

سوآتانی عارفان

دەزگای توئزینەوێ و بلاوکردنەوێ موکریانی

● **سوئانی عارفان (بایەزیدی بەستامیی)**

● دانەر: عەلی نانەوازادە

● نەخشەسازی نارەوێ: رێدار جەعفەر

● بەرگ: حەمیدە یوسفی

● ژمارە ی سپاردن: (٦٦٤) لە سالی ٢٠١١

● نرخ: (٣٠٠٠) دینار

● چاپی یەكەم: ٢٠١١

● تیراژ (٥٠٠) دانە

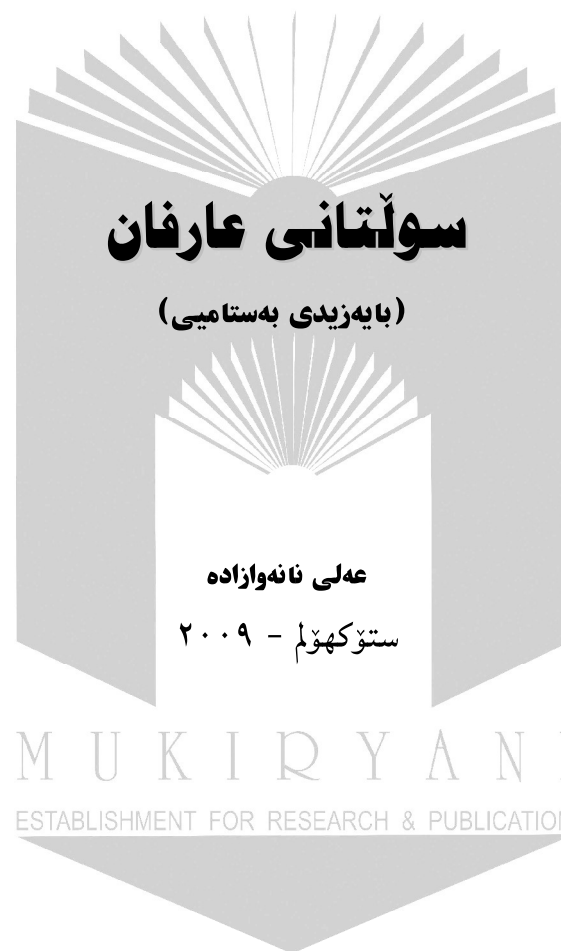
● چاپ: چاپخانە ی روژھەلات (ھەولێر)

زنجیرە ی کتیب (٥٨٤)

ھەموو مافیک ی بو دانەر پارێزراوھ

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

سوئانی عارفان

(بایەزیدی بەستامیی)

عەلی نانەوازادە

ستۆکھۆلم - ٢٠٠٩

MUKIRYANI

ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

ھەولێر - ٢٠١١

" به پئی نه قَل و ره وایات و نه خبار که ده کتیه کان دا هاتووه ده بی
ئینساف بدهین که هیچ دین و ئاینیک چی له ویدیکه که متر نییه. که وایه
هه رکام به هه قانییهت هه لَبژیری زولم له وانی دیکه ده که ی!

لئیده پرسن: بۆ له سهر ئه و دینه ی که هه ی، ماوی؟

کوتی: چونکه حورمه تیکی تاییه تیی هه یه. من به مه له دایک بووم و
ده گه ل ئه هلی ئه م دینه ده ژیم. وینه که ی و هه ده بی که له رۆژیکی
بارانه ده چیه کاروانسه رایه ک و خاوه ن کاروانسه را بی ئیختیار و رای
تۆ ده تباته ژووریکی. هه وش پره له قور و چلپاو. ئه گه ر بته وئ
ژووره که ت بگۆری و بچیه دیوکی دیکه هه سانه وه ت تیکده چی و پیت
قوراوی ده بی. له سهر جیی خۆت ده مینیه وه. ئه وه مانای ئه وه نییه
که ئه م ژووره ی تۆ تاقه سه ره په نایه یا له هه موان باشتره.

من له دایک بووم و ده هه لومه رجیک دا که چووک بووم و
زانیا رییه کم نه بوو دایک و باوکم منیان هینا ئیو ئه م دینه. له دوا ییش
که لیکمدا وه خه لکی دیکه ش هه ر ده و وه زعه دان. دیتم که ئه گه ر هه ر
له سهر ئه م ئایینه بمینمه وه حورمه تم پتره و مامه وه. هۆیه کی دیکه ی
نییه و من حوجه تیکم نییه که ئه وانی دیکه نه یانبی.

ابوحیان توحیدی

(۹۲۰ ز. / ۱۰۱۰ ز.)

زۆربەى ئەو عارفانەى كە ئاوبانگان ھەيە و قسەكانيان پشتاويشت و سەدە بە سەدە گەيشتۆتە ئىمە خۆيان ھىچيان نەنوسىوھ و تەنانەت دە ھەندىك رەوايەت دا ئەو كتيبانەش كە نوسىويانە، سووتاندوويانە يا لە بن عەرز چاليان کردووه.

ئەبووسەعیدى ئەبولخەير وەختايەك لە عىلمى قال رووى دە عىلمى حال کرد و لەزەتەكەى چيژت، ھەرچى كە لە كتيبان خويندبوويەوھ و نووسراوھى كۆ کردبووه يا نووسىبووى، ھەمووى چال کردن و نەمامىكى لە سەر چەقاند كە بوو بە درەختىكى گەورە.

ئەوھى كە لەو عارفانە بە جىماوھ چەند رەوايەت و قسەى پەرژ و بلاون كە تەنانەت مەرجهعەتى قسەكانيشيان جيگەى شكە كە ھى كەسانى دىكە بووھ يا نا و ئەوان خۆشيان ئەو گرینگايەتییەيان پینەداوھ و خەمى قسەوباس و بۆچوونى خەلكيان نەخواردووه. ئەوھى كە بۆيان گرینگ بووھ و مەبەستيان بووھ شوک و نەقورچ و تەكانىك بووھ بۆ چاو كەردنەوھ و بىدار بوون. دوكتور و تەبىبىك بوون كە ھەوليان داوھ بىھۆش، بە زللە و لەپاتەيەك وە ئاگا بىتن. كە وە ھۆشيش ھاتەوھ خۆى دەزانى كە چ قەوماوھ.

مرؤف ھەتا گەيشتن بە مەرەفەت و خۇناسىن دەبى لە سى قۇناغ تىپەرئى.

يەكەم: قۇناغى دانىي يا ھىلكەيى يا كرمىي (شەريەت)

دووھەم: قۇناغى رىسكان يا چووجكەيى يا پىلەيى (تەريقەت)

سېھەم: قۇناغى درەختىيى يا مەلىيى يا پەپوولەيى (ھەقىقەت).

ئاوكى چەقالەيەك كە ھەلگرى درەختىكى گەورەى بە لك و پۆ و بەردارە بە تويكلىكى رەق پارىزاوھ؛ ھىلكەيەك كە ھەلگرى مەلىكە كە رۆژىك دەتوانى لە ئاسمان بال بوەشىنى بە تويكلىك دەورەى گىراوھ. قۇناغى يەكەم قۇناغى پەرەوھران و پىگەيشتن و ئامادە بوونە. ھەر دەنك

و ھىلكەيەك لەم قۇناغە بوەستى دەرزى و بۆگەن دەبى و دە زىندانى خۆى دا زىندەبەگۆر دەبى. فەرھەنگ و قانون و مەزھەب و ھەر شتىكى لەو بابەتە كە كەس يا كۆمەلگا دەپارىزى، شەريەتە. شەريەت تەمرىن و ئىزبات و مرقەبەيەكە بۆ خۆ گرتن. مەبەست لە نويژ و رۆژوو و دوعا و كۆمەلىك ئەحكام و فەرز، ناسياويى دەگەل عالەمىكى دەروونى و سەرووترە ھەتا مرؤف رابى و پىنگا و سانا بتوانى تويكى رەقى دەواندەورى خۆى بشكىنى و خۆ بگەيەنیتە قۇناغى رىسكان و جووجكەيى.

مەزھەب و بىر و باوهر دەبى وەك فیرگەيەكى سەرەتايى بن كە مندال فیرە ئەلفوبى و خويندەوھ و نووسىن بكەن. ھەتا بزنان كە دەتوانن كتيبي ژيان بخويندەوھ، دەتوانن لە دونياى رەنگىنى كەسانىكى وەئاگاھاتوو ميوان بن. دەتوانن لە ئەزموونى رىبوارانىك لەو رىگا خوار و خىچانە ئاگادار بن و ھەنگاوەكانيان قايمتر ھەلگرن و پىنەكانيان بە دلنیاييەوھ لە سەر پلەكانى پەيزەى سەرکەوتن دابگرن. كەچى مامۇستايانى فیرگەى كۆمەلگای مرؤفایەتى لە ھەولى راگرتنى فیرخوزان دەو قۇناغە دان و خودى فیرخوزانىش فیر دەبن كە پتر لەوھيان نەوئى و "من دەمەوئى" فەرامۆش بكەن و ملكەچ و گویرايەلى "تو دەبى" بن. مەلاكان و قەشەكان و سەرۆك حىزبەكان وەھا نوقمى شەريەت و دووپاتە كەردنەوھى وانە سەرەتايەكانن كە ھەنگا و ھەولى كەسانى دىكە بۆ شكاندنى تويكل و تىپەرین لەو قۇناغە بە لادان و تاوان و خیانەت و بیدعەت دادەنن و كۆمەلىك سزا و ئىعدام و مەرگان بۆ ھەلدەبژیرین.

بە ھەر حال كۆمەلگای مرؤفایەتى زۆرىنەيان شەريەتخوزانن و ھەمیشە ئەوان بوون كە دەستەلاتيان بە دەستەوھ گرتووه و بە چەك و سپا ئەو دەستەلاتەيان پاراستووه و بەرگریك بوون بۆ گەيشتن بە قۇناغى دووھەم.

قوناغی دووهم که مایه تیبیک له خه لکن که تویگی رهقی رواله تی دان یا هیلکه بیان شکاندووه و له تاریکایی دالانه پیچاوپیچه کانی ژیرزهوی تیپه ریون و پینان ناوخته سهر پرووی زهوی و هه تاویان بینووه. جووچکه یه کن له سهر هیلانته که هیشتا وابه سته ی دایک و باوکن، مریدانیکن چاو له دهستی ریبه ران و پینشروان و رییشاندهران. هیشتا ماویانه هه تا پهر دهرینن و بال به هیز بکن. ته ریقهت قوولاییه که بو سهراییه کان، دهروون و مانایه که بو روالهت، ژوور و مالیکه له پشت دیواره کانی شهریهت. فیرگیه که بو ناسیایی دهگل دوانه بی و دژه کان. که نه گهر شهو و تاریکی هه یه، رۆژ و پرووناکیش هه یه، که شهو و رۆژ هه رچهند دژ دنوینن به لام ده راستی دا هاوتای یهک و تهواوکه ری یه کترن. که دۆزهخ و به هه شت ده دهروونی یهک که س دا هه لکه وتوون، که نه گهر دیوارت جی هیشت و گه یشتیه ژورره کان، نها ده بی قول هه لمالی و نهو ژورانه خاوین بکه یه وه و بیانرازی نیه وه.

نه م قوناغش به داخه وه دوکان و دم و ده زگای خوی هه یه و تاقمیک به ناوی شیخ و ئه ربابانی ته ریقهت، دهرویش و مریدی گوپرایه ل له خویان کو ده که نه وه و دونیای دهروون و هه ولی خوناسین، به دونیای سیحر و نه فسوونبازی و جه زم بوون و زهرگ له خو کوتان و شووشه جاوین و مورتازگه ری لیکه ده نه وه.

قوناغی سیههم هه قیقهته. قوناغی بیداری، قوناغی په پوله بی، قوناغی گول دان و بهر دان، قوناغی نه زموونی خه ست و خالیسی فرینه. نهو که سانه ی که به سهر هیزی راکیشهری سهختی بیر و باوه ره کان دا زال بوون و خو له پت و بهند و چه سپی دوانه بی و چه ندیی بزگار کردووه و پینان ده هه رییم و هه وای یه کیی و وه حدانیهت ناوه و بوون به عارف. شیبلی ده لی " شهریهت نه وه یه که: نهو بپه رستی و ته ریقهت نه وه یه که: نهو بخوازی و هه قیقهت نه وه یه که: نهو بیینی. " و بلایی: نه ی من.

عارفه کان دوو ده سته ن.

ده سته یه ک که کاتیک به ئیشراق و مه عره فهت ده گهن بیده نگ ده بن. ده سته یه کیش که به پیچه وانه وه زمان ده که ون. دوو حه دیس له مه حه ممه د هه یه که له دوو حالی جیاواز ده دو ی و ده لی: نهو که سه ی که خودای ناسی زمانی ده به سترئ و لال ده بی. هه روه تر ده لی: نهو که سه ی که خودای ناسی زمانی ده کریته وه. له وانه یه ئیشاره به و مه به سته بی.

نه بووسه عیدی نه بولخه ر ده لی: هه قیقهت حه ریهت و سهر سورمانه. بوودا وهختایه ک به ناگایی گه یشت و بیدار بوو به نه زموونیک گه یشت که خوی سهری سورما. مه لیک که له سهر هیلانته وه خوی به ئاسمان دابدا و نه زموونی فرین بکه ویته بن باله کانی واقی ورده مینی که ناخو نهو نه زموونه چلون باس بکا. نه زموونیک که شتیکی شیاری پیدان نییه و هه رکه س ده بی خوی نه زموونی بکا. بوودا تیگه یشت که ناتوانی نهو نه زموون و نهو دونیایه به که س بدا و به ته ما بوو که خاموشی هه لبرئیرئ. دانی نیلوفه ریک که له بنی لیته و ره شاو سهری دهرکیشاوه و ئیستا که گه رمای گزینگی هه تاو ده چیژئ و ئاونگی به ره به یانی پوخساری راده مووسی چلون ده توانئ نه زموون و چیژ و گه رمای هه تاو بو نهو دنکه سر و له رزوکانی ژیر مرداو به ریته وه که: مه وه ستن و هه ول بدن لهو سهرانه خه به رگه لیکه دیکه هه یه! و هه ر نه وه ش بوودای هان دا که زمان بکاته وه و خه بهر بدا. خه بهر به و نیلوفه رانه ی که به ریوه ن و له داهاتوویه ک دا له وانه یه سهر بکه ون و سهر دهر بکیشن.

نهو عارفانه ی که لال و خاموش ده بن، لایانوایه که نهو نه زموونه شیاری باس کردن نییه و هه رکه س ده بی پروداوه که ی ده دهروونی

خوی دا که شف بکا. هر جووچکه یه ک ده بی بۆ خوی خۆ به ههوا دابدا. ئه وه یه که ئه و دونه یه بۆ خویان راده گرن و به بیده نگیی له ئاسمانی خویان ده فرن و ده نیو کومه لگا دا وه ک که سانی ساده، کار ده که ن و زحمه ت ده کیشن و باری خه لک ده کیشن و ئارام مالاوایی ده که ن و ده پۆن.

به لام ئه و عارفانه ی که زمان ده که نه وه، پینیشانده رانن - که ئه وانیش دوو ده ستن. - ده سته یه ک ده گه رینه وه بن زه لکاو و ئه و ده نکانه خه به ردار ده که نه وه. ئه و که سانه ده گه رینه وه نیو ئه شکه وته نیوه تاریکه کانی ئه فلاتوونیی و هه ول ده دن زنجیر و به ندی ده ست و پینی ئه و خه لکه که دونه یه کانی سینه ری ره شی سه ر دیواره، به ره و دونه یه هه قیقه ت و ره نگا وره نگ به ن. ئه وان ده زانن ده نیو ئه و کومه له سو فی و زاهید و عابید و عالیمه دا که س و که سانیک هه ن که ئیمکانی فرین و ئازاد بوون ده خویان دا هه ست پیده که ن و له ده سته دریز کراوه ی رینه ران و پینشه وایانیک ده گه رین که به ره و ریگای فرین و ئازاد بوون یارمه تیان بدا. ئه و پینشه وایانه ده زانن داستانی فرین و باوه راندن هه م زحمه ته و هه م باسی سه ر و جه ماعه تی شه ریعه تخواز بیده نگ و ئارام دانه نیشتون. حه للاجیک که بۆ خاتری ده برینی گو شه یه ک له و رازه له ت و په ت کرا و به درنده ترین شیوه له دار درا؛ سو قراتیکی حه فتاساله شو که رانی ده رخوارد درا؛ عیسیایه کی سی و سی ساله له سه ر خاچ بزمارکوت کرا؛ نه سیمییه ک که که ولیان کرد و کایان ده پیستی ئاخنی؛ بوودایه ک که چه ند جار تیروریان کرد و شانسی خوی وه به ر نه هات، ئه بوو عه تایه ک که به لینگه که وش هینده یان له سه ری کوتا هه تا مرد؛ بایه زیدیک که ئینکاریان کرد، ته مای کوشتنیان گرت و حه وت جار له شار و زیدی

خوی ده ریان کرد؛ که دیاره ده رکردنیش به حورمه ت و ریزه وه نه بووه و سه دان شه ق و خرکه به ردی ویکه وتوو که ده کتیه کان دا باسی نه هاتوو. ئه و ده سته یه که سانیکن که باوه ش بۆ مه رگ ده که نه وه و ئه و رازه ده رده برن که شه ریعه ت و ته ریقه ت قوناغه لیکن بۆ تینه رین، نه ک وه ستان. دان که ئه گه ر سه ری ده رکیشا ئیدی پیوستی به و تو یکه ره قه نییه. مه حه ممه دیی ئه وه یه که ئه گه ر مه حه ممه د عرووچی کرد توش عرووچ بکه ی، لو تکه یه که بۆ په رینه وه له رووبار و که په رینه وه ئیدی به کۆل دادانی لو تکه پیوست ناکا، ته علیماتیکن بۆ فی ر بوون نه ک بۆ باوه ر و ئیمان پیه تیان. نو یژ و رۆژوو ته مرینیکه بۆ چوونه نیو دونه یی ده روونه وه نه ک واجبیکه ئه به دیی. ئه وان رووراستن ده گه ل خه لک و ده گه ل به ره کانی داهاتوو و گیان بۆ ئه و هه قیقه ته بیان به خت ده که ن.

ده سته یه کیش هه ن ده نیو ئه و عارفانه دا، مامۆستان. ئه وان لایانویه که مندال ده بی له ئه لفوبیوه ده ست پینکا و به ره به ره هه تا هه لده کشیته قوناغه کانی سه روو. ئه و مامۆستایانه دژایه تی شه ریعه ت ناکه ن و وه ک مه وله وی تو یکه ره ق بۆ پاراستن و هه تا سه ر ده رکیشان به پیوست داده نین و هه ول ده دن لانیکه م جووچکه سه ر له هیلکه ده رکیشی که چون جووچکه ئیمکانی فرینی پتره هه تا هیلکه؛ هه رچه ند ئه وه ش ناشارنه وه که کوللیه تیک هه یه وه ک ده ریا و ئیمه هه موومان دلۆپکه لیکین له وه وه هاتووین و به ریگاگه لی جو راو جو ر دا به ره و ئه و به ریوه یان و ده توانین بگه یه نه پله ی فه نا بوون ده ده ریا دا و هاواری من ده ریا م و هاواری ئه نه له ه ق به رز بکه یه وه.

ده ئەدەبیاتی تەسەووف دا و لای زۆر کەسان سوۆفی و عارف پتر
بۆ یەك مانا بە کار دەبردین و عیرفان و تەسەووف بە یەك دادەنن
و هەندیک هەن که لیکیان جوئ دەکەنەوہ یا بە وشەگەلی دیکە ی وەك
زاهید و عابید و سوۆفی و ئازادە ئەو جیاوازییە دەردەبرن.

من سوۆفی بە جوجکە ی قوناغی دووہەم دادەننم، مەلیک که هیشتا
پەرەوازه نەبووہ یا لە باشترین حالەتی دا مەلیک که پەت و بەند و
بەرگریکی هەلفرینی پنیوہیە، بە ئاویک که لە سەر ئاگر گەرم داہاتووہ
و لەوانە جیزەجیزیش بکا بەلام عارف بە ئاویک دادەننم که دەکولئ و
گەیشتوتە سەد، بە مەلیک که خوئی لە هیلانە فرئ داوہ و ہیچ
پنیوہلکاوییەکی نییە و لە ئاسمان دەفرئ و لە هەموو شەریعەت و
تەریقەت و مەزہەب و بیر و باوەرئیک ئازادە. بە قەولی مەولەوی:

ئازادە یەکم دیت لە سەر پرووی زەمین
نە کفر و نە ئیسلام و نە دونیا و نە دین
نە هەق، نە هەقیقەت، نە شەریعەت، نە یەقین
کئ زاتی ئەوہی هەیە بلئ کہ: ئیمەین هەوین

یا

لە کفر و ئیسلام بەدەر هەیە سارایەک
لەم نێوہ هەمە ئەمن سەودایەک
عارف که بگاتە ئەم پلە سەر دانئ
نە کفر و نە ئیسلامە، نە جیکە و جایەک

خەلک چوار دەستەن:
یەکەم ئەوانە ی که نە زمانیان هەیە و نە دل. ئەوان خەلکی ئاسایی
و هەقیقەتیان بۆ گرینگ نییە.

دەستە ی دووہەم زمانیان هەیە و دل نا؛ ئەوان زانست و زانیاری
زۆریان هەیە و خەلک رینوینی دەکەن بەلام خویان دە ژیان دا
لەزەتخواز و یاغیین.

دەستە ی سێهەم ئەوانەن که دلێان هەیە بەلام زمان نا؛ ئەوان
ئیمانداران و راستییخوازان و هەمیشە خەریکی رازاندنەوہی
دەروونن. بۆ ئەوان خاموشیی و خەلوہت زۆر باشە.

دەستە ی چوارەم هەم دلێان هەیە و هەم زمان. ئەوان خاوەنی
هەقیقی مەعرەفەتن.

غەوسی گەیلانی

عیرفان ته جرووبه یه کی دهر وونیی فهدریه. هیچ مه لیک ناتوانی له جیات مه لیک دیکه بفری. هیچ که سیک ناتوانی له جیات برسیده ک نان بخوا. گرینگ نییه مرؤف ده ژیانی دا چ بیر و باوه ریک پهیدا ده کا و پی ده کام فیرگه دهنی. گرینگ نه وهیه که نه و باوه رپه وهک نامیر و که ره سه یه ک چاوی لیک. وهک پله ی په یژده یه ک، وهک مه شععلیک بؤ نیو تاریکایی نه شکه وته کان، وهک ژیهه ک بؤ دهر پهرین له که وان، وهک لو تکه یه ک بؤ په رینه وه له رووبار. بوودا ده لی " وانه و ته علیمه کانی من که له کیکن بؤ په رینه وهی کهس و که سانیک له رووباریکی به سام و خورین. که گه یشته به ستینی نه و بهری رووبار، که له ک له خوتان مه که نه بار " که له تاریکایی هاتنه دهر ئیدی مه شععل به کارتان نایه، که له که وان دهر پهرین ئیدی که وان ده گه ل خوتان مه کیشن، که گه یشته سهربان پیویست ناکا په یژده ش ده گه ل خوتان هه لیکیشن. بلا ئیسلام و بوودیست و کومونیسست و ناسیونالیست و هه موو ئیست و باوه ر و بیریک دیکه پله ی په یژده یه ک بن بؤ پی له سهر دانان و بؤ لیتیه رین. که سیک که به ره و سهر و سهر تر دهر و، که سیک که ده یه وئ له کیویکی به رز سهر بکه وئ بلا با له ترسی که وتن و دا که وتن خوی به شه ریهت و پت و به نده کان به ستیه وه. به لام که گه یشته لووتکه و بالی لیروا ئیدی ره و نییه کوله باره که ی توور هه لندا و هه وداکانی وردی ته ریه تیش ته نانهت له خوی نه کاته وه و خو به باوه شی ئاسمانی هه راو دا نندا و ئازاد و سهر به ست بؤ دوور بال نه وه شینئ و سهیری دونیا نه کا.

بایه زید ده لی " عارف بالنده یه و زاهید ره وه نده "

خه لیفه له شیخ نه بولحه سه نی حوسریی پرسی " چ مه زه بیکت هه یه؟"
 کوتی " مه زه بی بووحه نیفه م هه بوو، چومه سهر مه زه بی
 شافیعی و ئیستا خه ریکی شتیکم که له هیچ مه زه بییک خه به رم نییه."
 کوتی " نه وه چیه؟"
 کوتی " سو فیایه تی."

پيشه کی

هیچ بابہ تیکی ئه هلی ته سه ووف نییه که گوشه یه کی به قسه کانی بایه زید نه رازا بیته وه. به خویندنه وهی هه ندیک له قسه کان و ره وایه ته کانی بایه زید و هه لسه نگانندیان ده گهل عارفان و سو فیانی هاوچه رخ و ته نانه ت چه ند سه دهی دوایه ش زور سانا چیژ و تاییه تمه ندی دهموراویژی بایه زید دهرده که وئ. نازناوی سولتانه لعاره فین به هق که شیاوی ئه و نازنه نین عارفیه که گری مه عره فه تی شه می تمه منی خوی پیشکه شی کوری مرو فایه تیی کرد و له ده ریای بیینی ئه شق به کوش و باوه ش مرواری و دوری دهرکیشا و له سه ر داوینی میژووی هه لپرشت و ده ست به ده ست گه یشتوته ئیمه.

ده زوربه ی کتیبه کان دا هاتوو که بایه زید (ئه بوویه زید ته یفور) له سالی ۱۶۱ی کوچی مانگی / ۷۷۸ زایینی [له گه ره کی مؤیدان] له دایک بووه و به شی زوری ته منی خوی له شاری به ستام گوزه راندوو؛ هه فتا و سی سال ژیاوه و له سالی ۲۳۴ی کوچی مانگی وه فاتی کردوو. بایه زید کوری عیسایه و عیسا کوری سرووشان که کابرایه کی گاور بووه.

" هو ی ئیسلام هینانی سرووشان ئه وه بوو که ئه و دوستایه تی هه بوو ده گهل کوری کابرایه ک به ناوی ئیبراهیم که له سه ره تای ئیسلامه وه هاتوو به ستام. ئیبراهیم لومه ی کوره که ی کرد که بریا

تیکه لاوی ده گهل تیره ی عه ره به کان هه با که بو ی باشتره و ئه و کابرایه کی گاوره. کور کوتی: بابه ئه و پیاویکی چاک و دل فره وان و به وه فایه بو یه تیکه لاوییم ده گهل هه یه. باوک پیکیوت که وایه پیبیلی که باوکم دیته میوانی تو. کور خه به ری دا و ئه و کوتی: باشه، ئه گه ر بی له سه ر منه که ریژی بگرم و دیاری بده می. که حازر بوو، سرووشان ته عامی هینا. ئه و کوتی: من له و ته عامه ناخوم هه تا حاجه تی من پیکنه هینی. پرسی که: حاجه تی تو چیه؟ کوتی: ئه مه که ئیسلام بیینی. ئه و کوتی: وا ده کم هه لبه ته.

ئه مه بوو هو ی ئیسلام هینانی. " (ده فته ری روشنایی ل ۱۰۹) روون نییه که ئه و داستانه چه نده راسته و هه رچیک هه یه دل فره وانی و دل اوایی سرووشان ده گه یه نی که باوه ر وه ک کراسیک بو خاتری سوننه تی ریژ و حورمه تی میوان له به ر خوی داده که نی که هه ر ئه و کاره له لایه ن باوه ری ئیبراهیمه وه سزای مه رگی هه یه. له سه ر ژبانی شه خسی بایه زید ئه وه نده ی که له قه وله کان و ره وایه ته کان دهرده که وئ، عیسا باوکی بایه زید یه ک له گه وره کانی به ستام بووه و بایه زید هیشتا مندا ل بووه که مردوو ه. ئه وان سی برا بوون و دوو خوشک. بایه زید برای نیونجی و ئادم برا گه وره بووه. ئادم کورپیکی هه بووه به ناوی ئه بووموسا که خزمه تی بایه زیدی کردوو و یه کتریان زور خوش ویستوو و ئه بووموسا خزمه تی بایه زیدی له هه موو خزمه تیک پی گرینگر بووه و سه باره ت به حورمه تی پیر و ئوستاد ده لی " ئه گه ر خودای ته عالا به به نده که ی شتیک روونا کتر له و هه تاوه بنوینی و ئوستاد ئه وی به شوین کاریک له کاره کانی دونیا دا ناردین و ئه و کاره که به ریدا ئایا پیتانویه ئه وه حورمه ت راگرتنه؟ " بایه زیدیش دل ی چاک به دل ی ئه بووموسا

دهشوبهينئى. - ئەو دالى دايئنه، نەك دالى گلئنه. ئەبووموسا دەلىئى "چوارسەد قسەم لە قسەكانى بايەزىد دەگەل خۆم برده نيو گۆرەوہ چون كەسئىكم نەديتەوہ كە بۆ بيستنى ئەهل بئى." و ئەبووموسا بە گۆرەلکەنى خۆى كوتبوو كە " گۆرى ئەبووموسا خوارتر لە گۆرى بايەزىد ەلکەنە ەتا لەحەدى ئەو بەرابەر لەحەدى بايەزىد نەبئى، لەبەر حورمەتى شئىخ."

بايەزىد ژنى نەهئاوہ و بە سەلتى ژياوہ. ەەرچەند ئىشارەيەك ەهيە كە بايەزىد ئوممى بووہ بەلام واويئەچئى كە سەواى ەبووہ و لە ئىسلام و شەريەت و قورئان قوول بۆتەوہ و سەراى ئەوہش ناسياوى دەگەل كۆنە دىنى بنەمالەى خۆى، دىنى زەردەشت ەبووہ و تەنانەت چەند دراوسئىشى زەردەشتى بوون و يەك لە مامۆستاكانى تەريقەتئىشى ئەبووعەلى سەنديى، ەيندوويەك بووہ كە تازە ئىسلامى ەئاوہ و بئىشك ئاشنايەتى دەگەل دىنى ەيندوو و ئوپانىشناد ەبووہ " من لە ئەبووعەلى عىلمى فەنا فى تەوحييد فير دەبووم و ئەبووعەلى لە من الحمد و قل هو الله. " (شرح شطحيات ل ٣٥) يا دە كئيبئى اللع فى التصوف دا ەاتووہ كە: " بايەزىدى بەستامى كوتئى: دەگەل ئەبووعەلى سەنديى ەاوړئى بووم. من ئەوم فيرە واجباتى ريگە دەکرد و ئەو تەوحييد و ەقايقى فير دەکردم. " (ل ٢١٥) ەموو ئەوانە بوونە ەوى ئەوہ كە بايەزىد روانگەيەكى بەرفرەوان و قوول بۆ خۆى پئىكبئىنى و تەنانەت لە سەر مەسلەكانى شەريەتئىش بە قوولئى بدوئى. عيرفان روانگەيەكى ئازاد و سەربەستە و ئەگەر پئىكاكان بۆ گەيشتن بەو روانگەيە جياواز بن بەلام نەهايەت ەموو ئەو پئىگا و رووبارانە دەگەنە يەك لووتكە يا يەك دەريا و كۆمەلئى عارفانى ەموو تەريقەتەكان وەك يەك

دەچن و دەكرئى باس و نەقلەكان و قسەكانى بوودا و لائۆ زە و چوانگ زە و ديۆژئىن و سوقرات و شيبلى و بايەزىد وەك يەك بچن و لئىك نزيك بن.

ئەو كئيبە ميكس و مونتاژئىكە لەو كئيبانەى كە پئوہندييان بە بايەزىدەوہ ەهيە و دەو نئوہ دا باسى بايەزىد لە كئيبى تەزكەرەى ئەوليا وەك بنەما ەلئيزدراوہ و لە ماباقى كئيبەكان بۆ كاميل كردن و ەلئسەنگان كەلك وەرگيراوہ. يانى لەو شوئىنانەى كە مەرچەع دەست نيشان نەكراوہ ئەو باسە ەى تەزكەرەى ئەوليايە و ماباقى ناوى كئيبەكان و ژمارەى لاپەرەكان ەاتوون.

يەك لەو كئيبانەى كە فەريدەينى عەتتار بۆ بەشى بايەزىد دە كئيبى تەزكەرەى ئەوليا دا كەلكى لئوہرگرتووہ كئيبى النورى سەهلەگى - يە كە لە سەدەى پئىنجەم نووسراوہ و شفيعى كدكنى كردوويەتى بە فارسى و ناوى ناوہ دفتر روشنائى (دەفتەرى روشنائى) كە بۆ ئەم كارە زۆرى ئىشارە پئىكراوہ.

دە كئيبى دەفتەرى پۆشنائى دا ەاتووہ:

" ناوى تەيفوور دە قەبيلە و قەومى وى دا زۆرن، چ دە سەردەمى وى دا و چ دە غەيرى پۆژگارى وى دا... بەلام ئەمە ئەوہ كە تەيفوورە، نوور لە سەر نوورە و يادى لە سەر پوخسارى پۆژگاران جاويدان... دلئىكى شەيدائى ەبوو و لە لۆمەى لۆمەكەران بئىباك. شتگەلئىكى دەزانى كە وشياران لئى بئىخەبەر... فامى خەلك لە مەعرەفەتى كەلامى وى داماو و ئەوھامى خاس و عام لە مەعانئى لەفزى وى ەيران. لەفزەكانى ويان پەوايەت دەکرد و لە غەرەزى وى نەدەگەيشتن، شتە سەيرەكانيان دەگئيزاوہ و عەجايبى كارى ويان نەدەناسى، وردەكارئىيەكانى ويان كۆ دەكردەوہ و ەقايقى

ویان نه‌ده‌بیست، عیباره‌تی ویان راده‌گه‌یاند و له ئیشاره‌تی نه‌ده‌گه‌یشتن. ده ریگه‌ی خودا دا هه‌نگاوی قایم بوو و گه‌لیکی خزمه‌ت کرد وه‌ها که له هه‌موان وه پیش‌که‌وت و هه‌رگیز په‌شیمان نه‌بووه. "

بایه زیدی به ستامیی
(ته زکهره ی ئه ولیا)

ئەبۇبۇرەزیدى بەستامىي گەورەى مەشاىخ، مەزنى ئەوليا،
 حوججەتى خودا، خەلىفەى بە ھەق، قوتبى عالم و مەرجهى ئەوتاد
 بوو. رىيازات و كەراماتى ئەو گەلىكن. لە ئەسرار و ھەقايق نەزەرىكى
 تىژ و جىددى ھەبوو. دايم لە پلەى قورب و ھەببەت دابوو و نوقمى
 ئاگرى مەحەببەت. ھەمىشە لەشى تووشى مۇجاھىدە و دللى خەرىكى
 موشاھىدە دەکرد - رەوايەتى ئەو لە سەر ھەدىسەكان عالی بوو و بەر
 لەو كەس دە مانای تەرىقەت دا ئەوئەندە ئىستنباتى نەبوو كە ئەو
 ھەببوو. دەكرى بلین كە: دەو رىبازە دا ھەر ئەو بوو كە ئالای خۆى
 لە سەحرا داكوتابوو و كەمالى ئەو شاراوہ نىبە و ھەا كە جونەيد كوتى
 "بايەزید دە نىو ئىمەمانان دا وەك جبرەيیل - دە نىو مەلايكە دا " ھەر
 ديسان ئەو كوتوويەتى " نەھايەتى مەيدانى رىبوارانى بەرەو تەوحىد،
 بەدایەتى مەيدانى بايەزیدە تەواوى ئەوانەى كە بگەنە بەدایەتى
 ھەنگاوى ئەو، ھەموو نوقم دەبن و دەفەوتین. " و دەلیل لە سەر ئەو
 قسەيە ئەوئەيە كە بايەزید كوتى " دەبى دووسەد سال بە سەر
 گولشەنىك دا تىپەرئ ھەتا گولكى وەك ئىمە پىشكوئ. "

شېخ ابوو سعید بن ابى الخیر كوتى كە " ھەژدە ھەزار عالم لە
 بايەزید پەر دەبىنم و بايەزید دە میان دا نىبە " - يانى ئەوئەكە بايەزید،
 دە ھەق دا مەحوە.

 ھەرودەر دە كنىبى دەفتەرى رۇشنایى دا ھاتووە كە:

شېخ ئەبۇوعەلى روودبارى دەلى كە " بايەزید دە نىو قەوم دا وەك ھەتاوئەكە بە سەر
 ھەموو عالم دا دەدرەوشىتەوہ. " (ل ۳۴۰)

جەددى ئەو گاوار بوو. يەك لە گەورەكانى بەستام باوكى وى بوو.
 رووداوى ئەو ھەر دە زگى داىكى دا دەستى پىكردووہ و ھەا كە لە داىكى
 دەگىرنەوہ كە " كاتىك پاروويەكم دە زار دەنا ئەگەر شوپەھەيەكى تىدابا،
 ئەو ئەوئەند لە زگى دەكوتام ھەتا ئەو پاروويەم داباوہ دەر. "

پاستى ئەم قسەيە ئەوئەيە كە:

لە بايەزیديان پرسى " چ بۇ پياو باشتەر دەو رىگايە دا؟ "

كوتى " دەولەتى زگماك! "

كوتيان " ئەگەر نەبى؟ "

كوتى " دللىكى زانا! "

كوتيان " ئەگەر نەبى؟ "

كوتى " چاويكى بينا! "

كوتيان " ئەگەر نەبى؟ "

كوتى " گوئيەكى ژنەوا! "

كوتيان " ئەگەر نەبى؟ "

كوتى " دەردى موفاجا! "

 دە كنىبى دەفتەرى رۇشنایى دا ھاتووە:

لە شىخيان پرسى " بۇ پياو چ باشتەر؟ "

كوتى " دەولەتى زگماك! "

كوتيان " ئەگەر نەبى؟ "

كوتى " ئوستادى مورشىد ھەتا تەربىيەتى بكا! "

كوتيان " ئەگەر نەبىيىتەوہ؟ "

كوتى " مەرگى موفاجا " (ل ۳۴۱)

۳. دهگيرنهوه كه:

كاتيك دايكى ناردييه بهر خویندن و گهيشته سووردهى لوقمان، بهم ئايهته كه " ان اشكر لى ولوالديك - ههفتهعالا دهلى: شوكرى من بكه و شوكرى دايك و باوك - له ماموستا ماناي ئهه ئايهتهه پرسی. كاتيك ماموستا ماناكهه كوت، شوينى خسته سهر دلى. لهوحى دانا و ئيزنى خواست و چووه مال.

دايكي كوتى " يا تهيفوور بوچى هاتوويهوه؟ شتيك قهوماوه يا دياريهكيان هيناوه؟ "

كوتى " نا. گهيشتمه ئهه ئايهته كه ههفتهعالا بو خزمهتى خووى و خزمهتى توم بانگهواز دهكا. من ده دوو مالان دا چلون كه يخودايهتى بكهه؟ ئهه ئايهته كه وتوته نيو گيانم. يا له خودا داوا بكه كه گشت هى تو بم، يا من به خودا بيهخشه ههتا گشت هى ئهه بم. "

دايكي كوتى " توم ده كارى خودا كرد و ههقى خوم به تو بهخشى. "

۴.

پاشان بايهزيد له بهستام رويشت و سى سال له باديهى شام دهگهرا و ريزهتى دهكيشا و بيخهويى و برسياههتى كرده پيشهه ههميشههه. خزمهتى سهه و سيزده پيرى كرد و فايدهه له ههموان وهرگرت. يهك لهوان جهعفرى سادق بوو.

دهگيرنهوه كه:

روژيک لای سادق بوو. سادق كوتى " ئهه كتيبهه له سهر رفه بو بينه خوار! "

كوتى " كام رفه؟ "

سادق كوتى " ماويهكه هاتوچوى ئيزهكانه دهكهه ئهه رفته نهديوه؟ "

كوتى " نا! من چ كارم بهوه كه له ئاست تو سهر ههليينم؟ خو بو تهماشانههاتووم! "

سادق كوتى " كه واى ليهاه بگهريوه بهستام. كارى تو تهواو بوو. "

۵. دهگيرنهوه كه:

دوازده سالى دهگرت ههتا گهيشتبا كهعه. ههرچهند ههنگاوئيك بهرمالى رادهخست و دوو رهكهعهت نويزى دهكرد و دهيكوت " ئهوه دالانى پادشاهى دونيا نيهه كه تتيده ههلينگ بدهه. "

پاشان چوو كهعهه و ئهه ساله نهچوو مهدينه و كوتى " ئهدهب نيهه زيارهتى پيغهمبهه بهخينه سهر ئهه زيارهته، به جوئ ئيحرامى دهكههين. " گهراوه و ساليكى ديكه ئيحرامى كرد و له ريگه كه دههاتهوه شار، خهلكيكي زور بوونه لاينگرى. كه دهركهوت خهلك به دواى دا دهركهوتن. بايهزيد روانى و كوتى " ئهوانه كين؟ "

كوتيان " ئهوانه دهگهل تو هاودهم دهبن. "

كوتى " خودايه! من له توم دهوى كه لهبهه خهلك خوت له من مهحجوب نهكههه. " پاشان ويسته كه مهحهبيههتى خووى له دلى وان دهرباوئ و زهمههتى خووى له سهر ريگهه وان ههلگرئ. نويزى بهياني كرد و روانيه وان و كوتى " به راستى خودام و جگه له من خودايهك نيهه، كهوايه من بپهرستن. " (انى انا الله، لا اله الا انا. فاعبدونى)

كوتيان " ئهه پياوه دهبه شيت بي. "

جتيان هيشت و رويشتن.

ده كتيبي شرح شطحيات دا وهها هاتووه:

ئهبووموسا شاگردى بايهزيد دهلى كه:

دهگەل بايه زید بووم له سه مه رقه ند. خه لکی شار ته به روکیان پیده کرد. کاتیک له شار ده رکه وتین، خه لک به دواي دا هاتن. کوتی "ئه وانه کین؟"
 کوتم "ته به روکخوازنن."
 وه سه ر گریک که وت. رووی له و قه ومه کرد. کوتی "یا قه وم! انا ربکم الاعلی."
 ئه وان کوتیان "ئه بوویه زید شیت بووه."
 هه موو گه رانه وه. (ل ۹۹)

۶.

پاشان له ری، که لله سه ریکی دیته وه. له سه ری نووسرابوو: صم بکم عمی فهم لایرجعون. - لال و که پ و کوپرن و ناگه پینه وه! -
 نه عه رته یه کی لیدا و که وت و که لله که ی راده مووسی و ده یکوت "ده بی سه ری سو فیه یه ک بی که ده هق دا مه حو بووه و بو ته هیچ. نه گوئی هه یه که بانگی هق بیسی و نه چاوی هه یه که جه مالی لایه زالی بیینی و نه زمانی هه یه که سه نای گه وره یی ئه و بکا و نه ئه قلی هه یه که زه رپه یه ک له مه عه رفه تی ئه و بزانی. ئه م ئایه ته پر به پیستی ئه و که سه یه."

۷. ده گپنه وه که:

له ری حه ج وشتریکی هه بوو که تیشوو و ته لمیتیان لیده نا.
 یه کیک کوتی "به سه ته زمانه ئه و وشتره که باری گرانه، ئه وه ش زولمیتی ته واوه."
 بايه زید کوتی "ئه ی جوامیر! هه لگری بار وشتر نییه. بروانه! هیچ باریک له سه ر پشتی وشتره؟"

۲۹

که چاوی لیگرد بستیک له سه رووی وشتر بوو. کوتی "سوحانه لالا، زور سه یه ره!"
 بايه زید کوتی "ئه گه ر حالی خو م له ئیوه ده شارمه وه زمانی لومه لئ دریژ ده که ن، ئه گه ر ئاشکرای ده که م، به رگه ی ناگرن. ده گه ل ئیوه ده بی چ بکه م؟"

۸.

پاشان که رویشت و مه دینه ی زیاره ت کرد، به خاتری داها ت که: بچو خزمه ت دایکت! قاو که وته نیو به ستام. خه لکی به ستام به ره و پیری هاتن. بايه زید ئه گه ر موراعاتی کردبان له هه ق ده ماوه. که گه یشته شار نانیکی له دوکانیک کرئ و خه ریکی خواردنی بوو. مانگی رهمه زان بوو - خه لک که وایانیینی، ویکرا ره وینه وه. شیخ به ئه سحابی کوت "بینیتان که به مه سه له یه کی شه رعی که به کارم هیئا، گشت منیان رهد کرده وه!"
 پاشان به ره به یان چوو به ر ده رگای ماله دایکی و گوئی هه لخت. ده نگی دایکی گوئ لیبوو که ته هاره تی ده گرت و ده یکوت "خودایا! ئاگات له و غه ریبه ی من بی و دلی مه شایخی لی خوش بکه و ئه حوالی باشی پی که رامه ت بکه!"
 بايه زید که ئه مه ی گوئ لیبوو، ده سستی کرد به گریان. پاشان له ده رگای دا. دایک کوتی "کئییه؟"
 کوتی "غه ریبی تو!"
 دایک وه گریان که وت و ده رگای هه لگرت. پاشان کوتی "ئه ی ته یفوورا! چاوم سو مای نه ماوه ئه وه ند که بو دووری تو گریاوم و پشتم چه ماوه ته وه ئه وه ند که خه می تو م خواردوووه."

۳۰

۹. ده‌گیرنه‌وه که:

کوتی " ئه‌وه‌یکه به دوايين کاره‌کانم داده‌نا، بهر له هه‌موان بوو و ئه‌ویش ره‌زای دایک بوو. " کوتی " ئه‌وه‌یکه له گشت موجه‌ایدات و ریازات و غوربه‌ت لینه‌ده‌گه‌رام، ده‌و دا دېتمه‌وه. شه‌ویک دایک داوای ئاوی لیکردم. گۆزه و جه‌ره ئاویان تیندانه‌بوو. چوومه سه‌ر کانی و ئاوم هینا. دایک خه‌وی لیکه‌وتبووه. شه‌ویکی سارد بوو. گۆزه‌م به ده‌سته‌وه گرتبوو که وه خه‌به‌ر هاته‌وه، دوعای بۆ کردم. کاتیک بینی گۆزه به ده‌ستمه‌وه ره‌ق بووه، کوتی: بۆ داتنه‌نا؟ کوتم: ترسام که وه خه‌به‌ر بئی و من حازر نه‌بم.

جاریکی دیکه‌ش کوتی: لایه‌کی ده‌رگا بکه‌وه!

تا به‌یانی لیکمه‌داوه که نیوه‌ی راستی بکه‌مه‌وه یا نیوه‌ی چه‌پ هه‌تا دژی فه‌رمانی دایک نه‌کردبئی. لای به‌ره‌به‌یان ئه‌وه‌یکه لئی ده‌گه‌رام له ده‌رگا وه ژوور که‌وت. "

دایک گۆزه‌ی له ده‌ست بایه‌زید وه‌رگرت ده‌ حالیک دا له سه‌رمان گۆزه به ئه‌نگوستی بایه‌زیده‌وه نووسابوو و تووژیک له پیستی ئه‌نگوستی به ده‌سکی گۆزه‌وه ما‌بووه. دایکی کاتیک وه‌های بینی، لیپرسی. بایه‌زید بۆی گه‌راوه و کوتی " ئه‌وه پیستی ئه‌نگوستی منه. ده دل دا کوتم ئه‌گه‌ر گۆزه دابنیم و برۆم بخه‌وم له‌وانه‌یه تو ئاوت بوی و نه‌بیینی و تو به منت نه‌کوت که ئاو له سه‌ر ئه‌رز دابنیم، ئه‌وم به ده‌سته‌وه گرت هه‌تا فه‌رمانی تو‌م به جی که‌یانده‌ی و ره‌زایه‌تی تو‌م پیکه‌ینابئی. "

دایکی کوتی " خودا له تو رازی بئی! " (ل ۱۵۶)

۱۰. ده‌گیرنه‌وه که:

کاتیک له مه‌ککه‌وه ده‌هاته‌وه، گه‌یشته هه‌مه‌دان. تووی برژاوی کرپبوو. هه‌ندیکی له خه‌رقه‌که‌ی به‌ست و هینایه به‌ستام. که کردییه‌وه چه‌ند میرووله‌ی تیدا بینی. کوتی " ئه‌وانه‌م له جیی خۆیان ئاواره کردووه. " هه‌ستا و ئه‌وانی برده‌وه هه‌مه‌دان و له‌و شوینه‌ی که کونه‌که‌یان بوو، داینان.

۱۱. ده‌گیرنه‌وه که:

کوتی " دوازه‌ سه‌له ئاسنگه‌ری نه‌فسی خۆم بووم. ده‌ کووره‌ی ریازه‌تم ده‌نا و به ئاگری موجه‌یده سوورم ده‌کرده‌وه و به کوتکی مه‌لامه‌ت ده‌مکوتاوه هه‌تا ئاوینه‌یه‌کم له خۆم ساز کرد. پینچ سال ئاوینه‌ی خۆم بووم و به هه‌مه چه‌شنه‌تاعه‌ت و عیباده‌ت ئه‌و ئاوینه‌یه‌م مشتومال ده‌دا. پاش سالیکی به ئیعتبار نه‌زهرم لیکرد ده نیوقه‌دی خۆم دا له غروور و عیشه‌وه و باوره‌ به تاعه‌ت و عه‌مه‌لی خۆ خواستن، زونناریکم بینی. پینچ سالی دیکه‌ش هه‌ولم دا هه‌تا ئه‌و زونناره‌ بڕا. ئیسلامم تازه کرده‌وه. هه‌موو خه‌لکم مردوو هاته‌ به‌رچاو.

ده‌کتیبه‌ی ده‌فته‌ری رۆشنایی دا وه‌ها هاتووه:

به بایه‌زیدیان کوت " به چ شتیک گه‌یشتی به‌وه‌ی که پینچه‌یشتی؟ "

بایه‌زید کوتی " ئیوه چتان پینخوشه‌ بیلین به‌لام من هه‌مووی له‌به‌ر خاتری ره‌زای دایک ده‌بینم. " (ل ۱۵۷)

هه‌روه‌تر:

دایکی بایه‌زید شه‌ویک له شه‌وه‌کان به‌وی کوت " ئاوی بینه! " بایه‌زید بۆ هینانی ئاو ده‌رکه‌وت. کاتیک گه‌راوه دایکی خه‌وتوو بینی. گۆزه به ده‌سته‌وه هه‌روا وه‌ستا هه‌تا هه‌ستاوه. کاتیک وه‌خه‌به‌ر هات کوتی " ئه‌ی بایه‌زید کوا ئاو؟ "

بایه‌زید کوتی " ئه‌وه‌تا ئاو! "

چوار ته کيږم به سهر دا ليدان و له جهنازهى همومان گه پرامه وه و
به يې زحمه تى خه لک به يارمه تى هه ق گه يشتمه هه ق. "

ده کتیبی ترجمه رساله قشیریه دا وه ها هاتووه:

بوويه زيد کوتی " دوازه سال ناسنگه ری نه فسی خوم بووم و پینج سال ناوینه ی دلی
خوم بووم و یه کسال دهمروانیه ناوینه، زونناریکم بینی له نیوقه دی خوم په یدا. دوازه سال
خه ریکی بووم هه تا بریم. که جاریکی دیکه روانیم ده دهروونی خوم دا زونناریکم بینی.
پینج سال هه ولم دا که چلونی ببرم. ناکام بوم دهرکهوت، روانیمه خه لک هه موموم به مردوو
بینن. چوار ته کيږم بو لیدان. " (ل ۱۴۷)

۱۲. ده گيږنه وه که:

جاریک ته مای حه جی گرت. چه ند مه نزل رویش ت و گه پراوه. کوتیان
" تو قه ت له ته مای خوت نه گه پراویه وه. چ قه وما؟"
کوتی " له ری دا قولیکم بینی شیر هه لکیشراو، به منی کوت: نه گه ر
بگه رییه وه باشه دهنه سهرت ده په رینم. پاشان پییکوتم: خودات له
به ستام جی هیشتووه و پروت له که عبه ناوه! "

ده کتیبی ده فته ری روشنایی دا وه ها هاتووه:

بایه زيد کوتی " به ره وه حه ج وه ریکه وتم. له ریگه قولیکم بینی، به منی کوت: نه ی بایه زيد
بو کوی ده چی؟ کوتم: بو مه ککه. کوتی: نه وه ی که ته له بی ده که ی له به ستام جیت هیشتووه
و تو نه وه نازانی. له وه ده گه ری له حالیک دا نه وه له ره گی ملت له تو نزیکتره. " ل ۱۸۱
هه روه تر دیسان ده و کتیبه دا هاتووه که:

بایه زيد کوتی " یه که م جار که چوومه حه ج ناپوروی خه لک به سهرم دا زال بو،
جاری دوهمم چووم و مال به سهر من دا زال بو و سیه هم جاریش. جاری چواره م

به ره و مال چووم، له یه که له مه نزله کان نه دایان کردم ی که: نه ی بایه زيد! بو کوی ده چی؟
کوتم: به ره و نه وه. بانگی کردم که: نه وت له به ستام جی هیشتووه. نه وسا له خه وی غه فله ت
بیدار بووم. " (ل ۲۷۵)

۱۳. ده گيږنه وه که کوتی:

پیاویک هاته لام و پرسى " بو کوی ده چی؟ "
کوتم " بو حه ج! "
کوتی " چت پییه؟ "
کوتم " دووسه د درهم! "
کوتی " بیده به من و حهوت جار به ده وری من دا بگه ری، که
حه جی تو نه مه یه. "
وه هام کرد و گه پرامه وه.

ده کتیبی مقالات شمس تبریزی دا وه ها هاتووه:

نه بایه زيد ده چو حه ج و عاده تی وه ها بو که ده گه يشته هه ر شاریک له پیشدا ده چوو
بو زیاره تی مه شاخ جا له دواپی کاری دیکه. گه يشته به سره. چو خزمه ت دهرویشیک.

کوتی " یا نه بایه زيد بو کوی ده چی؟ "

کوتی " بو مه ککه بو زیاره تی مالی خودا! "

کوتی " تویشه ی ری چت پییه؟ "

کوتی " دووسه د درهم! "

کوتی " هه سته و حهوت جار به ده وری من دا ته واف بکه و نه وه پاره بده به من! "

هه سته و کیسه ی له به ر پشته بند دهره یتا، ماچی کرد و له پیشی دانا.

کوتی " یا نه بایه زيد بو کوی ده چی؟ نه وه مالی خودایه و نه م دله ی منیش مالی خودایه. به لام
به و خودایه ی که خاوه نی نه وه مال و خاوه نی نه م مالیه، له وه تی نه وه مالیه یان بنیات ناوه نه چوته
نه وه ماله و له و روژه وه که نه م مالیه یان ساز کردووه، له م ماله خالی نه بووه. " (ب ۱ ل ۲۶۴)

۱۴.

کاتیک کاری ته‌او بلند بوو و قسه‌کانی له حه‌وسه‌له‌ی ئه‌هلی زاهیر دا نه‌ده‌گونجا، حه‌وت جار له به‌ستم دهریان کرد. شیخ ده‌یکوت " بو دهرم ده‌که‌ن؟ "

کوتیان " چونکه پیاویکی خراپی! "

کوتی " بژی شاریکی وا که خراپه‌که‌ی بایه‌زید بی! "

ده کتیبی تلبیس ابلیس دا هاتوو:

خه‌لگی به‌ستم ئه‌بوویه‌زیدیان دهر کرد چونکه ئیدعای ده‌کرد که وهک پیغه‌مبه‌ر میعراجی هه‌بووه. جا چوو مه‌که‌ه و دوی دوو سال گه‌راوه و له جورجان بوو هه‌تا حوسین ئیبنی عیسا مرد، ئه‌وجار توانی بگه‌ریته‌وه به‌ستم. (ل ۱۳۸)

هه‌روه‌تر ده کتیبی ده‌فته‌ری رۆشنایی دا هاتوو که:

له شیخ ئه‌بوو عه‌بدوللام بیست که ده‌یکوت " بایه‌زیدیان له‌و گه‌ره‌که دهر کرد و چوو گه‌ره‌کی وافیدان... ئه‌وه‌ی که ده‌لین هه‌ندیکه له زۆریک. له داعی عه‌له‌وییم بیست که بایه‌زیدیان حه‌وت جار له به‌ستم ته‌بعید کرد. " (ل ۱۱۳)

۱۵.

جاریک ده خه‌لوه‌ت دا به‌سه‌ر زمانی داهات " سبحانی ما اعظم شانی " که هاته‌وه سه‌ر خو، مریده‌کانی کوتیان " تو وه‌ها قسه‌یه‌کت کرد. "

کوتی " خودا لیتان رازی نه‌بی ئه‌گه‌ر جاریکی دیکه بیستتان من له‌ت و په‌ت نه‌که‌ن. " پاشان کتیردیکی دا به‌هه‌ر کامیان هه‌تا جاریکی دیکه ئه‌گه‌ر وایکوت بیکوژن.

وا ریکه‌ه‌وت که جاریکی دیکه هه‌روای کوته‌وه و ئه‌سحاب ته‌مای کوشتنیان گرت. مالیان پر له بایه‌زید بینی، وه‌ها که هه‌ر چوارگۆشه‌ی

۳۵

مال له‌و پر بوو. ئه‌سحاب کتیردیان ده‌وه‌شاند، ده‌تکوت کتیر له‌ ئاو ده‌ده‌ن. دوی سه‌عاتیک ئه‌و رۆخسارانه چووک بوونه‌وه هه‌تا بایه‌زید دهرکه‌وت وه‌ک چیشکه‌یه‌ک له می‌حراب.

ئه‌سحاب ئه‌و حاله‌ته‌یان بو شیخ گه‌راوه. شیخ کوتی " بایه‌زید ئه‌مه‌یه که ده‌بینن، ئه‌و بایه‌زید نه‌بوو. "

۱۶.

رۆژیک جه‌ماعه‌تیک هاتنه‌ لای شیخ. ئه‌و سه‌ری داخست، پاشان سه‌ری هه‌لینا و کوتی " له به‌یانیه‌وه له ده‌نکیک ده‌گه‌ریم که بیده‌م به ئیوه که تاقه‌تی هه‌لگرتنتان هه‌بی و نایدۆز مه‌وه. "

ده کتیبی ده‌فته‌ری رۆشنایی دا وه‌ها هاتوو:

عیب‌بن عبدالقاهر کوتی:

قه‌ومیک لای بایه‌زید دانیشتیون. بایه‌زید سه‌ری داخست دوايه هه‌له‌په‌ناوه و کوتی " له‌وده‌مه‌وه که ئیوه لیره ده‌گه‌ل من دانیشتیون، بیرم وه‌گه‌ر خستوه بو دیتنه‌وه ده‌نکیکی رزیو هه‌تا بو ئیوی به‌ینم که تاقه‌ت هه‌لگرتنتان هه‌بی و نه‌مدۆزیوه‌ته‌وه. " (ل ۲۸۳)

۱۷. ده‌گه‌رپه‌وه که:

ئه‌بووتوراب مریدیکی هه‌بوو گه‌لینک رۆوگه‌رم و سیاحه‌ب وه‌جد بوو. ئه‌بووتوراب دایم ده‌یکوت که " وه‌ها که توی، تو ده‌بی بایه‌زید بینی. "

رۆژیک مرید کوتی " که‌سیک که رۆژی سه‌د جار خودای بایه‌زید ده‌بینی، بایه‌زید چ لیبا؟ "

۳۶

ئەبووتوراب كوتى " كاتىك تۆ خودا دەبىنى بە قەرا خۆتى دەبىنى و كاتىك لای بايەزىد بىبىنى بە قەرا بايەزىدى دەبىنى. دە دىدە دا تەفاوت ھەيە. "

ئەو قەسەيە كارى كرده سەر دللى مرید و كوتى " ھەستە با برۆين. " ھەردووك چوونە بەستام. شىخ لە مالل نەبوو. بۆ ئاو ھىئانى چووبوو. ئەوان رۆيشتن. شىخيان بىنى كە دى، گۆزەيەكى ئاو بە دەستەويە و كەولكى شىرى دە بەر دايە. كاتىك چاوى بايەزىد بە مریدی ئەبووتوراب كەوت و چاوى مریدی ئەبووتوراب بە شىخ، كتوپر لەرزى و كەوت و گىانى دا.

ئەبووتوراب كوتى " ئەى شىخ! يەك نەزەر و مەرگ؟ " شىخ كوتى " ئەى ئەبووتوراب دە دەروونى ئەو لاوہ دا كارىك مابۆوہ كە ھىشتا وەختى كەشفى نەھاتبوو، بە دىتنى بايەزىد ئەو مانايە كتوپر لىي كەشف بوو. تاقتى نەھىئا، فەوتا. "

۱۸.

ئەحمەد ئىبنى حەرب حەسپىرىكى نارده لای شىخ كە شەو نوپۆزى لە سەر بكا.

شىخ كوتى " من عىبادەتى ئاسمانىيان و زەمىنىيانم دە بالنج ناوہ و وە بن سەرم داوہ. "

دە كنىبى شرح شطحيات دا وەھا ھاتووە:

ئەبووموسا دەلى كە:

ئەحمەدى حەرب حەسپىرىكى بۆ ئەبوويەزىد نارده، كوتى " دەمەوى كە شەو لە سەر ئەوہ نوپۆز بكا. "

۳۷

پەيامى نارده كە " عىبادەتى ئەھلى ئاسمان و زەويىم كۆ كردهوہ و دە بالنجىكم نا و ئەو بالنجەم لە ژىر سەرم داناوہ. " (ل ۱۳۰)

ھەرۆتر دە كنىبى نورالعلوم دا وەھا ھاتووە:

ئەحمەدى حەرب بەرماللىكى بۆ بوويەزىد نارده، كوتى " كاتىك شەو نوپۆز دەكەى بىخە ژىر پىت. "

بوويەزىد نارديەوہ و كوتى " بالنجم بۆ بنىرە كە زوھدى ھەر دوو كەونى تىدابى ھەتا دە بن سەرمى بنىم و بخەوم. " (ل ۷۹)

۱۹. دەگىرئەوہ كە:

يەحيا معاذ رازى نامەيەكى نووسى بۆ بايەزىد كە " دەلىي چى دە ھەق كەسىك دا كە جامىكى خواردەوہ و مەستى ئەزەل و ئەبەد بوو؟ " بايەزىد نووسى " لىرە پياو ھەيە كە دە شەوورپۆزىك دا دەرياي ئەزەل و ئەبەد پىدادەكا و نەعرەتەي ھل من مزىد لىدەدا. "

دە كنىبى كشف المحجوب دا ھاتووە:

يەحيا ئىبنى مەعاز نامەيەكى بۆ بايەزىد نووسى كە " دەلىي چى لە سەر كەسىك كە بە دلۆپىك لە بەحرى مەحەبەت مەست بووہ؟ "

بايەزىد جوابى نووسيوہ كە " دەلىي چى لە سەر كەسىك كە تەواوى دەرياكاني عالەم بىنە شەرابى مەحەبەت ھەمووى بخواتەوہ و ھىشتا لە تىنوان بخروشى؟ " (ل ۲۸۳)

ھەرۆتر دە كنىبى ترجمە رسالە قشيريە دا وەھا ھاتووە:

يەحيا ئىبنى مەعازى رازى نامەيەكى نووسى بۆ بوويەزىدى بەستامى كە " لىرە كەس ھەيە كە ئەگەر قەدەحىك بخواتەوہ ھەرگىز تىنو نايىتەوہ. "

بوويەزىد جوابى نامەى بۆ نووسيوہ كە " پىم سەير بوو زەعفى حال كە لىرە كەس ھەيە ئەگەر دەرياكاني عالەم بخواتەوہ تىر نابى و داواى زىادتر دەكا. " (ل ۱۱۵)

۳۸

ههروهتر دیسان دهو کتیبه دا ده لاپه‌ره‌ی ۵۶۶ دا هاتووه که:
 یه‌حیای ئیبینی مه‌عاز کوتی که " نامه‌یه‌کم بۆ بوویه‌زید نووسی که:
 ئەوه‌ندم شەراب لە کاسە‌ی مه‌حه‌به‌تی ئەو خواردۆته‌وه که مه‌ست
 بووم!"
 بوویه‌زید ده جواب دا نووسی که " جگه له تو ئاسمان و زهوی،
 ده‌ریا ده‌ریایان خواردۆته‌وه و هیشتا تیر نه‌بوون و زمانیان
 ده‌رکیشاوه و پتریان ده‌وی." " و ئەو به‌یته‌ی کوت

عجبت لمن يقول ذکرت ربی و هل انسی فاذکر مانسیت
 شربت الحب کاسا بعد کاس فما نغد الشراب و ما رویت

۲۰

هه‌مدیسان یه‌حیا نووسیوی که " ئیمه ده‌گه‌ل تو که بایه‌زیدی
 رازیکمان هه‌یه، به‌لام دیداری من و تو به‌هه‌شته، له ژیر سنبه‌ری
 تووبا." و نانکی ده‌گه‌ل ئەو نامه‌یه نادرپوو و کوتبووی " ده‌بی شیخ
 ئەم نانه بخوا که به ئاوی زمزم هه‌لمشیلاو." " بایه‌زید جوابی داوه و رازه‌که‌ی ئەوی باس کرد و کوتی " له‌و
 شوینه‌ی که یادی هه‌ق هه‌بی، هه‌م به‌هه‌شته و هه‌م سنبه‌ری تووبا.
 هه‌وره‌تر ئەو نانه‌مان نه‌خوارد چونکه نووسیبووت که به ئاوی زمزم
 هه‌لمشیلاو به‌لام نه‌تکوتبوو که له کام توو داچاندوو." "

۳۹

۲۱

زوننونی میسری مریدیکی نارده خزمه‌ت بایه‌زید که " ئەه
 بایه‌زید! ته‌واوی شه‌و ده‌خه‌وی و خه‌ریکی راحه‌ت رابواردنی و قافلە
 تپه‌ری." مرید هات و په‌یامه‌که‌ی گه‌یاند.
 بایه‌زید جوابی داوه " به زوننووون بلی که پیاوی ته‌واو ئەو که‌سه‌یه
 که ته‌واوه‌تی شه‌و خه‌وتبی و به‌یانی به‌ر له بار خستتی قافلە
 گه‌یشتیته مه‌نزل." " زوننووون کاتیک ئەوه‌ی بیست، گریا و کوتی " مه‌باره‌کی بی که
 ئەحوالی ئیمه به‌م ده‌ره‌جه‌یه نه‌گه‌یشتوو. له‌م بادیه ته‌ریقه‌تی پیویسته
 و به‌م شیویه، سلوکی ده‌روون." "

ده کتیبی ترجمه رساله قشیریه دا وه‌ها هاتووه:

زوننونی میسری که‌سیکی نارده لای بوویه‌زید که‌تی که " هه‌تا که‌ی خه‌و و راحه‌تی
 خواستن، قافلە تپه‌ری." " بویه‌زید کوتی " بلی به‌ برام زوننووون، پیاو ئەوه‌یه که شه‌و بخه‌وی، به‌یانی له مه‌نزلگا
 بی و به‌ر له قافلە گه‌یشتی." " زوننووون کوتی " نوشت بی ئەم قسه‌یه که حالی ئیمه نه‌گه‌یشتوته ئەو راده‌یه." (ل ۳۱۶)
 هه‌روه‌تر ده کتیبی عوارف المعارف دا وه‌ها هاتووه:
 زوننونی میسری په‌یامی نارده بایه‌زیدی به‌ستامی که " به‌وه‌نده‌ی که خه‌وتین، قافلە
 تپه‌ری." " ئەو جوابی داوه که " پیاو ئەوه‌یه که ته‌واوه‌تی شه‌و بخه‌وی و به‌ره‌به‌یان به‌ر له قافلە
 بگاته مه‌نزل." "

زوننووون کوتی " ئەوه مه‌قامیکه که ئەحوالی ئیمه پیننه‌گه‌یشتوو." (ل ۶۱)

۴۰

۲۲. دهگڼږنه وه که:

زوننون به پرمالیکي نارده لای شیخ.

شیخ نارديه وه که " به پرمال به چ کاری من دئ؟ پالپشتم دهوئ
بینږه هتا پالی ویدم. " - یانی کار له نویژ تپه ریوه و گه یشتوته
نه هایهت -

زوننون کاتیک ئه مهی بیست پالپشتیکی دست خست و نارديه
خزمت شیخ.

شیخ دیسان نارديه وه - که شیخ ئه ودهم گهرم داهاتبوو و پیست و
ئیسکیکی مابوو - و کوتی " ئه و که سهی که پالپشتی لوتف و که رمی
هه ق بی، به نازبالنجی خه لک ناناژی و نیازی پی نییه. "

۲۳. دهگڼږنه وه که:

شیخ کوتی " یه که م که رهت که چومه هه ج، مالیکم بینی. دووه م
که رهت که چوم، خاوه نمالم بینی. سیهه م که رهت نه مالم بینی و نه
خاوه نی مال. "

یانی: ودها نوقمی هه ق ببوم که هیچ ئاگام نه ده کرد، ئه گهر بینیم،
هه قم ده بینی. به لگه له سهر ئه و قسه یه ش ئه وه یه که یه کیک چوو
ماله که ی و گازی کرد.

شیخ کوتی " کیت دهوئ؟ "

کوتی " بایه زید! "

کوتی " له مالی جگه له خودا نییه. "

جاریکی دیکه ش که سیک چوو بهر دهرکی ماله که ی. شیخ کوتی "

کیت دهوئ؟ "

کوتی " بایه زید! "

کوتی " بیچاره بایه زید! سی ساله له بایه زید ده گهریم و
ناوونیشانی نادوزمه وه. "

ئهو قسه یان بو زوننون گپراوه، کوتی " خودا برام بایه زید
بیه خشی که ده گهل جه ماعه تیک که ده خودا دا ون بوون، ون بووه. "

ده کتبی کشف المحجوب دا هاتوه:

جاریک چومه مه که، مالم ته نیا بینی، کوتم: هه جی مه قبول نییه که من به ردی له و
جنسه م زور دیون. جاریکی دیکه چوم مالم بینی و خاوه نی مالم بینی کوتم: هیشتا
هه قیه ته ته وحید نییه. جاری سیهه م چوم هه ر خاوه نی مالم بینی و مال نا. به سهر م دا
نه دایان دا: یا بایه زید ئه گهر خوت نه بینی و هه موو عالمه بینی موشریک نی و کاتیک
هه موو عالمه نایینی و خوت ده بینی موشریکی. ئه وسا توبه م کرد و له و توبه یه ش توبه م
کرد و له بیینی وجودی خوشم توبه م کرد. (ل ۱۶۴)

ئهو بوویه زید روژیک له سه و مه که ی بوو، یه کیک هات و کوتی " ابو یزید فی البیت؟ "
فقال ابو یزید " هل فی البیت الا الله؟ " یانی " بوویه زید له ماله؟ " ئهو کوتی " دهو ماله دا
جگه له خودا هه یه؟ " (ل ۳۸۰)

هه روه تر ده کتبی ده فته ری روشنایی دا هاتوه:

یه که م هه ج که به جیم هینا مالم بینی. جاریکی دیکه هه جم به جی هینا، خاوه ن
مالم بینی و مالم نه بینی. جاری سیهه م هه جم به جی هینا، نه مالم بینی و نه خاوه نی
مال. (ل ۱۷۱)

ده کتبی ترجمه رساله قشیریه دا ودها هاتوه:

دهگڼږنه وه که:

زوننونی میسری که سیکي نارده لای بوویه زید هه تا خه به ری وی بو پرسی و سفه تی
بزانی. کابرا گه یشته به ستام و له مالی بوویه زیدی پرسی. چوو لای بوویه زید.

بوویه زید پرسی " چت دهوئ؟ "

کوتی " بوویه زیدم دهوی. "

بوویه زید کوتی " بوویه زید کییه؟ ده میکه من له بوویه زید دهگه ریم. "

کابرا هاته دهر و کوتی " ئەوه شپته. " چوو لای زوننوو و ئەو خه بهری پيدا که بوویه زیدم چۆن بینی.

زوننووون گریا و کوتی " برای من بایه زید دهگه ل که سانیک که ده خودا دا فانی بوون،

فانی بووه. " (ل ۱۱۲)

شیخ کوتی " ئازیزان! سهگ به زمانی حال کوتی که: له کۆنی کۆن دا له من چ ته قسیر و له تو چ توفیریک رووی دا که که ولی سهگیان ده بهر من کرد و خه لاتی سولتانه لعاره فینیان به تو دادا؟ ئەم بیرم هاته نیو زهینه وه، ریگه م پیشکهش کرد. "

۲۶. دهگپنه وه که:

پوژیک دهر ویشته. سهگیک رهگه لی کهوت و شیخ ته شک و داوینی خر کرده وه. سهگ کوتی " ئەگه ر ویشک بم ده نیوان من و تو دا خه له لیک نییه و ئەگه ریش ته ر بم، ههوت ئاو و خاک ئاشتمان ده که نه وه. به لام ئەگه ر تو ته شکت خر بکه یه وه ئەگه ر به ههوت دهریا یان غوسل بکه ی، پاک نابیه وه. "

بایه زید کوتی " تو پوواله تت گلاوه و من دهر وونم گلاوه. وهره ههتا ههر دووکیان جمع بکه یه وه ههتا به هو ی جه معیهت، پاکیی ده نیوانمان دا دهر بکه وئی. "

سهگ کوتی " تو بو هاو رپییه تی من ناشی. چونکه من مهردوودی خه لکم و تو مهقبوول. ههرکهس بگاته من بهردیکم ده قه برغه دهگرئ و ههرکهس بگاته تو ئەسهسه لامووعه له یک یا سولتانه لعاره فینت پیده لی. ئەوجار من ههرگیز ئیسکیکم بو سبه ی پاشه کهوت نه کردووه و تو کووپه کت گهنم ههیه. "

بایه زید کوتی " شایه نی هاو رپییه تی سهگیک نیم، کوا شایه نی له م یه زال و لایه زال ده بم؟ "

۲۴. دهگپنه وه که:

شهویک شیخ به گوستان دا دههات. لایکی گه وره مالی به ستام به ربه تی ده ژه نی. کاتیک گه یشته لای شیخ، شیخ کوتی " لاحول و لا قوه الا بالله ". لای به ربه تی له سهری شیخ راکیتشا و ههر دووک شکان. شیخ گه پاره زاویه ی و به یانی زوو پاره ی به ربه تی دا دهست خادم و ته به کیکی هه لو نارده لای ئەو لاه و داوای لیبوردنی لیکرد و کوتی " پیبلی که بایه زید داوای لیبوردن دهکا و ده لی که دویشه و ئەو به ربه تهت ده سهری ئیمه دا شکاند. ئەم قورازه یه وهرگره و یه کی دیکه بکره و ئەم هه لوایه ش بخو ههتا خه می شکان و تالاییه که ی ده دلّت دا نه مینتی. "

۲۵. دهگپنه وه که:

پوژیک دهگه ل ئەسحابه کانی خو ی دهر ویشته. سهگیک به کولانیکی تهنگ دا دههات. شیخ گه پاره و ریگه ی پیشکهشی سهگ کرد. مریدیک ئینکاری به خاتر داهات که: ههفته عالا به شهری موککه ره م کردووه و شیخیش سولتانه لعاره فینه به و هه موو پایگایه و کومه لیک مریدی سادق، سهگیکی وه پیش وان دا. ئەمه ده بی چۆن بی؟

۲۷. کوتی:

شکیم تیدا پیکهات و له تاعهت هیوام بری. کوتم بلا بچمه بازار و زونناریک بکرم و له نیوقه می بدهم. زونناریکیان له بازار هه لواسیوو. پرسیم که " به چه ند؟ " کوتی " هه زار دینارا! " سهرم بهرداوه.

هاتئیک دهنگی هات که " نه تزانویه که زونناریکی که له نیوقه می که سئیکی وهک تو بدری، له هه زاری که متر نادهین. " دلم خوش بوو. زانیم که هه قته عالا عینایه تئیکی هه یه له هه ق من دا.

۲۸. دهگپرنه وه که:

زاهیدیک بوو له ریزی گوره کانی به ستام، خاوهن تهب و خاوهن قبول و له ئالقه ی بایه زید غایب نه ده بوو. رۆژیک کوتی " ئه ی شیخ! سی ساله هه میشه به رۆژووم و شه ونخوونی ده کیشم و له و عیلمه ی که تو باسی ده که ی هیچ نابینم هه رچه ند قه بوولی ده که م و پیمخوشه. "

شیخ کوتی " ئه گهر سئسه د سال به رۆژوو بی و نویت بکه ی، زه رپه یک بونی ئه و هه دیسه ت پیناگا. "

کوتی " بوچی؟ "

کوتی " چونکه تو مه حجوبی به نه فسی خوت. "

کوتی " دهرمانیک هه یه؟ "

شیخ کوتی " لای من هه یه که پیتبلیم به لام تو قه بوولی ناکه ی. "

کوتی " قه بوولی ده که م که گه لیک ساله داوای ده که م. "

شیخ کوتی " هه ر ئیستا برۆ مووی سهر و ردینت بکه وه و بیتاشه و ئه م جله ی که ده به رت دایه، دایکه نه و فوته یه کی زوور له خوت بیه سته. بچو ئه و گه رکه ی که تو باشتر ده ناسن. تووره که یه ک پر له گویت بکه و له کن خوتی دابنی. منداله ورکه کو بکه وه و بلئ که: هه رکه س زلله یه کم لیدا گویتئیکی ده ده می و هه رکه س دوو زلله م لیدا، دوو گویتی ده ده می. به شار دا بگه ری هه تا مندال ئیشت له پژملی بدهن، که عیلاجی کاری تو ئه مه یه. "

پیاو کوتی " سوبحانه لالا! لا اله الا الله! "

شیخ کوتی " ئه گهر کافرئیک ئه و وته یه بلئ، ده بیته خاوهن ئیمان و تو به م وته یه بوویه موشریک. " کوتی " بو؟ "

شیخ کوتی " چونکه تو به م وته یه ته عزیمی خوت دهربری نه ک ته عزیمی هه ق. "

پیاو کوتی " ئه وه ی ناتوانم بکه م، به که سئیکی دیکه ی بفه رموو. "

شیخ کوتی " عیلاجی تو ئه مه یه و من کوتم که نایکه ی. "

۲۹. دهگپرنه وه که:

شاگردیکی شه قیق ته مای هه جی گرت.

شه قیق کوتی " به به ستام دا برۆ و زیاره تی شیخ بکه. "

کاتیک مرید گه یشته خزمه ت بایه زید، شیخ کوتی " تو مریدی کی؟ "

کوتی " من مریدی شه قیقی به لخیی -م. "

کوتی " ئه و ده لی چی؟ "

کوتی " ئه و له خه لک هه لپراوه و به حوکی ته وه ککول دانیشتوو و ده لی: ئه گهر ئاسمان و زهوی بینه فافون و ئاسن وه ها که نه له

ئاسمان بيارى و نه له زهوى بېرسكى و خهلك هموو خاو و خيزانى من بن، له تهوهككولى خوم پاشگهز نابمهوه.

بايهزید کوتى "ئوه موشريكى گهليک گرانه! ئهگه بايهزید بيته قالاويک بو شارى ئه موشريکه نافرئ. کاتيک گهرايهوه پيئيلئى که: خودا به دوو کوته نان به تاقي مهکهوه. وهختايهک که برسيت بوو له هاوجنسيکت دوو نان وهبرگره و بارنامهى تهوهككول وه لا بنئ ههتا له نهکبتيى تو شار و ويلايهت نهچنه بن عهرزوهوه."

ئوه پياوه له بهر ئه و قسه زله گهراوه و چوو لای شهقيق.

شهقيق کوتى "زوو گهرايهوه؟"

کوتى "تو کوتبووت که بچمه زيارهتى وئى. چووم وهها و وهها قهوما." و حهکايهتهکهى گيئراوه.

شهقيق عهيبى ئه و قسهى ده خوى دا بينئى، کوتى "تو نهتکوت که: ئهگه ئه و وههايه، تو چوئى؟"

کوتى "نا!"

کوتى "بگهريوه و بېرسه!"

مريد گهراوه و چوو لای بايهزید.

شيخ کوتى "ها گهرايهوه؟"

کوتى "منيان ناردووه ههتا له تو بېرسم که: ئهگه ئه و وههايه، تو چوئى؟"

بايهزید کوتى "نه زانيهكى دیکه سهير بکه." پاشان کوتى "ئهگه من بلئيم که چوئم، تو تيناگهئى."

کوتى "شيخ ئهگه به مهسلههتئى دهزانئ، بفرمومون له شوئينيکى بينووسن، ههتا روژگارى من به زايه نهچئى که له ريگهيهكى دوورهوه هاتووم."

شيخ کوتى "بسم الله الرحمن الرحيم، بايهزید ئه مهيه." و کاغهزئ پيچاوه و دای بهو. يانى بايهزید هيچ نييه. مهوسوفئک نييه چلون دهکرى وهسفى بکهئى؟ بايهزید زهرهيهکيش نييه چ بگا به وهيكه بېرسن: ئه و چلونه؟ تهوهككولى ههيه يا ئيخلاس؟ که ئه مانه ههموو سفهتى خهلکن. تخلقوا باخلاق الله پيويسته، نهک به تهوهككول، بوون به شتيک.

مريد روئيشت.

شهقيق نهخوش کهوتبوو و ئهجهلى نزیک ببووه و چاوهروانى جوابى بايهزیدی دهکرد. له نهکاو مريد گهيشتى و کاغهزئ دايه. شهقيق که خوئنديهوه کوتى "اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمد عبده و رسوله" پاک بووه له عهيبى باوهري خوى. توبهئى کرد و گيانئى دا.

۳۰. دهگيرنهوه که:

ههزار مريدئى ئهحمده ئيئى خهزروويه هاتنه لای بايهزید، وهها که هه ههزار به سهه ئاو دا دهروئيشتن و به ههوا دا دهفرين. ئهحمده کوتى "ههركام له ئيوه تاچهتى بينئى بايهزیدتان ههيه بئى، دهنه له دهرهوه بن ههتا ئيمه بچين و زيارهتى بکهين."

هه ههزار وه ژوور کهوتن و ههركام گوچانيکيان پيئوو، له پاشخانهيان دانا که پنياندهکوت ژوورى گوچانان. يهک له وان کوتى "من تاچهتى دیدارى ئهوم نييه. من ليره ئاگام له گوچانان دهبئى."

کاتيک شيخ و ئهسحاب چوونه لای بايهزید. بايهزید کوتى "ئوهئى که باشتريئى ئيوهيه، بهو بلين بيته ژوورئى."

هيتايان.

بایه‌زید به ئەحمەدی کوت " هەتاکە‌ی سیاحت و بە دەوری عالەم دا گە‌رێان؟ "

ئەحمەد کوتی " ئاو ئەگەر لە شوێنێک بوەستی، گۆرانی بە سەر دادی! "

شیخ کوتی " بۆ نەبیە دەریا هەتا نەگۆرێی و پیسایی وە خۆ نەگری؟ "

پاشان بایه‌زید دەستی بە قسە کرد. ئەحمەد کوتی " وەرە خوارتر کە ئیمە تیناگەین. " هەتا حەوت جار. ئەودەم دە قسە‌ی بایه‌زید گە‌یشتن.

کاتیک بایه‌زید بێدەنگ بوو، ئەحمەد کوتی " یا شیخ! ئیبلیم بینی لە سەری کۆلان لە دار دراوه. "

کوتی " ئادی، بە‌لینی دابوو کە لە بە‌ستام نەگەرێ، ئیستاش یەکیکی وەسوسە کرد هەتا دە خوینی وەردا. شەرتیشە کە دز لە بەر دەرگای پادشا لە دار بدەن. "

دە کتییی دەفتەری رۆشنایی دا وەها هاتوو:

کەسیک لە بایه‌زیدی پرسی " مریدان لە تەلەب ئارام ناگرن. "

بایه‌زید کوتی " هاوونشینی من موقیمە و مسافر نییە من دەگەل ئەو موقیم نەک دە سەفەر دا. "

پاشان بایه‌زید کوتی " چ دە‌للی سەبارەت بە ئاوی دەریا؟ مەگەر رەسوول نەیکوتوو هەتا ئاوی دەریا خاویتە و مردارە‌کەشی حەلال. پروبارەکان دەبینی کە بە‌رپوون و دەهاژین و هاوار دەکەن هەتا لە دەریا نزیک دەبنەوه، کاتیک تیکەل بە دەریا بن ئارام دەگرن و خامۆش دەبن و دەریا ئاگای لە حوزووری وی نییە. نە شتیکی لە دەریا زیاد دەکا و ئەگەر دەر بکەوێتەوه شتیکی لی کەم ناکا. " پاشان کوتی " داستانی تۆ دە نیو پیاوان دا داستانی

سیلاوه و دەریا. چونکە سیلاو هەتا تەنیا یە بانگ و هاواری هەیه. کاتیک بگاتە دەریا و تیکەل بە دەریا بی لەو بانگ و هاواری، ئارام دەگری و دەریا خەبەری لەو نییە. نە لە دەریای زیاد کردوو و نە ئەگەر بگەرێتەوه شتیکی لەو کەم دەکاتەوه. " (ل ٢٦٧)

هەرۆتر دە تفسیر کشف الاسرار دا هاتوو:

کەسیک بە بایه‌زیدی کوت " بۆ هیجرەت ناکە‌ی و بۆ سەفەر دەرناکەوی هەتا فایده بە خەلک بگە‌یەنی؟ "

کوتی " دۆستم موقیمە و خەریکی ویم و بە ئیدی کە راناگەم. "

ئەو پیاوه کوتی " ئاو کە لە جیگە‌یەک بمینیتەوه بۆگەن دەبی. "

بایه‌زید کوتی " دەریا بە هەتا قەت بۆگەن نەبی. " (ب ١ ل ٢١٥)

٣١.

ئەحمەدی خەزروویە بە‌رگی وەک لە شکرییان دەپۆشی و فاتمە کە خیزانی ئەو بوو دە تەریقەت دا ئایەتیک بوو و لە کچەکانی میری بە‌لخ بوو و تۆبە‌ی کرد و کەسیکی نارده لای ئەحمەد کە: من لە باوکم بخوازه. ئەحمەد جوابی نەداوه. جاریکی دیکە کەسی نارد کە: ئە‌ی ئەحمەد! من تۆم لەوه پێ پیاوتر بوو کە رێگە‌ی هەق لێدە‌ی، رێبەر بە نەک رێگر. "

جا ئەحمەد کەسی نارد و ئەوی لە باوکی خواست. باوک بە حەکمی تەبەررۆک ئەوی دا بە ئەحمەد. فاتمە تەرکی کاری دونیایی کرد و خانەنشین دەگەل ئەحمەد دەژیا؛ هەتا ئەحمەد وە تەمای زیارەتی بایه‌زیدی کەوت. فاتمە دەگەلی چوو. کاتیک چوونە لای بایه‌زید فاتمە نیقابی لە بەر پرو لابر و دەگەل بایه‌زید گوستاخ و خۆمانە دەدا. ئەحمەد ئەوه‌ی پێ سەیر بوو و غەیرەت بە دلی داها، کوتی " ئە‌ی فاتمە ئەوه چ گوستاخییە کە دەگەل بایه‌زید دەیکە‌ی؟ "

فاتمه کوتی " له بهر ئه وه که تو مه حره می ته بیعه تی منی و بایه زید مه حره می ته ریه ته من. له تو به هه وا ده گه م و له و به خودا و ده لیلی ئه و قسه یه شم ئه وه یه که ئه و له قسه ی من بینیا زه و تو به من موحتاجی. "

بایه زید هه همیشه ده گه ل فاتمه گوستاخ بوو هه تا رۆژیک بایه زید چاوی که وته سهر دهستی فاتمه، خه نه ی لیدابوو، کوتی " یا فاتمه! بۆچ خه نه ت لیداو ه؟ "

کوتی " ئه ی بایه زید! هه تا ئه و غایه ته ی تو ده ست و خه نه ی منت نه دیبوو من ده گه ل تو خومانه و کراوه بووم ئیستا که چاوت به وانه که وت قسه ی ئیمه ده گه ل تو حه رامه. "

عەتتار ئه و باسه ی وشه به وشه له کتیبی کشف المحجوب وه رگرتوه (ل ۱۸۳) و باقییه که ی وه هابه: ... کاتیک یه حیا ئیبنی مه عازی رازی له ره ی هاته نه یشابوو و به ته مای به لخ بوو، ئه حمه د ویستی هه تا ئه و بانگیشن بکا. له فاتمه مشووری خواست که " بۆ دهعه وته ی یه حیا ده لی چی. " کوتی " چهند سهر گا و مه ر و که ره سه و به هارات و شه مع و عه تر و هه روه تر بیست سهر که ر ده بئ بکووژیه وه. " ئه حمه د کوتی " کوشتنه وه ی که ران چ مانایه کی هه یه؟ " کوتی " وه ختایه ک که ریمیک له مالی که ریمیک میوان بی نابی سه گه کانی گه ره کیش خه به ریان له وه هه بی؟ " و ئه بوویه زید کوتی " هه رکه س ده یه وی پیاویک ببینی شاراو ه به جلی ژنان بلا پروانیه ته فاتمه " (ل ۱۸۴)

هه روه تر ده کتیبی ده فته ری رۆشنایی دا هاتوو ه:

[فاتمه] ئوممی عه لی کچیگی گه وره مالان بوو. ئه و ماره یی خۆی که ده هه زار دینار بوو به میرده که ی خۆی ئه حمه د ئیبنی خه زروویه ی به لخیی مه ره زی به خشی به و شه رته ی که ئه و به ریه ته لای بایه زید. ئه و ئوممی عه لی برده لای بایه زید. جا له بایه زید وه ژوو ر که وت و له به رابه ری دانیشه. په رده ی له روخساری هه لگرت. هاوسه ره که ی ئه حمه د پینیکوت: شتیکی سه بریت لیده بینم! له ئاست بایه زید په رده ی له سهر رووت لابر دووه؟ ئوممی عه لی

کوتی: چونکه کاتیک چاوم له و کرد هه موو له ززه ته کانی نه فسی خۆم ون کرد و کاتیک چاو له تو ده کم ده گه ریمه وه سهر له ززه ته کانی نه فسی خۆم.

کاتیک هاتنه دهر ئه حمه د به بایه زیدی کوت: وه سیه تیکم بکه!

بایه زید کوتی " جوامیری له خیزانی خۆت فیر به! " (ل ۲۸۷)

۳۲. ئه حمه دی خه زروویه کوتی:

جاریک به ته وه ککول به ره و حه ج وه بادیه که وتم. هه ندیک رۆیشتم دریک ده پیم چه قی. دهرمنه کیشاوه. کوتم " ته وه ککول باتل ده بی. " هه روا دهرۆیشتم. پیم هه لمسا دیسان دهرمنه کیشاوه. هه روا به شه له شه ل چومه مه ککه و حه جم کرد و گه رامه وه. ته واوی ری ئازارم هه بوو. خه لک که وه هایان بینیم درکیان له پی دهرکیشام. به پیی بریندار رووم له به ستام نا، چومه لای بایه زید. بایه زید چاوی به من که وت، بزده یه کی هات و کوتی " ئه و پابه نده ی که له پیمان نای، چت لیکرد؟ "

کوتم " ئیختیاری خۆم ده ئیختیار ئه و نا. "

کوتی " ئه ی موشریک! ده لی: ئیختیاری من! یانی تۆش وجوودیکت هه یه و ئیختیاریکت هه یه؟ ئه وه شیرک نییه؟ "

۳۳. ده گپرنه وه که کوتی:

شه ویک خه ونم ببینی که فریشه ته کانی ئاسمانی یه که م هاتنه لای من و کوتیان " هه سته هه تا یادی خودا بکه ین! "

کوتم " من زمانی زیکری ویم نییه. "

۳۷. ده‌گیرنه‌وه که:

به گاوریکیان کوت " ببه به موسلمان. " کوتی " ئەگەر موسلمانەتی ئەمەیه که بایه‌زید هه‌یه‌تی، من تاقه‌تم نییه و پیمناکری. ئەگەر ئەمەیه که ئیوه هه‌تانه، چ ئیحتیاجم به‌مه نییه. "

۳۸. ده‌گیرنه‌وه که:

مونکریک هاته لای و کوتی " فلان مه‌سه‌له‌م لئ ئاشکرا بکه. " شیخ ئەو ئینکاره‌ی تیندا به‌دی کرد. کوتی " برۆ فلانه ئەشکه‌وت و دۆستیکی ئیمه له‌وینییه، له‌و پرسه هه‌تا لیت که‌شف بکا. " هه‌ستا و چوو ئەو ئەشکه‌وته. ئەژدیهایه‌کی بینی گه‌لیک سامناک. که چاوی پیکه‌وت له‌ خۆ چوو و خۆی پیس کرد و گێژ خۆی خسته دهره‌وه و که‌وشی چی هیشته و گه‌راوه لای شیخ، به‌ پپی داکه‌وت و تۆبه‌ی کرد. شیخ کوتی " سوبحانه‌للا! تۆ ناتوانی که‌وشته رابگری و ته‌هارته له‌ سامی مه‌خلووقیک، له‌ هه‌بیه‌تی خاله‌ق دا چلۆن ده‌توانی که‌شف رابگری که به‌ ئینکاره‌وه هاتووی که: فلانه قسه‌م لئ که‌شف بکه؟ "

۳۹. ده‌گیرنه‌وه که:

ویشکه‌زاهیدیک ئینکاری هه‌بوو له‌ هه‌ق شیخ دا، که له‌و کاری عه‌زیمی ده‌بینی و ئەو بیچاره‌یه مه‌حررووم، کوتی " ئەو مه‌عامله و ریازه‌ته که ئەو ده‌یکا، منیش ده‌یکه‌م و ئەو قسه‌ی وا ده‌کا که لای مه‌مانان بیگانه‌یه. " شیخ ئاگای له‌وانه بوو. رۆژیک ته‌مای شیخی کرد. شیخ نه‌فه‌سیکی هه‌واله‌ی ئەو ویشکه‌زاهیده کرد. ویشکه‌زاهید سنی رۆژ له‌ خۆ چوو و خۆی پیس کرد. غوسلی کرد و بۆ داوای لیئوردوون هاته لای شیخ. شیخ کوتی " نه‌ترانیوه که باری فیلان ناخه‌نه سه‌ر پشتی که‌ران؟ "

۴۰. ده‌گیرنه‌وه که:

شیخ سه‌عیدی مه‌یخورانی هاته لای بایه‌زید و ده‌یه‌ویست هه‌تا ئیمته‌حانیک بکا. ئەوی هه‌واله‌ی مریدیک کرد، ناوی ئەبو سه‌عیدی راعی. کوتی " برۆ لای ئەو که ویلایه‌تی که‌رامه‌تمان به‌و به‌خشیوه. " کاتیک سه‌عید گه‌یشته وئ، راعی بینی له‌ سه‌حرا که نوێژ ده‌کا و گورگه‌کان شوانیه‌تی مه‌ره‌کانی ویان ده‌کرد. که له‌ نوێژ بۆوه کوتی " چت ده‌وئ؟ "

کوتی " نانی گه‌رم و تری! "

راعی دارده‌ستیکی پیوو. دووله‌تی کرد. له‌تیک له‌ لای خۆ چه‌قاند و له‌تیک له‌ لای ئەو. ده‌سه‌بجی تری به‌ر دا. لای راعی سپی و لای ئەو ره‌ش. کوتی " بۆ لای تۆ سپی و لای من ره‌شه؟ " راعی کوتی " چونکه من له‌ یه‌قینه‌وه داوام کرد و تۆ له‌ ریگه‌ی ئیمته‌حانه‌وه. هه‌ر ره‌نگیکیش لایقی حالی ئەو ده‌بی. "

۴۱. ده‌گیرنه‌وه که:

له‌ بایه‌زیدیان پرسی " پیری تۆ کئ بوو؟ " کوتی " پیریژنیک. رۆژیک له‌ غه‌له‌به‌ی شه‌وق و ته‌وحید دابووم، وه‌ها که موویه‌کم نه‌ده‌بوارد. چوومه سه‌حرا ئاگاله‌خۆبراو. پیریژنیک به‌ هه‌نبانه‌یه‌ک ئارده‌وه گه‌یشتی. به‌ منی کوت: ئەو هه‌نبانه‌م بۆ هه‌لگره‌! - و من وه‌ها بووم که نه‌مده‌توانی خۆم هه‌لگرم - ئیشاره‌م به‌ شیریک کرد هات. هه‌نبانه‌م له‌ پشت نا و به‌ پیریژنم کوت: ئەگەر چوووه‌وه شار ده‌لیی کیم دیوه؟ - که نه‌مده‌ویست بزانی من کیم. - کوتی: ده‌لیم زالمیکه‌ ره‌عنام دیوه. پاشان کوتم: ئەوه ده‌لیی چی؟ پیریژن کوتی: ئەو شیره‌ ته‌کلیدی

له سهره يا نا؟ کوتم: نا! کوټی: ټهوهی که خودا ته کلفی لینه کردووه تو ته کلفت لیگرد، ټهوه زولم نییه؟ کوتم: ههیه - و سهره پای هه موو ټهوانه ده ته وی که خه لکی شار بزائن که له ژیر ټه مری تو دایه و تو خاوه ن که راماتی، ټهوه غروور و په عنای نییه؟ کوتم: به لی. تو به م کرد و له ټه علاوه هاتمه وه ټه سفهل. ټهوه قسه یه پیروی من بوو. "

٤٢. ده گپړنه وه که:

شیخ شه قیقی به لخی و ټه بوو تورابی نه خشه بی هاتنه لای شیخ. شیخ داوای ته عامی کرد. یه که له مریده کانی شیخ له خزمهت دا وه ستابوو. ټه بوو توراب کوټی: وهره په گه لمان بکه وه! " کوټی " به پوژووم! " کوټی " بخو و سهوایی یه که مانگه وهر بگره! " کوټی " ناکری پوژووی بشکینم! " شه قیق کوټی " پوژووی بشکینه و هه قدهستی یه کساله وهر بگره! " کوټی " ناکری بیشکینم! " بایه زید کوټی " لینگه ری که ټهوه دهر کراوی هه زره ته. " هیندهی پینه چوو که له سهر دزییه تی گرتیان و ههر دووک ده ستیان بری.

٤٣. ده گپړنه وه که:

پوژیک له جامع گوچانی ده عهرز چه قاند بوو. کهوت و وه گوچانی پیړیک کهوت. ټهوه پیره داهاته وه و گوچانی شیخی هه لگرته وه. شیخ چوو ماله که ی و هه لالی لیخواست و کوټی " پشتت چه مانده وه له هه لگرته وه ی گوچان دا! "

ده کتبی ترجمه رساله قشیری دا وها هاتووه:

بوویه زید چوو جامع گوچانی ده زهوی چه قاند، پیړیکی دیکه ش گوچانی چه قاند بوو. گوچانی بوویه زید وه گوچانی ټهوه کابرایه کهوت. پیر داهاته وه گوچانه که ی هه لگرته وه. بوویه زید چوو مالی ټهوه پیره و گهر دنازی لیخواست، کوټی " له بهر گوچانی من بوو که تو پشتت داینه وه. " (ل ١٦٣)

٤٤. ده گپړنه وه که:

یه کی که وه ژوور کهوت و له سهر هه یه مه سه له یه کی پرسی. شیخ جوابی ټهوه مه سه له ی داوه. دهر ویش بوو به ټاوه. مریدیک وه ژوور کهوت، ټاویکی بینی زهره وه ستاوه. کوټی " یا شیخ ټهوه چه؟ " کوټی " یه کی که له دهرگا وه ژوور کهوت و پرسیاریکی له هه یه کرد و من جوانم داوه. بهر گه ی نه گرت. ټاوا بوو به ټاوه له شه رمان. "

ده کتبی ده فته ری روشنایی دا وها هاتووه:

ټهحمه دی خه زروویه کوټی:

پوژیک چومه لای شیخ ټاویکم بینی له پیش شیخ ده له راوه. له شیخ پرسی، کوټی " که سیک وه ژوور کهوت و له عیلم و هه یه شتیکی پرسی. باسم کرد، تواوه و بوو به ټاوه که ده بیینی. "

ئەحمەد كوتى " ئەو ئاۋەم ھەلگرتەۋە رەق بوو. كىردمە نىقىمىك. ھەركات باسى ئەو تايىفەيان كىردبا، ئەو نەقىمە دەلەراۋە. " (ل ۳۴۵)

۴۵. دەگىرپنەۋە كە:

كوتى " جارىك گەيشتمە دىجلە. دىجلە ئاۋەكەى لىك كىشاۋە. كوتىم: بەمە غەپرە نابىم كە بە نىو دانگ دەمپەرىننەۋە. من سى سالل عومرى خۇم بە نىو دانگ بە زىان نادەم. من كەرىم دەۋى نەك كەرامەت. "

۴۶. دەگىرپنەۋە كە:

شىخ لە پشت سەرى ئىمامىك نوپىزى دەكرد. پاشان ئىمام كوتى " يا شىخ! تۆ كاسى ناكەى و لە كەس شتىك ۋەرنەگىرى. لە كويى دىنى و دەخۆى؟ " شىخ كوتى " بوەستە ھەتا نوپىزى قەزا بىكەم، كە نوپىز لە پشت سەرى كەسىك كە رۆزىدەر نەناسى، رەۋا نىيە. " ۴۷

جارىك كەسىكى لە مزگەوت بىنى كە خەرىكى نوپىزە، كوتى " ئەگەر پىتۋايە كە نوپىز دەبىتە ھۆى گەيشتن بە خودا غەلەت دەكەى، كە ھەموۋى گومانە نەك ۋەسل. ئەگەر نوپىز نەكەى كافر دەبى و ئەگەر زەرپرىەك بە چاۋى متمانە سەپىرى بىكەى، دەبىيە موشرىك. "

دە كىتپى دەفتەرى رۆشناىى دا ۋەھا ھاتوۋە:

بايەزىد پىۋايكى بىنى كە لە مزگەوتى ۋى نوپىز دەكا، كوتى " ئەگەر پىتۋايە ئەو نوپىزەى تۆ ۋەسل بوون و پىۋەلكانە ۋەھا نىيە كە ئەمە ھەلپرانە. ئەگەر ئەو تەرك بىكەى كافر دەبى و ئەگەر خۇ بە موشاھىدەى بخافلىنى، شىركت كىردوۋە. " (ل ۱۹۷)

۴۸. دەگىرپنەۋە كە:

كوتى " كەس ھەيە كە دىتە زىارەتى ئىمە و بەرھەمەكەى لەعنەتە و كەس ھەيە كە دى و فايدەكەى رەحمەتە. " كوتيان " چلۇن؟ "

كوتى " يەكىك بى كە دەو حالەتە دا دەگەل خۇم نەبىم، غەبىيەتم دەكا و توۋشى لەعنەت دەبى. ئەۋى دىكە دى ھەق بە سەر من دا زال دەبىنى، لىتمدەبوۋرى. بەرھەمەكەى رەحمەت دەبى. "

دە كىتپى دەفتەرى رۆشناىى دا ۋەھا ھاتوۋە:

كوتى " پىۋ ھەيە كە دىتە زىارەتى من و بەرھەمى ھاتتەكەى لەعنەت دەبى و ئەۋى دىكە فايدەكەى رەحمەت دەبى. " كوتيان " چلۇن دەبى؟ "

كوتى " ئەۋەكە يەكىك من زىارەت بىكا حالەتتىك بە سەرم دا زال بى و ئەو ئاگادارى ئەۋە نىيە ھەر ئەۋجۆرەى كە خوى خەلك داخاۋىيەتى غەبىيەتم دەكا و توۋشى لەعنەت دەبى. ئەۋى دىكە دى ھەق بە سەر من دا زال دەبىنى، ھەتاۋى مەعرەفەت لە سىنگى دەدا، من مەعزور دەكا و دەگەرىتەۋە. ئەو زىارەتە دەبىتە ھۆى رەحمەت. " (ل ۳۵۷)

۴۹.

كوتى " دەمەۋى كە زووتر قىامەت داھاتبا ھەتا من خىۋەتى خۇم لە پەنا دۆزەخ ھەلدا، كە چون دۆزەخ من بىنى، تەخت بى. ھەتا من بىمە ھۆى راحەتى خەلك. "

دە كىتپى دەفتەرى رۆشناىى دا ۋەھا ھاتوۋە:

کوتی " هەرکەس قورئان بخوینی و نهچیتە سەر مهیتی موسلمانان و سەری نهخوشان نه‌دا و حالی هەتیوان نه‌پرسی و داوای ئه‌و هەدیسه بکا، بزانی که موده‌عییه. "

ده کتیبی دهفته‌ری روشنایی دا داوی ئه‌و ره‌وایه‌ته هاتوو که:

بایه‌زید له سەر جه‌نازه حازر نه‌ده‌بوو و سەری نه‌خوشانی نه‌ده‌دا و نه‌ده‌چوو سەر‌ه‌خوشی. له‌م باره‌وه پینانکوت که " پینشتر سألحانی ئوممهت ده‌چوونه سەردانی نه‌خوش و له سەر جه‌نازه حازر ده‌بوون و ده‌چوونه سەر‌ه‌خوشی؟ " بایه‌زید له ولام دا کوتی " ئه‌وان هەرچیان کرد له‌به‌ر ئه‌قلیک بوو و کاری پیریکی وه‌ک منیش له بی ئه‌قلی نییه. " (ل ۲۰۵)

یه‌کیک به شیخی کوت " دل ساف بکه هه‌تا قسه‌یه‌کت پینلیم. " کوتی " سی ساله له هه‌ق داوای دلنکی ساف ده‌که‌م، هیشتا ده‌ستم نه‌که‌وتوو. س‌ه‌ع‌ات‌یک دلن ساف بۆ تو له کوئ بینم. "

ده کتیبی دهفته‌ری روشنایی دا وه‌ها هاتوو:

یه‌ک له مه‌شایخ به بایه‌زیدی کوت " س‌ه‌ع‌ات‌یک دلن خوت ده‌گه‌ل من سه‌فا بده هه‌تا قسه‌یه‌کت پینلیم. " بایه‌زید ولامی داوه که " سی ساله هەر ئه‌وهم ده‌وی که س‌ه‌ع‌ات‌یک دلن خوم ده‌گه‌ل خودا ساف بکه‌م و ئه‌م دلن هیشتا پاک نه‌بوته‌وه چون ده‌توانم بۆ تو یه‌ک سه‌عات پاک بکه‌مه‌وه؟ " (ل ۲۳۱)

هه‌روه‌تر ئه‌و ره‌وایه‌ته به هه‌ندیک جیا‌وازییه‌وه به ناوی جونه‌یدیش هاتوو هه‌م ده کتیبی کشف‌المحجوب دا (ل ۳۷۱) و هه‌م ده‌تەزکەرە‌ی ئه‌ولیا دا:

رۆژیک که سیک هاته لای جونه‌ید و کوتی " سه‌ع‌ات‌یک حازر به هه‌تا قسه‌یه‌ک بلیم. " جونه‌ید کوتی " ئه‌ی عه‌زیز! تو شتیکی له من ته‌له‌ب ده‌که‌ی که ده‌میکه من ته‌له‌بی ده‌که‌م و ده‌مه‌وی یه‌ک نه‌فه‌س ده‌گه‌ل هه‌فته‌ع‌الا حازر بم، نه‌متوانیوه. ئه‌و س‌ا‌ع‌ه‌ته بۆ تو کوا ده‌توانم حازر بم؟ " (ل ۴۲۴)

کوتی " خه‌لک پینانویه ریگه‌ی به‌ره‌و خودای ته‌ع‌الا پروناکتره له هه‌تاو و من چه‌ندین ساله داوای لیده‌که‌م به قه‌را سه‌ره‌ ده‌رزییه‌ک له‌م ریگه‌یه‌م بۆ بکریته‌وه و ناکریته‌وه. "

۵۹. ده‌گیرنه‌وه که:

ئه‌گه‌ر رۆژیک به‌لایه‌کی پینه‌گه‌ییا، ده‌یکوت " خودایه! نانت نارد، پینخوری پینویسته، به‌لایه‌ک بنیره بیکه‌مه پینخور. "

ده کتیبی دهفته‌ری روشنایی دا وه‌ها هاتوو:

هەر رۆژیک که بایه‌زید وه‌جدیکی نه‌با و به‌لایه‌کی پینه‌گه‌یشتا و دژوارییه‌کی نه‌ده‌بینی نه‌دای له په‌روه‌ر‌دگاری خوی ده‌کرد که " خودایا! ئه‌ورۆ نانی منت نارد و به‌لایه‌کت بۆ من نه‌نارد هه‌تا بیکه‌مه پینخور. " (ل ۱۱۳)

هه‌روه‌ها ده کتیبی تفسیر کشف‌الاسرار دا وه‌ها هاتوو:

بایه‌زیدی به‌ستمایی ئه‌گه‌ر رۆژیک به‌لایه‌کی پینه‌گه‌یشتا ده‌یکوت " خودایه! چیشتی بن خوریشت چون بخوم؟ " (ب ۱ ل ۴۵۱)

٦٠.

رۆژیک بوو موسا له شیخی پرسى " به یانیت چۆنه؟ " کوتى " بۆ من نه به یانانه ههیه و نه شهوانه. "

ده کتیبی دهفتهرى رۆشنایى دا وهها هاتوو:

ئهبووموسا کوتى به باهزیدم کوت " شهوت چۆن کرده رۆژ؟ "

کوتى " لهو جیگهى که منم، شهو و رۆژ نییه. شهو و رۆژ هی کهسیکه که گرفتارى

سفتهکان بى و من سفتهیکم نییه. " (ل ١٥٣)

٦١. کوتى:

له سینگمهوه دهنگیک هات که " ئەى باهزید! خهزینهکانى ئیمه له تاعهتى قهبولکراو و خزمهتى پهسندکراو پرن، ئەگەر ئیمهت دهوئ شتیکمان بۆ بیینه که نهمانبى. "

کوتم " خودایه! ئەوه چیه که تۆ نهتبی؟ "

کوتى " بیچارهیبى و عهجز و نیاز و زهلیلی و بى ئەنواى و تیشکاوئى! "

ده کتیبی تفسیر کشف الاسرار دا وهها هاتوو:

بوویهزیدى بهستامى ده خهو دا بیستی که له مهقامى سهدرى تهریقتهوه پیندهلین " له دهراگای ئیمه رکوع و سجود بى دلئ شکاو و بى سهفای گیان به کار نایه، که خهزینهکانى عیززهتى ئیمه پر له رکوع و سوجودى خاوهنانى دله. کاتیک دئییه بهر دهراگای ئیمه دهردى دل له سهرا جامى گیان دانى و بۆ چهزتهتى جانانى بنیره که دهردى دل لای ئیمه پله و پایهیهکی ههیه. (ب ١ ل ٥٠٥)

٦٢.

کوتى " چوومه سهحرا. ئەشق باریبوو و زهوى تهپ، وهها که پئی پیاو ده قور رۆچى، له ئەشق رۆچووم. "

ده کتیبی دهفتهرى رۆشنایى دا وهها هاتوو:

باهزید کوتى " چوومه سهحرا بینیم ئەشق باریبوو، وهها که پئی ده بهفرهوه رۆدهچى،

پئی من ده ئەشقهوه رۆدهچوو. (ل ٣٠٩)

٦٣.

کوتى " له نوێژ جگه له وهستاویى لهشم نهیبینى و له رۆژوو جگه له برسپایهتى زگ. ئەوهى که بۆ من له فهزلى ئەوه، نهک له فیعلی من. "

٦٤. ههروهتر:

کوتى " به ههول و کهسب ههچ پینکنايه و ئەم هه دیسهى من بهر له ههرا دوو کهونه، بهلام بهندهى بهختهوهر ئەوکهسهیه که دهروا له نهکاو پئی ده گهنجیک رۆچى و دهولهمهند بى. "

٦٥. ههروهتر:

کوتى " ههرا مریدیك که ئیرادهت دینى، من دهبى دابهزمه خوارتر و به قهرا فامى ئەو قسه بکهام. "

٦٦. ده‌گپڼه‌وه‌که:

کاتیک باسی سفاتی هه‌قی ده‌کرد، شادمان و ساکین بوو و کاتیک باسی زاتی ده‌کرد، له‌جی ږاده‌په‌ږی و وه‌جووله‌ده‌که‌وت و ده‌یکوت "هات‌هات و به‌سه‌ر‌هات"

٦٧.

شیخ‌پیاویکی بینی که ده‌یکوت "پیم‌سه‌یره‌ئه‌وکه‌سه‌ی که‌ئه‌و ده‌ناسی و تاعه‌تی‌ناکا." شیخ‌کوتی "پیم‌سه‌یره‌ئه‌وکه‌سه‌ی که‌ئه‌و ده‌ناسی و تاعه‌تی‌ده‌کا." یانی: سه‌یره‌ئه‌گهر له‌سه‌ر‌قه‌رار بمینیت‌وه.

ده‌کتیپی ده‌فته‌ری ږوشنایی دا‌وه‌ها‌هاتووه:

بایه‌زید له‌پیاویکی بیست که ده‌یکوت "پیم‌سه‌یره‌که‌سیک که‌خودا‌ده‌ناسی و سه‌رکیشی ده‌کا."

بایه‌زید کوتی "پیم‌سه‌یره‌که‌سیک که‌خودا‌ده‌ناسی و چلون‌ئه‌و عیاده‌ت‌ده‌کا." (ل ١٨٢)

٦٨. هه‌روه‌تر له‌ئیس‌تغراق‌دا‌وه‌ها‌بوو‌که:

بیست‌سال‌بوو‌مریدیکی‌هه‌بوو‌که‌لیی‌جوئ‌نه‌ببؤوه. ږوژیک‌به‌شیخی‌کوت "مه‌گهر‌گه‌مه‌م‌پیده‌که‌ی! بیست‌ساله‌له‌خزمه‌تی‌تو‌دام‌و‌هه‌موو‌ږوژی‌ناوم‌ده‌پرسی؟" شیخ‌کوتی "ئای‌لاوچاک! گالته‌ی‌ناکه‌م‌به‌لام‌ناوی‌ئه‌و‌هاتووه‌و‌گشت‌ناوه‌کانی‌له‌دل‌م‌بردووه. ناوی‌تو‌فیر‌ده‌بم‌و‌دیسان‌فه‌راموشی‌ده‌که‌مه‌وه."

٦٩. ده‌گپڼه‌وه‌که:

لییان‌پرسی "ئه‌م‌ده‌رجه‌یه‌ت‌به‌چی‌ده‌ست‌که‌وت‌و‌چلون‌به‌م‌پله‌یه‌گه‌یشتی؟"

کوتی "شه‌ویک‌به‌مندالیی‌له‌به‌ستم‌ده‌رکه‌وتم. مانگه‌شه‌و‌بوو‌و‌دونیا‌خه‌وتوو. چه‌زره‌تیکم‌بینی‌که‌هه‌ژده‌هه‌زار‌عالم‌له‌لای‌ئه‌و‌چه‌زره‌ته‌زه‌ږږه‌یه‌ک‌دیاری‌ده‌دا. شه‌وقیکم‌تیکه‌وت‌و‌حاله‌تیکي‌که‌وره‌م‌به‌سه‌ر‌دا‌زال‌بوو. کوتم: خویه! ده‌رگایه‌کی‌به‌و‌مه‌زنییه‌و‌وه‌ها‌خالئ؟ کارگایه‌ک‌به‌م‌سه‌یرییه‌و‌وه‌ها‌شاراوه؟"

دوای‌ئه‌وه‌هاتفیک‌ده‌نگی‌هات‌که: ده‌رگای‌خالئ‌له‌به‌ر‌ئه‌وه‌نییه‌که‌که‌س‌نایه، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌یه‌که‌ئیمه‌نامانه‌وی. هه‌ر‌ږوونه‌شور‌او‌یک‌شایه‌نی‌ئه‌و‌ده‌رگایه‌نییه.

نییه‌تم‌کرد‌که‌[شه‌فاعه‌تی]‌گشت‌مه‌خلووق‌بکه‌م. دیسان‌بیرم‌کرده‌وه‌که: مه‌قامی‌شه‌فاعه‌ت‌هی‌مه‌حه‌مه‌ده، ئه‌ده‌بم‌ږاگرت. خیتابیکم‌بیست‌که: به‌م‌یه‌ک‌ئه‌ده‌به‌که‌ږاتگرت، ناوتمان‌به‌رز‌کرده‌وه‌وه‌ها‌که‌هه‌تا‌قیامه‌ت‌بلین: سولتانه‌لعاره‌فین‌بایه‌زید!"

ده‌کتیپی‌تفسیر‌کشف‌الاسرار‌دا‌وه‌ها‌هاتووه:

بایه‌زیدی‌به‌ستمایی، شه‌ویک‌له‌مناجات‌دابوو. جه‌هانیکی‌بینی‌حه‌ساوه، مانگه‌شه‌ویک‌و‌ئه‌ستیره‌کان‌دروه‌شاوه، بیده‌نگییه‌کی‌ته‌واوه. نه‌ده‌نگ‌و‌ئاوازیک، نه‌ږاز‌و‌نیازیک، به‌خوی‌کوت "مخابن! ده‌رگایه‌کی‌وه‌ها‌گه‌وره‌و‌وه‌ها‌به‌تال!"

له‌غه‌بییه‌وه‌نه‌دایه‌کی‌بیست "ئه‌ی‌بایه‌زید! تو‌پیتوایه‌به‌تاله! په‌رده‌له‌گویت‌هه‌لده‌گرن‌گوئ‌بگره‌نالئ‌سووتاووان‌ولیفه‌وماوان‌ده‌بیسی."

بایه‌زید‌کوتی "چوارگوشه‌ی‌جه‌هانیان‌له‌پیش‌من‌دانا، له‌هه‌ر‌گوشه‌یه‌ک‌نالئ‌یه‌کم‌بیست‌و‌له‌هه‌ر‌سووچیک‌سوز‌و‌نیازیک‌و‌له‌هه‌ر‌لایه‌ک‌ده‌رد‌و‌زامیک. بایه‌زید‌خوی

له ئاست وان ناچیز بینی، دلۆپیک ده دەریایهک دا و یا زەرپهیهک له ههوایهک دا. زمانی چهیرهت و ههسرهتی کردوه و کوتی: خودایا! ده دەریای شهوقی تو دا گهلیک خنکاو هه ن و له بیابانی ئیرادهتی تو دا گهلیک چهیرانن. له بهر ده‌رگای جه‌لالی تو گه‌لیک کوژراو هه ن و له سه‌ر هیوای ویسالی تو گه‌لیک دلدار! نه هیچ تالپیک ئارامه و نه هیچ قاسیدیک ده‌گاته کام و ئاکام. " (ب ۲ ل ۵۸۲)

۷۰. ده‌گێڕنه‌وه‌که:

کوتی " له هه‌موو عومری خۆم دا ده‌با نوێژیکم کردبا که شایه‌نی چه‌زهرت با و پیمنه‌کرا. شه‌ویک له نوێژی خه‌وتنه‌وه هه‌تا به‌یانی چوار ره‌که‌عه‌ت نوێژم ده‌کرد و هه‌رجاره‌ی ته‌واو ده‌بووم، ده‌مکوت: له‌وه باشتر ده‌بێ بیکه‌م. هه‌ینده‌ی نه‌مابوو به‌یانی دابی و هه‌ر پیمنه‌کرا. کوتم: خودایه‌! من هه‌ولم دا که شایه‌نی تو بێ، به‌لام نه‌بوو، شایه‌نی بایه‌زیده. ئیستا تو بێ نوێژت زۆرن، بایه‌زیدیش به‌یه‌ک له‌وان دابنی. "

۷۱. کوتی:

دوای ریاژه‌تی چل سه‌له شه‌ویک حیجابی هه‌لگرت. پارامه‌وه هه‌تا ریم بده‌ن. خیتاب هات که " به‌گۆزه‌یه‌کی که تو هه‌ته و که‌ولیک، تو بار ناده‌ین. "

گۆزه و که‌ولم فری دا.

نه‌دایه‌کم بیست که " یا بایه‌زید! به‌م موده‌عیانه بلێ که: بایه‌زید دوای چل سه‌ل موجه‌یده و ریاژه‌ت به‌گۆزه‌یه‌کی شکاو و که‌ولیکی شر و دراو، هه‌تا فری نه‌دا بارمان نه‌دا. ئیوه به‌و هه‌موو عه‌لايقه که له خۆتان به‌ستوه و ته‌ریقه‌تتان کردۆته چیشکه‌ی داوی هه‌وای نه‌فس، حاشا که هه‌رگیز ریتان ناده‌ین. "

۷۲. ده‌گێڕنه‌وه‌که:

شه‌ویک له سه‌ر په‌نجه‌ی پینان وه‌ستا، له نوێژی خه‌وتنان هه‌تا به‌ره‌به‌یان. خادم ئه‌و حاله‌ی ده‌بینی و خوین له چاوه‌کانی شیخ ده‌تکا سه‌ر خاک. سه‌ری سوڤما. به‌یانی له شیخی پرسی که " ئه‌وه چ حالیک بوو؟ نه‌سیبیکیش بده به‌ ئیمه. "

شیخ کوتی " یه‌که‌م هه‌نگاو گه‌یشتمه‌ عه‌رش. عه‌رشم بینی وه‌ک گورگیکی لمبۆز پیسی ورگ به‌تال. کوتم: ئه‌ی عه‌رش به‌ره‌و تۆمان به‌ری ده‌که‌ن که: الرحمن علی العرش استوی. وه‌ره بزاین چت پینیه؟ عه‌رش کوتی: چ جینی ئه‌و حه‌دیسه‌یه که دلێ تۆش به‌ ئیمه‌ نیشان ده‌ده‌ن که: انا عند المکسره‌ قلوبهم. ئه‌گه‌ر ئاسمانیین هی زه‌مینیان ده‌وئ و ئه‌گه‌ر زه‌مینین هی ئاسمانیان ده‌وئ و ئه‌گه‌ر پیره له جه‌وان داوا ده‌کا و ئه‌گه‌ر جه‌وانه له پیری ده‌وئ، ئه‌گه‌ریش زاهیده له خه‌راباتی ده‌گه‌رئ و ئه‌گه‌ر خه‌راباتییه له زاهیدی ده‌وئ.

که گه‌یشتمه‌ مه‌قامی قورب، کوتیان: بخوازه‌! کوتم: من داوایه‌کم نییه، هه‌ر خۆشت بۆم بخوازه. کوتم: تۆم ده‌وئ و به‌س. کوتیان: هه‌ر زه‌رپه‌یه‌ک له وجوودی بایه‌زید باقی بێ، ئه‌م داوایه‌ مه‌حاله. دع نفسک و تعال. کوتم: ناتوانم ده‌سه‌به‌تال بگه‌ریمه‌وه، ده‌مه‌وئ گوستاخیه‌ک بکه‌م. کوتیان: بیلێ. کوتم: ره‌حمه‌ت به‌ هه‌موو خه‌لک بکه‌! کوتیان: ئاور بده‌وه! ئاورم داوه هیچ خولقاویکم نه‌بینی ئیلا که ئه‌و شه‌فیعیک بوو و هه‌قم بۆ وانم زۆر له خۆم دل‌واتر بینی. هه‌ربۆیه بیده‌نگ بووم. داوایه‌ کوتم: ره‌حمه‌ت به‌ ئیبلیس بکه‌. کوتیان: گوستاخیه‌ت کرد، بیده‌نگ! که ئه‌و له ئاگره. له ئاگر بۆ ئاگر ده‌بێ تو هه‌ولێ ئه‌وه بده که خۆت توشی سزای ئاگر نه‌یه‌ی که تاقت ناهینی. "

۷۳. ده‌گنډنه‌وه‌که:

کوټی " هه‌ق دوازده‌ه‌زار مه‌قامی له کن خوی بو حازر کردم و له هه‌ر مه‌قامیک مه‌مله‌که‌تیکی پیشک‌ه‌ش کردم، من قه‌بوولم نه‌کرد. له ئاکام پییکوتم: ئه‌ی بایه‌زید! چت ده‌وئ؟ کوتم: ئه‌وه که هیچم نه‌وئ! "

ده کتیبی ده‌فته‌ری روژنایی دا وه‌ها هاتووه:

بیابانه‌کانم بری هه‌تا گه‌یشتمه مه‌یدانه‌کان و مه‌یدانه‌کانم بری هه‌تا گه‌یشتمه مه‌له‌کووت و مه‌له‌کووتم بری هه‌تا گه‌یشتمه هه‌ق. کوټی " ئه‌وه‌ی بینیت هه‌مووم به تو به‌خشی. "

کوټم " تو ده‌زانی که من له وه‌موویه هیچم نه‌بینی. "

کوټی " چت ده‌وئ؟ "

کوټم " ئه‌وهم ده‌وئ که نه‌مه‌وئ. "

کوټی " ئه‌وهم پییه‌خشی. " (ل ۲۴۹)

هه‌روه‌تر ده کتیبی تفسیر کشف الاسرار دا وه‌ها هاتووه:

بایه‌زیدی به‌ستامیی کوټی:

خوداوه‌ند له پیشگای خوی هه‌زار فریشته‌ی پیشک‌ه‌ش کردم. کوټم " ئه‌وهم نه‌ویستووه. "

نه‌دا هات که " چت ده‌وئ؟ "

کوټم " ده‌مه‌وئ که هیچم نه‌وئ. " یانی ته‌نیا تووم ده‌وئ.

نه‌دا هات که " تو به‌نده‌ی شیاوی منی. " (ب ۱ ل ۱۳۸)

هه‌روه‌تر هه‌ر ده‌و کتیبه‌ی دا دیسان وه‌ها هاتووه:

بایه‌زیدی به‌ستامیی کوټی:

خودا له چه‌ند ویستگه‌ی منی راگرت، له هه‌موو جی ولاته‌کانی به من نیشان دا، کوټم " نامه‌وئ! "

له ویستگه‌ی ئاخ‌رسی " ئه‌دی چت ده‌وئ؟ "

کوټم " ده‌مه‌وئ که هیچم نه‌وئ! "

خودا فه‌رمووی " به هه‌ق که تو به‌نده‌ی منی! " (ب ۲ ل ۳۴۶)

۷۴. هه‌روه‌تر:

کاتییک که‌سیک داوای دوعای لی‌کردبا، ده‌یکوت " خودایه! خه‌لکی توون و تو خالقی وانی. من له‌و نیوه‌ دا کییم که له نیوان تو و خه‌لکی تو واسیته‌ بم؟ " جا به خوی ده‌کووت " ئه‌و زانای ئه‌سراره، من چم به‌و فزوولییه داوه. "

۷۵. هه‌روه‌تر:

یه‌کیک هاته لای شیخ و کوټی " شتییکم فی‌ر بکه که بیته‌ه‌وئ پرگارییم. "

کوټی " دوو قسه‌ فی‌ر به! له عیلم ئه‌وه‌نده‌ت به‌س که بزانی هه‌ق ئاگای له تو‌یه و هه‌رچی ده‌یکه‌ی ده‌بیینی. ئه‌وه‌ش بزانه که خودا له عه‌مه‌لی تو بینیازه. "

۷۶. هه‌روه‌تر:

روژیک شیخ ده‌رویش‌ت. لاییک پیی له سه‌ر جی پیی داده‌نا و ده‌یکوت " وه‌ها هه‌نگاو له سه‌ر هه‌نگاوی شیخ داده‌نین. " که‌ولیک به سه‌ر شانی شیخ‌ه‌وه بوو و کوټی " یا شیخ! کوټیک له‌و که‌وله‌مان بده‌یه هه‌تا له به‌ره‌کاتی تو شتییکمان پییگا. "

شیخ کوټی " ئه‌گه‌ر که‌ولی بایه‌زید به خو داده‌ی که‌لکیکی نابی هه‌تا عه‌مه‌لی بایه‌زید نه‌که‌ی. "

۸۳. ههروهتر:

کوئی " ئەگەر ههفتهعالا حیسابی ههفتا ساله ی بوئ، من حیسابی ههفتاهزار سالم دهوئ، له بهر ئەوهیکه ههفتاهزار ساله الست بریکم - ی کوتوو و هه مووی وه شهوق هیناون له بهر به لئ کوتن. گشت شوقی زهوی و ئاسمان له شهوقی ئەلهسته. " پاشان کوئی " دوای ئەوه دهنگیک هات که: جواب ببیسه. پوژژمیری ههوت ئەندامت زه پره زه پره ده کهین و به هه زه پره یهک دیدار ده دهین. ئەوهت حیسابی ههفتاهزار سال و حاسل و باقی له په ناتی داده نین. "

۸۴. ههروهتر:

کوئی " ئەگەر ههشت به ههشت ده خانووچکه ی من دا بکه نه وه و ویلایه تی ههردوو سه رام پیببه خشن دیسان به و ئاخه ی به ره به یانانی نادم که به یادی شهوقی ئەو له گیانی من دیته ده. "

۸۵. ههروهتر:

کوئی " ئەو ویستی که من ببینی و من نه مویست که ئەو ببینم. " - یانی بهنده ویستی نییه.

۸۶. ههروهتر:

کوئی " چل سال رووم له خه لک کرد و ئەوانم به ره وهق بانگه واز کرد و کهس قه بوولی نه کرد. رووم له وان وه رگیزا و چوومه لای هه زرهت. هه مووم بهر له خووم له وئ ببینی. " یانی عینایه تی ههقم له ههق خه لک دا پتر له عینایه تی خووم ببینی.

۸۷. ههروهتر:

کوئی " له بایه زیدی هاتمه ده، وهک مار له توئژ. که سه یرم کرد: ئاشق و مه عشووم به یهک ببینی که له عالهمی ته وحید هه یهک ده توانی ببینی. "

ده کتیبی دهفته ری روشنایی دا وهها هاتوو:

له خوئی خووم هاتمه ده. وهک مار له توئژی خوئی؛ ئەوسا روانیمه خووم، دیتم که من ئەوم. (ل ۱۶۸)

۸۸. ههروهتر:

کوئی " له منه وه نه دایان کرده من که: ئەی تو، من " - یانی گه یشتمه مه قامی الفناء فی الله

۸۹. ههروهتر:

کوئی " چه ند هه زار مه قام له پشت سه ر نا، که روانیم خووم له مه قامی حهرفی ئەللا ببینی. " یانی ریگه بو مانای ئەللا، که نه هایه ته، نییه.

۹۰. ههروهتر:

کوئی " ههفتهعالا سی سال ئاوینه ی من بوو. نووکه من ئاوینه ی خووم. " یانی ئەوهیکه من بووم، نه مام. چونکه من و ههق شیرکه. که من نه مام، ههفتهعالا ئاوینه ی خوئی تی. ئەوهیکه من ده لیم که " ئاوینه ی خووم، ههقه که به زمانی من قسان دهکا و من دهو نیوه دا نه مام. "

ده کتیبی شرح شطیحات دا وهها هاتوو:

بایه زید دهلی " ئیلاهی تو بوویه ئاوینه بو من و من بوومه ئاوینه بو تو. " (ل ۱۰۵)

ههروهتر ده کتیبی دهفته ری روشنایی دا هاتوو:

ماوهیک تو ئاوینه ی من بووی، ئیستا من ئاوینه م. " (ل ۱۷۱)

۹۱. ههروهتر:

كوتى " چوممه بهر دهركاى عيززهت. هيچ قههبالغ نهبوو. ئههلى دونيا خهريكى دونيا بوون و مهحجوب. ئههلى ئاخيرهت خهريكى ئاخيرهت، ئهريابى تهريقهت و تهسهووف خهريكى خواردن و خواردنهوه و قهوميك خهريكى سهماع و سهما و ئهوانهى كه پيشهوانى ريگه بوون و پيشهنگى سپا له باديهى هيرهت ون ببوون و ده دهريايى عهجز دا نوقم بوون. "

ده كتيبى دهفتهرى روشنايى دا وهها هاتووه:

كوتى " به بهر دهركاى عيززهت دا تيبهريم خهلكيكى وههاى لينهبوو، چونكه ئههلى دونيا ده حياجى دونيا دا بوون و ئههلى ئاخيرهت خهريك به ئاخيرهت و ئيدعاكهرانى تهسهووف ده حياجى خواردن و خواردنهوه و گهدايى و ئهوانهى كه سهتريش بوون ده حياجى سهماع و شاهيد دا. پيشهوايانى تهسهووف كه هيچ شتيك له و شتانهيان حياج نيبه، ئهوانم سهرگردان و مهست بينى. " (ل ۱۶۵)

۹۲. ههروهتر:

كوتى " ماوهيهك به دهورى مال دا تهوافم دهكرد، كاتيك گهيشتمه ههق، مالم بينى كه به دهور من دا تهواف دهكا. "

۹۳. كوتى:

شهويك له دللى خوم دهگهرام، نهمديتهوه. بهرهبهيان نهدايهم بيست كه " ئهى بايهزيد! جگه له ئيمه له شتى ديكه دهگهريى؟ تو كارت به دل چيه؟ "

۹۴. ههروهتر:

كوتى " پياو ئهوه نيبه كه به شوين شتيك دا بروا. پياو ئهوهيه كه له ههركوتيهك بى، ههرچى كه بخوازي بيته لاي ئه و دهگهل ههركهس قسان بكا، له و جواب ببيسى. "

ده كتيبى دهفتهرى روشنايى دا وهها هاتووه:

مهردى مهردستان ئهوهيه كه دانىشتووه و ئهشيا دينه ديدارى و ههروا دانىشتووه و ئهشيا له ههركوتيهك كه هه ن دهگهل ئه و قسه دهكهن. (ل ۱۷۱)

۹۵. ههروهتر:

كوتى " ههفتهعالا منى گهيانده رادهيهك كه گشت خهلكم له نيوان دوو ئهنگوستى خوم دا بينى.

ده كتيبى دهفتهرى روشنايى دا وهها هاتووه:

كوتى و بيستم كه دهيكوت " منى دهگهل خوى برده جيگايهك كه ههموو خهلكى له نيوان دوو ئهنگوستى من، به من نيشان دا. " (ل ۱۷۱)

۹۶. ههروهتر:

كوتى " شيرينايى تااعت ددهن به مريد، ئهگه ر پنى دلخوش بى، شادىي ئه و دهبيته حياجى قوربى ئه و. "

۹۷. ههروهتر:

کوئی " که مترین دهرهجهی عارف ئه وهیه که سفاتی ههقی تیدابن. "

ده کتیبی دهفتهری رۆشنایی دا وهها هاتووہ:

که مترین سفهت له سفهتهکانی عارف ئه مهیه که سفهتهکانی ههق و جنسی ره بباپهتی دهو دا وهگه ر بکهوئ. " (ل ۱۷۲)

۹۸. ههروهتر:

کوئی " ئه گه ر له بری خه لک من به ئاگر بسووتینن و من سه بر بکه م، هیچ نه کردووہ چونکه من ئیدعای مهحه ببه تی وی ده که م. ههروهتر ئه گه ر گوناھی من و هه موو خه لک ببه خشی، هیشتا کاریکی ئه وتۆ نییه، چونکه سفه تی ره حمهت و شهفه قهت هی ئه وه. "

ده کتیبی دهفتهری رۆشنایی دا وهها هاتووہ:

کوئی " پینخۆش ده بوو ئه گه ر خودای تهعلا هه موو دونیا بکاته پاروویهک و بیبا به من هه تا ده زاری سه گیکی بنیم هه تا خه لک فریوی دونیا نه خۆن و ئه گه ر من له بری هه موو خه لک به ئاگری دۆزهخ عه زاب بدن، بهو ئیدعایه ی که من له مهحه ببه تی ئه و دهیکه م، کاریکی گه وره نییه و ئه گه ر هه موویان ببه خشی له و کاریکی گه وره نییه که ده لئ: من بۆ خه لک دلوا و مینهره بانم. " (ل ۱۷۲)

۹۹. ههروهتر:

کوئی " تۆبه له گوناھ یه که و له تا عهت هه زار " — یانی خۆخوازیی ده تا عهت دا خرابتره له گوناھ

ده کتیبی دهفتهری رۆشنایی دا ههروهتر هاتووہ:

کوئی " ده تا عهتهکان دا ئافهتیک شاراوویه که نیازیک بۆ گه ران له گوناھ نییه. " (ل ۱۸۵)

۱۰۰. ههروهتر:

کوئی " که مالی دهرهجهی عارف سووتانی ئه وه ده مهحه ببهت دا. "

۱۰۱. ههروهتر:

کوئی " خودا بهندهی وای ههیه که ئه گه ر به ههشت به هه موو رازاوهدیی پیشکهشی وان بکه ن، ئه وان له به هه شته وه هه مان هاوار ده که ن که دۆزهخیی له دۆزهخه وه. "

ده کتیبی دهفتهری رۆشنایی دا وهها هاتووہ:

بایه زید کوئی " خودا بهندهی تاییه تی وای ههیه که ئه گه ر بۆ سه عاتیک به ههشت بکاته حیجابی دیداری خۆی، ئه وان وهها هاوار ده که ن که دۆزهخیی بۆ رزگاریی له دۆزهخ. " (ل ۲۳۸) ههروهتر هه ر دهو کتیبیه دا هاتووہ: بایه زید کوئی " خودا بهندهی وای ههیه که ئه گه ر چاوویکنانیک له و ده حیجاب دا بن و هه موو به هه شتیان بدهن، ئه وان حاجه تیان پیی نییه. که وایه چلۆن مه یلی دنیا و رازاوهدیی دنیا ده که ن. " (ل ۲۸۷)

۱۰۲. ههروهتر:

کوئی " عابید به ههقیقهت و عامیل به سیدق ئه وکه سهیه که به تیغی جهه د سه ری هه موو ئاره زووکان ببری و هه موو شه هوهت و ته مه نناکانی له ئاست مهحه ببه تی ههق دا ببیته هیچ. ئه وه ی پینخۆشه که ههق دهیه وئ و ئه وه ئاره زوو دهکا که ههق شاهیدی بی. "

۱۰۳. ههروهتر:

کوئی " نه مه گه ر خودا به ره زای خۆی بهندهکان ده باته به ههشت؟ "

نووره. جا سروور ده دنیا دا سروور له غرووره و سروور له ئاخیرهت سروور له سرووره و سروور له دوستایهتی خودا، سرووریک له نووره " (ل ۲۰۹)

۱۰۶. ههروهتر:

کوئی " ئەگەر فانیین، بگه‌پینهوه سهر قاعیدهی فه‌نای ئەوودل هه‌تا بگه‌نه ئەو حه‌دیسه، ده‌نا ئەو سه‌لاح و زوهده بایه که له ئیوه ده‌دا. "

۱۰۷. ههروهتر:

کوئی " گونا‌ه هینده بۆ ئیوه زیانی نییه که بی‌حورمه‌تی و به سووک دانانی برایه‌کی موسلمان. "

۱۰۸. ههروهتر:

کوئی " تا‌کانه‌بی ئەو گه‌لیک پیاوی عاجز کرد و گه‌لیک عاجزی گه‌یانده پیاوه‌تی. "

۱۰۹. ههروهتر:

کوئی " کاتیک عارف بی‌ده‌نگ بی، مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که ده‌یه‌وی ده‌گه‌ل هه‌ق قسان بکا و کاتیک چاو ویکبنی، مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که وه‌ختایه‌ک بیکاته‌وه هه‌قی پیبینی و کاتیک سهر ده‌خاته سهر ئەژنۆ، ته‌له‌بی ئەوه ده‌کا که سهر هه‌لنه‌هینیته‌وه هه‌تا ئیسرافیل فوو له سوور ده‌کا، له‌به‌ر ئەو هیوا زۆره‌ی که به هه‌قی هه‌یه. "

ده‌کتیبه‌ی ده‌فته‌ری روشنایی دا وه‌ها هاتووه:

کوئیان " به‌لی! "

کوئی " جا ئەگەر په‌زای خو‌ی بداته که‌سیک، ئەو که‌سه به‌هه‌شت چ لیبکا. "

ده‌کتیبه‌ی ده‌فته‌ری روشنایی دا وه‌ها هاتووه:

کوئیان " ئایا وانیه که خودای ته‌عالا به په‌زای خو‌ی به‌هه‌شت ده‌دا به بنده‌کانی؟ " بایه‌زید کوئی " ئەگەر په‌زای خو‌ی بداته به‌نده‌یه‌ک له بنده‌کانی خو‌ی، ئەو ئیدی چی له کوشکه‌کانی به‌هه‌شت ده‌وی؟ " (ل ۱۹۲)

۱۰۴. ههروهتر:

کوئی " یه‌ک زه‌رپه شیرینایی ئەو ده‌لایک دا، باشتره له هه‌زار قه‌سر له به‌هه‌شتی ئەعلا. "

ده‌کتیبه‌ی ده‌فته‌ری روشنایی دا وه‌ها هاتووه:

کوئی " یه‌ک زه‌رپه شیرینایی مه‌عرفه‌تی وی ده‌ل دا، باشتره له هه‌زار قه‌سر له به‌هه‌شتی ئەعلا " (ل ۳۵۴)

۱۰۵. ههروهتر:

کوئی " دنیا بۆ ئەه‌لی دنیا غروور له سهر غرووره و ئاخیرهت بۆ ئەه‌لی ئاخیرهت سروور له سهر سرووره و دوستایه‌تی هه‌ق بۆ ئەه‌لی مه‌عرفه‌ت نوور له سهر نووره. "

ده‌کتیبه‌ی ده‌فته‌ری روشنایی دا وه‌ها هاتووه:

کوئی " دنیا بۆ ئەه‌لی دنیا، غروور له سهر غرووره و ئاخیرهت بۆ ئەه‌لی ئاخیرهت سروور له سهر سرووره و مه‌حه‌به‌تی هه‌قه‌عالا بۆ ئەه‌لی مه‌حه‌به‌ت نوور له سهر

کاتیک عارف خاموش دانیشتی دهبه وی قسه نه کا ئیلا دهگه ل ئه و نه بی و کاتیک چاو ویکده نی دهبه وی هه لینه هینی جگه به دیداری ئه و و کاتیک سهر دهخاته سهر ئه ژنو دهبه وی هه لینه هینیته وه هه تا نه فخی سوور، له بهر زوری ئونس به ئه و. " (ل ۲۲۱)

۱۱۰. ههروهتر:

کوئی "عهلامه تی ناسینی هه ق، راکردن له خه لکه و خاموش بوون ده مه عره فه تی ئه و دا."

۱۱۱. ههروهتر:

کوئی "سواری دل به و پیاده ی له ش"
ده کتییی دهفته ری روشنایی دا وه ها هاتووه:

کوئی "سواری دل به و پیاده ی له ش." - یانی یهک ساعهت دل له بیر و زیکری ئه و دامه به زینه و یه کدهم له ش له خزمهت کردن رامه گره. - (ل ۳۵۵)
هه ر ده و کتیبه دا لاپه ره ی ۲۲۱ وه ها هاتووه: کوئی "سواری دل به و پیاده ی نه فس."

۱۱۲. ههروهتر:

کوئی "هه رکه س موبته لای هه ق بوو، مهمله کهت له و درییغ ناکه ن، ئه و خوی بو هه ر دوو سه را، سهر دانانه وینی."

۱۱۳. ههروهتر:

کوئی "ئه شقی وی هات و هه رچی له و خوارتر بوون پرایماشت و هیچی نه هیشت هه تا به تاکانه بی ماوه، وه ها که خوی تاکانه یه."

۱۱۴. ههروهتر:

کوئی "که مالی عارف، سووتانی ئه وه ده دوستایه تی هه ق دا."

۱۱۵. ههروهتر:

کوئی "سه بی ئه هلی به هه شت ده چنه زیارهت. که ده گه ریته وه، گه لیک سوورده تیان پیاده نوین، هه رکه س سوورده تیک هه لژی ری، ئه و بو زیارهت ری ناده ن."

۱۱۶. ههروهتر:

کوئی "بو بهنده هیچ له وه باشتر نییه که بی هیچ بی. نه زوه د و نه عیلم و نه عه مه ل. چون بی هه موان بی، ده گه ل هه موان ده بی."

۱۱۷. ههروهتر:

کوئی "ئه و حه کایه ته ئه له می ده وی که له قه له م هیچ پیکنایه."

۱۱۸. ههروهتر:

کوئی "ته له بی عیلم و ئه خبار لایقی که سیکه که له عیلمه وه بو مه علوم بچی و له خه به ره وه بو موخبیر، به لام هه رکه س بو فه خر عیلمیک بخوینی و روتبه و خۆه لکیشانی مه به ست بی هه تا مه خلوقیک ئه و قه بوول بکا، هه ر پوژ دوورتر ده بیته وه و دوورکه و تووتر ده مینیته وه."

۱۱۹. ههروهتر:

کوئی "نونیا کوا ئه و قه دره ی هه یه که که سیک وه لانانی بی به کاریکی گرینگ بی"

ده کتیبی دهفته ری روشنایی دا وه ها هاتووه:

ئەبوو مووسا كوتى "بايەزىد لە منى پىرسى: ئەي ئەبووموسا! عەبدولرحىم لە كام فەن لە فەننەكانى كەلام، دەبو؟" - و ئەو عەبدولرحىمە عاليمىك بوو لە بەستام - كوتم: لە فەننى زوهد لە كارى دونيا دا. جا كوتى: قەدرى دونيا خۆى چيە هەتا كەسيك سەبارەت بە زوهد لە دونيا قسە بكا. " (ل ٢٥٩)

١٢٠. ھەرۆھتر:

كوتى " لە جۆبارە خورپنەكان ھاژەى ئاو دەبىسى كە چلۆن دى؟ كە بگاتە دەريا ئارام دەگرئ و بە ھاتن و دەرچوونى ئەو، دەريا كەم و زىاد نابى. "

دە كتيبي دهفتهرى رۆشنایى دا وەھاش ھاتووه:

لأفاو ھەتا تەنبايە ھاوار و خرۆشى ھەيە. كاتىك بگاتە دەريا و تىكەل بە دەريا بى لەو ھاوار و ھەرايە ئارام دەگرئ و دەريا لەو خەبەرى نىيە. نە دەريای زىاد کردووہ و نە ئەگەر بگەرپتەوہ شتيك لەو كەم دەبیتەوہ. (ل ٢٦٨)

١٢١. ھەرۆھتر:

كوتى " مەحالە كە كەسيك ھەق بناسى و خوشى نەوئ، مەعرەفەت بى مەحەببەت قەدرىكى نىيە. "

١٢٢. ھەرۆھتر:

كوتى " ئەو بەندەى واى ھەيە كە ئەگەر دە دونيا دا سەعاتىك لەوان مەحجوب بى، دەفەوتىن و فەوتاو چۆن عىبادەت بكا؟ "

دە كتيبي دهفتهرى رۆشنایى دا وەھا ھاتووه:

كوتى " خودا بەندەى واى ھەيە كە ئەگەر دە دونيا و ئاخىرەت دا بچیتە نپو حىجابەوہ، ئەو عىبادەت ناكەن. " (ل ٢٧٥)

ھەرۆھتر دە كتيبي كشف المحجوب دا ھاتووه:

بايەزىد كوتى " ان الله عبادا لو حجبا عن الله فى الدنيا و الاخرة لارتدوا. " خودا بەندەى واى ھەن كە ئەگەر لە دونيا و عوقبا چاوتروكانىك لىي مەحجوب بن دەبن بە مورتەد. (ل ٤٨٧)

١٢٣. ھەرۆھتر:

كوتى " ھەر كەس خودا بناسى، زمان بە قسەى دىكەى جگە لە يادى خودا ناتوانى بگاتەوہ. "

١٢٤. ھەرۆھتر:

كوتى " ئەگەر لە عەرش ھەتا قورش سەدەھزار بەشەر بىن، بە عەولادى زۆر و بەرەى بى ئەژمار و سەدەھزار فرىشتەى نزىك وەك جبرەيىل و ميكايل لە عەدەمەوہ پى بنىنە زاويەى دللى عارف، لە ئاست و جودى مەعرەفەتى ھەق ئەوان بە مەوجوود دانانى و لە ھاتن و دەرکەوتنىان ئاگادار نىيە و ئەگەر بە پىچەوانەى ئەوہ بى. موددەعيە نەك عارف. "

دە كتيبي دهفتهرى رۆشنایى دا وەھا ھاتووه:

بايەزىد كوتى " ئەگەر سەدەھزار فرىشتەى وەك جبرەيىك و ميكايل و ئىسرافىل دە دللى عارف دابن لە ھەر كونجىك لە كونجەكانى دللى وى دا، عارف ئاگای لىنيە و ھەستى پىناكا و نازانى كە ئەوان ھەر ھەن و ئەگەر ھەست بە وجووديان بكا، عارف نىيە. " (ل ٢٥١)

۱۲۵. ههروهتر:

کوټی " عارف مه‌عرووف ده‌بینی و عالیم ده‌گه‌ل عالیم داده‌نیشی. عالیم ده‌لی: من چ بکه‌م و عارف ده‌لی: ئه‌و چ بکا؟ "

۱۲۶. ههروهتر:

کوټی " که‌مترین شتی‌ک که له عارف واجبه ئه‌وه‌یه که له مال و مل‌ک خو‌ بپاریزی و هه‌ق ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر هه‌ر دوو جه‌هان له سه‌ر دو‌ستایه‌تی ئه‌و دابنی، هیشتا که‌م بی. "

۱۲۷. ههروهتر:

کوټی " بریا خه‌ل‌ک تو‌انیایان به خو‌ ناسین بگه‌ن، که مه‌عه‌فه‌تیان له ناسینی خو، به‌س بو. "

۱۲۸. ههروهتر:

کوټی " هه‌ول بده هه‌تا ده‌میک ده‌ست بخه‌ی که ده زه‌وی و ئاسمان دا جگه له هه‌ق نه‌بینی. "

۱۲۹. ههروهتر:

کوټی " عه‌لامه‌تی ئه‌وه که هه‌ق ئه‌وی خو‌ش ده‌وی، ئه‌وه‌یه که سی خسه‌ت بده‌نه ئه‌و: سه‌خاوه‌تی‌ک وه‌ک سه‌خاوه‌تی ده‌ریا و شه‌فه‌قه‌تی‌ک وه‌ک شه‌فه‌قه‌تی هه‌تاو و ته‌وازه‌تی‌کی وه‌ک ته‌وازه‌تی زه‌وی. "

ده کتیبی ده‌فته‌ری رو‌شنایی دا وه‌ها هاتووه:

پرسیان که " عه‌لامه‌تی مه‌حه‌به‌تی هه‌قه‌عه‌لا چیه؟ "

کوټی " عه‌لامه‌تی ئه‌وه که هه‌قه‌عه‌لا ئه‌وی خو‌ش ده‌وی، ئه‌وه ده‌بی که سی خسه‌تی پی‌ده‌دا: سه‌خاوه‌تی‌ک وه‌ک سه‌خاوه‌تی ده‌ریا و شه‌فه‌قه‌تی‌ک وه‌ک شه‌فه‌قه‌تی هه‌تاو و ته‌وازه‌تی‌ک وه‌ک ته‌وازه‌تی زه‌وی. " (ل ۳۵۳)

۱۳۰. ههروهتر:

کوټی " حاجی به‌ قالب به‌ ده‌وری مال دا ته‌واف ده‌که‌ن و به‌قایان ده‌وی؛ ئه‌هلی مه‌حه‌به‌ت به‌ قه‌لب به‌ ده‌وری عه‌رش دا ته‌واف ده‌که‌ن و له‌قایان ده‌وی. "

۱۳۱. ههروهتر:

کوټی " ده عیلم دا عیلمیک هه‌یه که عوله‌ما نایزانن و ده زوه‌د دا زوه‌دیک هه‌یه که زاهیدان نایناسن. "

۱۳۲. ههروهتر:

کوټی " هه‌رکه‌س که هه‌لب‌ژی‌ری، فیرعه‌ونیکی له سه‌ر داده‌نی هه‌تا ئه‌و بره‌نجینی. "

۱۳۳. ههروهتر:

کوټی " ئه‌و هه‌موو وتووێژ و مه‌شغه‌له و بانگ و حه‌ره‌که‌ت و ئاره‌زوویه له ده‌روه‌ی په‌رده‌یه، ده ده‌روونی په‌رده دا خاموشیی و بی‌ده‌نگیی و ئارام و هه‌یه‌ته. "

ده کتیبی ده‌فته‌ری رو‌شنایی دا وه‌ها هاتووه:

کوټی " له بهر دهرگای مال هاواره و شیوهن و بی ئوقرهیی له تاوی خاوهنی مال و خوټی ئه، ده مال دا ئارامیی و تهعزیم و ههیبته و ئهدهب له تاو مهعرفهتی خاوهنی مال. " (ل ۲۱۹)

۱۳۴. ههروهتر:

کوټی " عارف ئهوهیه که هیچ، سههرینچاوهی لیل نهکا و ههر لیلاییهک که پیتیگا، روون بیتهوه. "

ده کتیبی دهفتهری روشنایی دا وهها هاتووه:

باهیزید کوټی " هیچ شتیک عارف لیل ناکا و ههموو شت بو ئه و پاکه. " (ل ۱۹۹)

ههروهتر ده مناقب العارفین دا هاتووه:

دهرویشیک له چهزهرتی مهولانا پرسپاری کرد که " عارف کییه؟ "

فهرمووی که " عارف کهسیکه که هیچ لیلایهتی و ناپاکییهک سههرچاوهی روونی ئه و

لیل نهکا که العارف لا یتغیر و ههر لیلایهتییهک که بهو بگا روون و پاک بیتهوه. "

۱۳۵. ههروهتر:

کوټی " قسهی پیاوچاکان باشته ره له کاری چاک و قسهی پیاوخرایان خرابتره له کاری خراب. "

۱۳۶. ههروهتر:

کوټی " ههموو کارهکان له موجاهیده دا دهبی بکهی، ئهویش فهزلی خودا بیینی نهک فیعلی خو. "

۱۳۷. ههروهتر:

کوټی " ههرکهس خودای ناسی، ئه و پیویستی به پرسپاری نییه و نابی و ههرکهس نهیناسیوه، له قسهی عارف ناگا. "

۱۳۸. ههروهتر:

کوټی " ههرکهس تهرکی ههواي کرد، گه یشته ههق. "

۱۳۹. ههروهتر:

کوټی " ئاگر، عهزایی ئه و کهسهیه که خودا نهناسی بهلام خوداناسان بو ئاگر، عهزاین. "

۱۴۰. ههروهتر:

کوټی " ههرچی که ههیه به دوو ههنگاوان پینکدی. ههنگاوئیک بنیته سههر نهسییهکانی خوئی و ههنگاوئیک به فهرمانی ههق. ئه و یهک ههنگاوه هه لگری و ئهوی دیکه له سههر جیی دابنی. "

۱۴۱. ههروهتر:

کوټی " ههرکهس به ههق عارفه، جاهیله و ههرکهس جاهیلی ههقه، عارفه. "

ده کتیبی دهفتهری روشنایی دا وهها هاتووه:

باهیزید کوټی " بهنده ههتا نهزانه عارفه و کاتیک جههلهکهی بفهوتی، مهعرفهتهکهی

تهواو دهبی. " (ل ۲۵۴)

۱۴۲. ههروهتر:

کوئی " عارف ته بیاره و زاهد سه بیار.

ده کتیبی رساله قشیرییه دا هاتووه:

عارف بالندهیه و زاهد ره وهنده. (ل ۵۴۶)

۱۴۳. ههروهتر:

کوئی "هه رکهس له نزیک هه ق بی، هه موو شت و هه موو جیگه یه کی

ده بی، چونکه هه ق له هه موو جیگه یه که و هه ق هه موو شتی هه یه."

۱۴۴. ههروهتر:

کوئی " هه رکهس خودای ناسی، عه زابیک ده بی بۆ ئاگر و هه رکهس

خودای نه ناسی ئاگر لئیده بیته عه زاب. هه رکهس خودای ناسی،

سه واییک ده بی بۆ به هه شت و به هه شت بۆ ئه و عه زاب و وه باله."

۱۴۵. ههروهتر:

کوئی " نیفاقی عارفان فازیلتره له ئیخلاسی مریدان."

ده کتیبی کشف المحجوب دا هاتووه:

ئه بوویه زید کوئی " نفاق العارفین افضل من اخلاص المریدین. " نیفاقی پیگه یشتوان

فازیلتر له ئیخلاسی تالیبان. یانی ئه وهی که بۆ مرید مه قامه بۆ کامیل حیجابه. - (ل ۴۲۶)

۱۴۶. ههروهتر:

کوئی " ئه وه یکه ره وایهت ده کهن که ئیبراهیم و موسا و عیسا

کو توویانه: خودایه! ئیمه بکه به ئوممه تی مه حه ممه د. پیتوایه که

ئاره زووی فه زیحه ت و ریسوایی ئه و تا قمه ریاسه تخوازه یان کردووه؟
که للا و حاشا! به لکه ئه وان ده و ئوممه ته دا پیای و ایانبینی که پینان
له سه ر پووی زه وویییه و سه ره کانیان له عه رشی ئه علا تیپه ریوه و
ئه وان ده و نیوه دا ونن."

۱۴۷. ههروهتر:

کوئی " چه زی ئه ولیا له ته فاوه تی ده ره چه دا له چوار ناوه: هو
الاول و الاخر و الظاهر و الباطن. هه رکهس له و ناوانه چه زی زورتر له
زاهیر بی، له زاهیری عه جایبی قودره تی وی نیگه رانتره. هه رکهس که
له و ناوانه چه زی له باتین بی، نیگه ران ده بی له وهی که له ئه سرار و
ئه نوار په یدا ده بی. هه رکهس له و ناوانه چه زی له ئه ووه ل بی، پیشه ی
ئه وه یه که بۆ پاش گه راوه ته وه. هه رکهس له و ناوانه چه زی له ئاخر
بی، پیشه ی ئه و به داها تووه وه ده به سترئ به وهی که دیته پیش.
ههروه تر هه رکهس نه سیبی له و که شفه به قه را تا قه تی وی ده بی."

۱۴۸. ههروهتر:

کوئی " ئه گه ر هه موو ئه و ده وه له ته ی که خه لک هه یانه، چه واله ی تو
بکری، وابهسته مه به و ئه گه ر هه موو بی ده وه له تییه کان بکه ویته سه ر
رینگات، هیوا برا و مه به که کاری خودا کن فیکون - ه."

۱۴۹. ههروهتر:

کوئی " هه رکهس که دلّی خوئی له بهر داوای مه یل و شه هوه ت زور
مراند، ئه و ده کفنی له عنه ت ده پیچنه وه و له خاکی نه دامه ت ده نیژن.

ههركهس نهفسى خۆى بمرينى له راگرتنى مهيل و شهوهوت، ده كفى
رهحمهتى دهپچنهوه و له خاكى سلامهت دهينژن.

١٥٠. ههروهتر:

كوتى "به ههق نهگهيشت ئهوهيكه گهيشت مهگه به راگرتنى حورمهت
و له رى نهكهوت ئهوهيكه كهوت مهگه به تهركى حورمهت."

١٥١. ههروهتر:

كوتى "ههركيز ئهه حهديسه به تهلهب دهست ناكهوى، بهلام جگه
له تالبيان دهستيان ناكهوى.

١٥٢. ههروهتر:

كوتى "ههركات مرید نهعهتهى لييدا و هاوار بكا، حهوزيکه و
ههركات خاموش بى دهبيته دهريايهكى پر له دور.

١٥٣. ههروهتر:

كوتى "ههركهس سهوابى خوداي لى بکهويته سبهى، خۆى ئهوپر
ههه عيبادهتى نهکردوه چونکه سهوابى ههه ههه نهفهسيك له
موجاهيده دهستهجى حاصل دهبى."

ده كتيبي كشف المحجوب دا هاتوه:

ئهبوييهزيد دهلى: "ههركهس سهوابى عيبادهتى بکهويته سبهى، خۆى ئهوپر ههه عيبادهتى
نهکردوه، چونکه سهوابى ههه نهفهسيك له موجاهيده دهستهجى حاصله." (ل ٤٨١)

١٥٤. ههروهتر:

كوتى "يا وهها خو بنوينه كه ههه يا وهها به كه خو دنويى."

١٥٥. ههروهتر:

كوتى "عيلم غهدره و مهعهرفهت مهكره و موشاهيده حىجاب، جا
كهى دهگهه بهوهى كه تهلهبى دهكهه؟"

١٥٦. ههروهتر:

كوتى "نهفس سفهتيكه كه ههركيز پهروهده نابى مهگه به باتل."

ده كتيبي كشف المحجوب دا هاتوه:

ئهبوييهزيد دهلى: النفس صفة لاتسكن الا بالباطل. نهفس سفهتيكه كه نارام ناگرى جگه
به باتل. (ل ٣٠١)

١٥٧. ههروهتر:

كوتى "زيان ده عيلم دايه و راحت ده مهعهرفهت و رزق ده زيكر دايه."

١٥٨. ههروهتر:

كوتى "شهوق دارهلمولكى ئاشقانه. لهو دارهلمولكه تهختيكي له
سياسهتى فهراقى داناوه و تيغيكي له خوڤى هيجران ههلكيشاوه و چليكي
نيرگزي ويسال داوهته دهست رهجا و له ههه نهفهسيك ههزار سهه بهو
تيغه دهپهرينى. "ههروهتر كوتى" كهوت ههزار سال تيههريوه، هيشتا ئهه
نيرگيزه تهه و تازهيه و دهستى ههه ئهملهيك بهه نهگهيوه."

۱۵۹. ههروهتر:

كوټى "مهعرفهت ئهوهيه كه بزاني حهرهكات و سهكهناتى خهلك له خوداوهيه."

ده كتيبي كشف المحجوب دا هاتووه:

ئهبووويهزید كوتى " المعرفة ان تعرف ان حركات الخلق و سكناتهم بالله. " (ل ۴۰۲)

۱۶۰. ههروهتر:

كوټى "تهوهككول ئهوهيه كه: [ههموو] ژيانت بكهى به يهك رۆژ و بيري سبهى تهواو وهلابنيى."

۱۶۱. ههروهتر:

كوټى "زيكرى زۆر به ژمار نيه بهلكه به حوزوره بهبى غهفلت."

۱۶۲. ههروهتر:

كوټى "مهحهبهت ئهوهيه كه زۆرى خۆت پى كه م بى و كه مى ههقت پى زۆر بى."

ده كتيبي كشف المحجوب دا هاتووه:

ئهبووويهزید دهلى " المحبة استقلال الكثير من نفسك، و استكثار القليل من حبيبك.

مهحهبهت ئهوهيه كه زۆرى خۆت به ههنديك دابنيى و ههنديكى دۆست به زۆر. " (ل ۴۵۶)

۱۶۳. ههروهتر:

كوټى "ئىختلافى عولهما رحمةته، مهگهر له سهه تهجرید و تهوحيده."

ده كتيبي كشف المحجوب دا هاتووه:

عملت فى المجاهدة ثلاثين سنة فما وجدت شيئاً اشد على من العلم و متابعتة، ولولا اختلاف العلماء لبقيت و اختلاف العلماء رحمة الا فى تجريد التوحيد. سى سال مواهيدهم كرد، هيچ نه بينى له سهه خۆم كه سهختتر بى له عيلم و موتابعهته ئهوه، ئهگهر ئىختلافى عولهما نهبا من له ههموو شتيك دهمامهوه و نهمدتهوانى ئهوهى له سهه ره بهجى بينم. ئىختلافى عولهما رحمةته جگه له تهجریدی تهوحيده دا. (ل ۱۶۳)

۱۶۴. ههروهتر:

كوټى "برسيابهتى ههوريكه كه بيچگه له بارانى رحمةت نابارينيى."

ده كتيبي دهفتهرى رۆشنایی دا وهها هاتووه:

كوټى " برسيابهتى وهك ههوريكه، ههركات بهنده برسى بى بارانى حيكمت به سهه دلى دا دهبارينيى. " ل ۲۹۱ ههروهتر ديسان دهو كتيبه دا هاتووه: كوتى " برسيابهتى ههوريكه كه بارانى حيكمت دهبارينيى و شوموترين خسهلتيك كه پياوى تيز يادى برسى نهكا. " (ل ۳۶۰)

۱۶۵. ههروهتر:

كوټى " دوورترين خهلك له ههق ئهوه كه سانهن كه ئيشارهت زۆر دهكهن. نزيكترين خهلك له ههق ئهوه كه سانهن كه بارى خهلك دهكيشن و خووى خوشيان ههيه. "

۱۶۶. ههروهتر:

كوتى " دللى عارف وهك چرايهكه ده قهنديليكي شووشه يى خاوين دا، كه شوقى ئه وهه موو عالم روون دهكاته وه. ئه وه له تاريكى چ باكى هه يه؟ "

ده كتيبي دهفتهرى رووشنايى دا وهها هاتووه:

" رهوانى موئين وهك چرايهكه ده چرادان دا كه له مهلهكووتى ئه وه دهرهوشيته وه، چونكه خودا لاي كهسيكه كه دهروائيته زاتى وي. " (ل ۲۲۱)

۱۶۷.

پرسیان " فهريزه و سوننهت چيه؟ " كوتى " فهريزه قسهى مهولايه و سوننهت تهركى دونيا. "

ده كتيبي دهفتهرى رووشنايى دا وهها هاتووه:

پرسیان " فهريزه و سوننهت چيه؟ " كوتى " فهريزه قسهى مهولايه و سوننهت تهركى دونيا، ههركهس ئه وه فرز و سوننهته بزاني مهعهفهتتى ئه وه تهواوه. " (ل ۳۴۸)

۱۶۸. ههروهتر:

كوتى " فهراموشى نهفس، ياد كردنى ههقه و ههركهس ههق به ههق بناسى، زيندوو دهبيتته وه و ههركهس ههق به خووى بناسى، فانى دهبي. "

۱۶۹. ههروهتر:

پرسیان له زوهد. كوتى " زوهد چ قيمهتتى نيه، چون من سى روژ زاهيد بووم: روژى يهكهه له دونيا و روژى دووههه له ئاخيرهت و روژى سيههه له وهى كه غه يري خودايه. "

ده كتيبي ترجمه رساله قشيريه دا وهها هاتووه:

عممى بهستامى دهلى كه: له باوكى خومم بيست كه له ئه بوويه زيدم پرسيم له سهههتاي حال و زوهدى، كوتى " زوهدى قيمهتتى نيه! " كوتم " بوچى؟ "

كوتى " چونكه من سى روژ زاهيديم كرد و روژى چوارهه له زوهد هاتمه دهر. يهكهه روژ زاهيد بووم له دونيا و ههچى كه تيبدايه و روژى ديكه له ئاخيرهت زاهيد بووم و ههچى كه تيبدايه و روژى سيههه زاهيد بووم له ههچى كه له دهره وهى خودايه. روژى چوارهه هيج نه مابوو بو من جگه له خودا. " (ل ۳۸)

۱۷۰. دهگيرنه وه كه:

يهكيك له مريدانى شيخ دهچوو سهفهه، كوتى " وهسيه تيكه بكه! " شيخ كوتى " به سى خيسلهت وهسيهتت دهكهه. ئه گهر دهگهه پياويكى به دخوو بوويه هاودهه، خووى بهدى ئه وه دهگهه خووى خووشى خوت تيكهه بكه ههتا خووشت لنيگوزهرى. ئه گهر كهسيك ئه نعاميكي پيكردى له پيشدا شوكرى خودا بكه و پاشان شوكرى ئه وه كهسه كه خودا دللى وي لى ميهربان كردى. ئه گهر به لايه كيش پروت تيبكا كه له ههزهتتى عيزه ته وه گه يشتبى زوو عاجزى خوت دهربره و هاناي بو به ره. "

۱۷۱. ههروهتر:

کوئی " که مالی رهزای من لهو ههتا ئه و رادهیه که ئهگه بهندهیهک
بۆ ههیشه بباته بهههشتی ئهعلا و من بۆ ههیشه بنیریتته
ئهسهلهسافلین، من رازیتر دهیم لهو بهندهیه. "

۱۷۲

پرسیان که " کهی بهنده به دهرهجهی کهمال دهگا؟ "
کوئی " کاتیک عهیی خوی بناسی و هیمهت له خهک ههگرئ، ئهوسا ههق به
قهرای هیمهتی وی و به قهرای دووری له نهفسی خوی، له خوی نزیک دهکاتهوه. "

۱۷۳

پرسیان که " ریگه بهرهو ههق چلونه؟ "
کوئی " تو له سه ر ئ ههسته و گهیشتوویه ههق. "

۱۷۴

کوئیان " به چی دهکری به ههق بگهین؟ "
کوئی " به کویری و کهپی و لالی. "

ده کتییی دهفتر روشنایی دا وهها هاتوه:

له بیدایهتی حالی ئهویان پرسی.

شیخ کوئی " ههفتهعلا توفیقی زهراعتی بینام. له نهفسی خوم کهلیک عیبادتم داچاند. پاشان بهرهو

گازریی ری نیشان دام و به کهلیک تههارهت شوشتم وهها که خاتری من دهیویست، پاک بوومهوه. "

ههروهتر فهرمووی " بهو کاره گهیشتمه کویری و لالی و کهپی. " - یانی جگه له

خودام نهبینی و جگه له ئهوم نهبیست. (ل ۳۴۶)

۱۷۵

کوئیان " کهلیک قسهی پیرانمان بیستوووه و هیچ قسهیهک عهزیمتر
له قسهی تو نییه؟ "

کوئی " ئهوان له بهحری سهفا مهعاملهیان دهکوت و من له بهحری سهفا
سوننهت دهلیم. ئهوان تیکهلاو قسه دهکهن و من خالیس قسه دهکهم. تیکهلاو
تیکهلاو پاک ناکاتهوه. ئهوان کوئیان: تو و من. من دهلیم: تو و تو. "

۱۷۶

یهکیک وهسیهتی خواست. کوئی " بروانه ئاسمان! "

پروانی.

کوئی " دهزانی کی ئهوهی خولقاندوووه؟ "

کوئی " دهزانم! "

کوئی " ئهوه کهسهی که ئهوهی خولقاندوووه، له ههركوئی که بی
ئاگاداری تویه، لهو خو بیاریزه. "

۱۷۷

یهکیک کوئی " ئهو تالیبانه له سیاحت ناحهسینهوه. "

کوئی " ئهوهیکه مهقسووده موقیمه نهک مسافر. موقیم تهلهب کردن
له سهفهرا دا مهحاله. "

۱۷۸

کوئیان " دهگهل کی قسان بکهین؟ "

کوئی " ئهوه کهسهی که وهختایهک نهخوش کهوتی سهرت بیا و کاتیک گوناهیکت
کرد، توبه قهبول بکا و ههچ ههق سهبارهت به تو دهیزانی لهو شاراره نهبی. "

۱۷۹.

یه کیک کوتی " بۆچی شهوانه نوێژ ناکه ی؟ "

کوتی " ومختی نوێژ کرلنم نییه، من به دهوری مهلهکوت دا دهگه پیم و له هه رکوی که وتووێهک ببینم دهستی ئه و دهگرم " - یانی ده دهروونی خۆم دا خه ریکم.

۱۸۰.

کوتیان " گه ورتترین نیشانه ی عارف چیه؟ "

کوتی " ئه وه که دهگه ل تو ته عام دهخوا و دهروانیته تو و له تو دهکړی و به تو ی دهفرۆشیته وه و دل ی له به هه شته و پالی وه بالنجی ئونسه وه دابی. "

۱۸۱. ههروه تر:

کوتی " عارف ئه وه یه که ده خه و دا جگه له خودا نه بیینی و دهگه ل کهس جگه له و موافه قهت نه کا و سپرپی خوی به جگه له و نه لی. "

۱۸۲.

پرسیان له ئه مر به معرووف و نه هی له مونگیر، کوتی " له ویلایه تیک بن که له و ی ئه مر به معرووف و نه هی له مونگیر نه یی، چونکه ئه و دوانه هه ر دووک ویلایه تی خه لکن؛ له هه زه تی و محده ت نه ئه مر به معرووف هه یه و نه نه هی له مونگیر. "

۱۸۳.

کوتیان " پیاو که ی بزانی که به مه عه رفه ت گه یشتوو ه؟ "

کوتی " ئه وده م که فانی بی له ژیر ئیتلاعی هه ق دا و باقی بمینیته وه له سه ر به ساتی هه ق، بی نه فس و بی خه لک. که وایه ئه و فانییه که باقی و

باقیه که فانی. مردویه که زیندوو و زیندوو یه کی مردوو، مه حجووبیکی مه کشووف و مه کشووفیکی مه حجووب. "

۱۸۴.

کوتیان " دهرویشی چیه؟ "

کوتی " ئه و که سه ی که له کونجی دل ی خوی پی ده گه نچیک رۆبچی - که پینده لین ریسوایی ئاخیره ت ده و گه نجه دا گه وه ریک ببینیته وه که پینده لین مه حه ببه ت، هه رکهس ئه و گه وه ره ی ببینیته وه، ئه و دهرویشه. "

۱۸۵.

کوتیان " پیاو ده گاته خودا؟ "

کوتی " ئه ی مسکین! قهت ده گا؟ "

۱۸۶.

کوتیان " به چیت دیته وه ئه وه ی که دیتته وه؟ "

کوتی " ئه سبابی دونیام کو کرده وه و به زنجیری قه ناعه ت به ستم و ده مه نجه نیقی سیدقم نا و به ده ریای نا هومیدیم دادا. "

۱۸۷.

کوتیان " عومری تو چه نده؟ "

کوتی " چوار سال. "

کوتیان " چلۆن؟ "

کوتی " حه فتا سال بوو ده حیجابی دونیا دابووم، به لام چوار ساله که ئه و ده بینم وه ها که مه پرسه، و رۆژگاری حیجاب به عومر ناژمیردرین. "

۱۸۸.

ئەحمەدى خەزروویە بە شیخی کوت " ناگەمە نەهایەتی تۆبە! " شیخ کوتی " نەهایەتی تۆبە عیززەتییکی ھەبە و عیززەت سفەتی ھەقە، مەخلووق کوا دەستی پێرا دەگا؟ "

دە دەفتەری رۆشنایی دا وەھا ھاتووہ:

ئەحمەد ئیبینی خەزروویە بە بایەزیدی کوتی " ناگەمە تۆبە! " بایەزید کوتی " العزەللە و تۆ عیززەت دەخوازی! " (ل ۲۳۳)

۱۸۹.

پرسیان لە نوێژ.

کوتی " وەسل بوون و پێوہلکانە و ھەمیشە نیبە مەگەر دواى ھەلبێران. "

دە کتیبی دەفتەری رۆشنایی دا وەھا ھاتووہ:

بایەزید پیاویکی ببینی کہ لە مزگەوتی وی نوێژ دەکا، کوتی " ئەگەر پیتوایە ئەو نوێژەى تۆ وەسل بوون و پێوہلکانە وەھا نیبە کہ ئەمە ھەلبێرانە. ئەگەر ئەو تەرک بەکەى کافر دەبی و ئەگەر خۆ بە موشاھیدەى بخافلینی، شیرکت کردووہ. " (ل ۱۹۷)

۱۹۰.

کوتیان " بۆ مەدحی برسپایەتی دەکەى؟ "

کوتی " ئەگەر فیرعەون برسپا ھەرگیز انا ربکم الاعلی نەدەکوت. "

دە کتیبی کشف المحجوب دا ھاتووہ:

لە ئەبوویەزیدیان پرسى کہ " بۆ زۆر مەدحی برسپایەتی دەکەى؟ "

کوتی " ئادى، ئەگەر فیرعەون برسپا ھەرگیز انا ربکم اعلى نەدەکوت و ئەگەر قاروون برسپا ھەرگیز نەدەبوو و سەعلەبە (ثعلبە بن حاطب) ھەتا برسپا بوو بە ھەموو زمانەکان پەسنیان دەکرد، کاتیک تێر بوو نفاق دەرکەوت. " (ل ۵۱۲)

۱۹۱. ھەرۆتەر:

کوتی " خۆخواز بۆنى مەعرەفەتی پیناگا. "

کوتیان " نیشانەى خۆخواز چپە؟ "

کوتی " ئەوہکە لە ھەژدە ھەزار عالەم دا نەفسیک ببینی لە نەفسى خۆى خرابتر. "

دە کتیبی دەفتەری رۆشنایی دا وەھا ھاتووہ:

کوتی " لە خۆخووزی بۆنى مەعرەفەت نایە. "

کوتیان " نیشانەى خۆخووزی چپە؟ "

کوتی " ئەوہکە لە ھەژدە ھەزار عالەم دا کەسپیک ببینی لە خۆى خرابتر. " (ل ۳۵۲)

۱۹۲. ھەرۆتەر:

کوتی " خەلک عیلم لە مردوان فیر بوون و ئیمە لە زیندووویەک کہ قەت نامری. "

دە کتیبی تلبیس ابلیس دا وەھا ھاتووہ:

دەگێرنەوہ کہ:

لە مەجلیسی بایەزید دەیانکوت " فلان لە فلان حەدیسى بیستووہ و نووسیویەتی و فلانى ببینوہ. " بایەزید کوتی " بیچارە مردودلان کہ عیلمى خۆ لە مردوان فیر بوون، ئیمە عیلمى خۆمان لە زیندووویەک فیر بووین کہ ھەرگیز نامری. " (ل ۲۲۵)

کوتیان " به سهر ئاو دا دهرؤی! "
 کوتی " کوته داریکیش به سهر ئاو دا دهرؤا. "
 کوتیان " به ههوا دا دهرؤی! "
 کوتی " بالنده به ههوا دا دهرؤی "
 کوتیان " به شهویک دهچییه کهعبه! "
 کوتی " جادوویه کیش به شهویک له هیندهوه دهچیته دهماوهند. "
 کوتیان " کهوایه کاری پیاوان چییه؟ "
 کوتی " ئهوه که دل به کهس نه بهستی جگه له خودا "

ده کتیبی دهفتهری رۆشنایی دا وهها هاتووه:

دهگێرنهوه که:

پیاویک هاته لای شیخ و پرسى که " من سهبارته به تو گهلیک کهرامته دهیبسم و سهرم سور دهمینى شتیکی بلی ههتا شک له دلی من ههلبگری. "

شیخ کوتی " چ دهیبسی؟ "

ئهو پیاوه کوتی " دهلین که تو به سهر ئاو دا دهرؤی و به ههوا دا دهرؤی و له نیوان

بانگی نوێژ و قامته دهچییه مهککه و نوێژ دهکهی و دهگهڕیبیهوه. "

شیخ کوتی " ئهوه چ خهتهریکی ههیه؟ مهل و ماسی که ئهوان سهواب و سزایان نییه لهوه

پتری دهکهن. هیزی موئمین به دهرهجه لهوان پتره و جندۆکهیهک به کهمتر لهو ماوهیه دهچیته

مهککه و خهبر دینیتهوه و نااگا پیاویک دهبی ئهوهی که دیویک به پتر له موئمین دابنی. " ئهوسا

وهختی خوش بوو و لهزریکی تیکهوت و کوتی " مهردی مهردانه ئهوکهسهیه که مهککه بیته لای

ئهو و کهعبه به دوری ئهو دا تهواف بکا و له هاتن و چوونی ئهو کهس خهبرى نییه. " (ل ۳۵۰)

هر دهو کتیبیه دا دیسان هاتووه که:

پیاویک به بایهزیدی کوت که : بیستومه که تو نه دهمیک له مشریقوه دهچییه مهغریب. "

بایهزید کوتی " دهکری وای بی، بهلام ئهوه بۆ موئمین رهنجه. موئمین وهک گهوههریکه که له ههرکوی دهرکهوئ، مهشریق و مهغریب له خزمته ئهو دان و ههرچی پبیخۆش بی بههره ی لیهودهگرئ. " (ل ۲۴۲)

ده کتیبی مقالات شمس تبریزی دا هاتووه:

به [بایهزیدی] بهستامییان کوت که: تو به سهر ئاو و ههوا دا دهرؤی. کوتی: داری ویشکیش به سهر ئاو دا دهرؤا، مهلانیس به ئاسمان دا دهرن، جادووگه رانیس به شهویک له قافهوه ههتا قاف دهرن، کاری پیاوان ئهوهیه که دل به ههچ نه دا جگه له خودای تهعالا. (ب ۲ ل ۱۹۷)

ده کتیبی اللمع فی التصوفیش دا هاتووه:

به بایهزیدیان کوت " فلانی به شهویک دهنوانی ههتا مهککه برؤا "

کوتی " شهیتانیس به دهمیک دهنوانی له مشریقوه دهچییه مهغریب، ده حالیک دا که شهیتان دهرکراوی دهرگا و ده لهعنهتی خودا دایه. "

کوتیان " فلانی به سهر ئاو دا دهرؤا. "

کوتی " مارماسی به ئاو دا و بالنده به ههوا دا لهو سهبرتر دهرؤن. " (ل ۳۵۵)

ههروهتر رهوایهتیکی نزیک بهوه سهبارته به ئهبووسهعیدی ئهبلخهیر ههیه ده کتیبی اسرار التوحید دا:

به شیخیان کوت " فلانه کهس به سهر ئاو دا دهرؤا! "

کوتی " سههله، بۆق و چۆلهکهمشکهش دهرؤن! "

کوتیان " فلانه کهس به ههوا دا دهرؤی! "

کوتی " مینش و قهلیش دهرن. "

کوتیان " فلانه کهس به دهمیک له شهریکهوه بۆ شاریک دهچی. "

شیخ کوتی " شهیتانیس به یهک نهفاس له مشریقوه دهچیته مهغریب. ئهو شتانه زۆر قیمهتیان

نییه. مهرد ئهوهیه که له نیو خهک دانیسی و ههستی و بخهوی و له نیو بازار دهگهله خهک بگری و

بفرۆشی و تیکهله به خهک بی و یهک دم، به دل له خودا غافل نهبی. " (ب ۱ ل ۱۹۹)

ههروهتر مهولهویش ده کتیبی فیهی ما فیهی دا سهبارته بهو روانگهیه دهلی:

یهکیک لیرهوه به رۆژیک یا به ئانیک بچیته کابه، هینده سهیر و کهرامات نییه. بای سهموونیش

ئهم کهراماتهی ههیه: به دانیک و به ئانیک، ههر کوئ که بیهوی بچی. کهرامات ئهوهیه که تو له

حالی نزمه وه بۆ حالی بهرز بهری و لهوئیه بۆ ئیره سهفه بکهی و له نهزانی بهرهو ئهقل و له جهمادی بهرهو حیات. وهها که له پیشدا خاک بووی، جهماد بووی، تویان بۆ عالمی گیا هینا. له عالمی گیا سهفهرت کرد بۆ عالمی عهلهقه و ئاوله مه. له عهلهقه و ئاوله مه بهرهو عالمی حیوانیی و له حیوانیی وه بۆ عالمی ئینسانی سهفهرت کرد، کهرامات ئهوهیه. (ل ۱۲۷)

۱۹۴. ههروهتر:

کوئی " پیموایوو که من ئهوم خووش دهوی. کاتیک چاوم لیکرد دۆستایهتی وی له هی من کۆنتر بوو. "

ده کتیبی دهفتهری روشنایی دا وهها هاتوه:

کوئی " سهرهتای کار له غهلهت دابووم، پیموایوو که ئهوه منم که یادی ئهوه دهکم، کهچی ئهوه بوو که بهر له من یادی منی دهکرد. پیموایوو که منم له تهلهبی ئهوه دام کهچی ئهوه بوو له تهلهب من دا بهر له تهلهبی من. پیموایوو که من ئهوه دناسم، کهچی ئهوه بوو که منی دناسی بهر لهوهی که من ئهوه بناسم. پیموایوو که من ئهوم خووش دهوی، کهچی ئهوه بوو که منی خووش دهویست بهر لهوهی که من ئهوم خووش ویستیی. پیموایوو که ئهوه منم که ئهوه دهپهرستم، کهچی ئهوه بوو که ههموو خولقینهرانی زهوی خستبوو خزمهتی منهوه. " (ل ۲۰۸)

۱۹۵. ههروهتر:

کوئی " دلایان بردمه ئاسمان. به دهوری ههموو مهلهکووت دا گهرا و گهراوه. کوتم: چت هیناوه؟ کوئی: مهحبهت و رهزا، که پادشا ئهوه دوانه بوون. "

ده کتیبی دهفتهری روشنایی دا وهها هاتوه:

کوئی " دلایان بردمه ئاسمان. تهوافی کرد و گهرا و گهراوه. کوتم: چت دهگهله خۆت هیناوه؟ کوئی: دۆستایهتی و رهزا. " (ل ۲۴۶)

۱۹۶. ههروهتر:

کوئی " ههموو به ههق دهلین و من له ههق دهلیم. "

ده کتیبی دهفتهری روشنایی دا وهها هاتوه:

کوئی " ههموو بهو دهلین و من لهو. " (ل ۱۷۶)

۱۹۷. ههروهتر:

کوئی " نهفسم بهرهو خودا بانگ کرد، جوابی نه دامهوه. ته رکی ویم کرد و ته نیا چوومه چه زرهت. "

۱۹۸. ههروهتر:

کوئی " ویستم سهختترین سزای له شی خۆم بزنام. هیچم خرابتر له غهفلهت نه بیینی و ئاگری دۆزهخ دهگهله پیاو ئهوه ناکا که زه پرپهیهک غهفلهت دهیکا. "

ده کتیبی دهفتهری روشنایی دا وهها هاتوه:

کوئی " جار ههیه له نیوان سزاکانی خودا بۆ نهفسی خۆم له سهختترینیان دهگه پریم، ئهوهند که ئهوه نهفسه خراپهیی دهگهله من کردوه. جا له نیو ههموو سزاکانی خودا بییری خۆم دهگیرم و سزایهکی سهختتر له غهفلهت نادۆزمهوه. چونکه چاوویکنانیک غهفلهت له خودا سهختتره له عهزایی دۆزهخ. " (ل ۲۴۹)

۱۹۹. ھەروەتر:

كوتى " كارى ژنان له كارى ئىمه باشتەر، كه ئەوان مانگى جاريك غوسلىك دهكەن له ناپاكيى و ئىمه له ھەموو عومرمان دا غوسلىكمان نەكردووھ دە پاكيى دا. "

دە كتيبي دفتەرى رۆشنايى دا وھەا ھاتووھ:

بايەزىد كوتى " حالى ژنان له ھى ئىمه باشتەر. ژن ھەر مانگەي پاك دەبیتەوھ و واھەيە دە مانگىك دا دوو جار پاك دەبیتەوھ و له ھەيز غوسل دەر دەكا و ئىمه دە ھەموو عومرمان دا، جاريك پاك نابيئەوھ. " (ل ۱۴۶)

ھەروەتر دە كتيبي نورالعلوم دا وھەا ھاتووھ:

بوويەزىد كوتى " ھەرام له لەش كرد، كوتم: لا، ولا كرامە، يا ماوى كل سوء! ژنيك بە شەوورژيک پاك دەبیتەوھ، غايەتى پازدە شەوورژ، قەولى عولما لەمە زياتر نبيە، ئەى لەشى گلارو ئەوھ سى سالە و پاك نەبوويەوھ و سبەي تو دەيى له پيش پاكي پاك بوەستى. " (ل ۸۲)

۲۰۰. ھەروەتر:

كوتى " دەمىك سالە نويز دەكەم و بروام له سەر نەفسى خۆم وھەا بووھ كه: گاورم و زوننار دەبرم. "

دە كتيبي دفتەرى رۆشنايى دا وھەا ھاتووھ:

كوتى " پياو دەبى وھەا بى كه وەختايەك دەيوئى نويز بكا خوى بە گاوريك دابنى كه ھەرئىستا زوننار له قەد دەكاتەوھ. " (ل ۳۵۴)

۲۰۱. ھەروەتر:

كوتى " ئەگەر سبەي له قيامەت بە من بليين كه: بۆ نەتكرد؟ پيمخۆشتره لەوھ كه بليين " بۆ كردت؟ " يانى ھەرچى بكەم بۆ وى منايەتى من بووھ و منايەتى شيركە و شيرك خرابترين گوناھە، مەگەر تاغەتيك بە سەر من دايى كه من دە ئارا دا نەبم. —

دە كتيبي دفتەرى رۆشنايى دا وھەا ھاتووھ:

كوتى " ئەگەر سبەي له قيامەت بە من بليين كه: بۆ نەتكرد؟ پيمخۆشتره لەوھ كه بليين " بۆ كردت؟ " — يانى تاغەتى زىدە نەھيتان باشتەر لەوھ كه گوناھ كردن. — (ل ۳۶۰)

۲۰۲. ھەروەتر:

كوتى " ھەقم دە خەو دا بينى و پرسيم كه: ريگا بەرەو تو چلۆنە؟ كوتى: تەركى خۆت بكە و بە من گەيشتووى. "

دە كتيبي دفتەرى رۆشنايى دا وھەا ھاتووھ:

يەكيك سەبارەت بە ريگاي خودا پرسياى كرد و ئەو بەو پرسياىكەرەي كوت " ئەگەر لە سەر ريگا غايب بى، گەيشتوويە ھەقتەعالا. " (ل ۲۷۵)

ھەروەتر دە كتيبي ترجمە رسالە قشيريە دا وھەا ھاتووھ:

لە بوويەزىد دەگيرنەوھ كه:

كوتى " ھەقم دە خەو دا بينى كوتم: تو چۆن بدۆزمەوھ؟ كوتى: خۆ دابنى و وەرە. " ل ۱۵۵ ديسان ھەر دەو كتيبي دا ھاتووھ كه: بوويەزىد دەلى " ھەقتەعالا دە خەو دا بينى كوتم: خودايا! ريگەي بەرەو تو چۆنە؟ كوتى: دەست لە نەفس ھەلگرە و وەرە. " (ل ۷۰۵)

۲۰۳. ھەروەتر کوتى:

ھەقم دە خەو دا بىنى.

بە منى کوت "يا بايەزىد چت دەوئ؟"

كوتم "ئەوھم دەوئ كە تۆ دەتەوئ."

كوتى "من ھى تۆم وەھا كە تۆ ھى منى!"

۲۰۴. ھەروەتر:

كوتى "خودايە! ھەتا كەى دە نىوان من و تۆ دا، منى و تۆبى ھەبى؟"

منى من لەم نىوھ ھەلگرە ھەتا منى من دەگەل تۆ بى، ھەتا من ھىچ نەبم!"

دە كنىبى دەفتەرى رۆشناىى دا وەھا ھاتووه:

ئەبووموسا كوتى:

شەويك لە شەوھكان بايەزىد دە دوئى خۆى دا دەيكوت "ھەتا كەى من و تۆ، ئەو

منايەتتېيە؟ لە تۆ داوا دەكەم كە منايەتى من مەھو بكەى ھەتا تۆ ببى بە منايەتى من و تەنيا

تۆ بمىنېوھ و جگە لە تۆ، تەنيا، نەبىنرى ئەى عەزىز!" (ل ۲۶۹)

۲۰۵. ھەروەتر:

كوتى "خوايە! من زاھىدىم ناوئ و قورئانخوئى رىايىم ناوئ و

عالمىم ناوئ، ئەگەر دەمكەيە ئەھلى شتىك، بىمكە ئەھلى ھەندىك لە

ئەسرارى خۆت و بىمگەيەنە دەرچەى دۇستانى خۆت!"

۲۰۶. ھەروەتر:

كوتى "سەير نىيە كە من تۆم خۆش دەوئ و من بەندەى عاجز و زەئىف و موحتاج، سەير ئەوھىە كە تۆ منت خۆش دەوئ و تۆ خودا و پادشا و بىنيازى."

دە كنىبى دەفتەرى رۆشناىى دا وەھا ھاتووه:

بايەزىد كوتى "دۇستايەتى من بۆ تۆ سەير نىيە كە من بەندەيەكى دەستبەتالم، سەير دۇستايەتى تۆيە دەگەل من كە تۆ پادشايەكى تواناى." (ل ۲۳۷)

۲۰۷. ھەروەتر:

كوتى "خودايە! ھەتا دەگەل تۆم، پتر لە ھەموانم و ھەتا دەگەل خۆم، كەمتر لە ھەموانم!"

۲۰۸. ھەروەتر:

يەكك لىپىرسى كە "عەرش چىيە؟"

كوتى "منم!"

كوتى "كورسى؟"

كوتى "منم!"

كوتى "لەوح و قەلەم؟"

كوتى "منم!"

كوتيان "خودا بەندەى ھەيە وەكوو ئىبراھىم و موسا و مەھەممەد؟"

كوتى "ھەمويان منم!"

کوئیان "خودا بندهی ههیه وهکوو جبرهیل و میکاییل و ئیسرافیل و عزیزاییل؟"

کوئی "هه موویان منم!"

پیاوهکه بئدهنگ بوو.

بایهزید کوئی "بهلی. هه رکهس ده ههق دا مهحو بی دهگاته ههقیقهتی ئهوهی که ههیه. هه موو ههقن. ئهگهر ئه و کهسه [وجودی] نه بی، ههق گشت خوی ببینی، سهیر نییه."

ده کتییی دهفتهری روشنایی دا وهها هاتوو:

ئه بوومووسا دهیلی دهلی به بایهزیدم کوت "بیستوومه سی کهس هه ن که دلایان دلی جه برهیله."

بایهزید کوئی "منم ئه و سی کهسه."

پرسیم "چلون؟"

کوئی "دلیم یه کیک و هیممه تم یه کیک و رووحم یه کیک."

کوت "بیستوومه که سیک ههیه که دلی دلی ئیسرافیله؟"

کوئی "منم ئه و یه کهسه، وهک ده ریایه که بی سه رهتا و بی پایان." (ل ۲۴۰)

۲۰۹. ههروهتر:

کوئی "وینهی من وهک ده ریایه که نه قوولایی ده ببیندری و نه ئه وهل و ئاخری دیاره."

ده کتییی دهفتهری روشنایی دا وهها هاتوو:

بایهزید کوئی "حه کایه تی من حه کایه تی ده ریایه که سه رگه شته، نه سه رهتا و نه ئاکام"

(ل ۲۱۷)

۲۱۰. دهگێرنه وه که گه وره یه که کوئی:

شیخم ده خه ونم دا ببینی، کوتم "وه سیه تیکم بکه!"

کوئی "خه لک ده ده ریایه کی بیته هایه ت دان، دووری له وان که شتییه. هه ول بده ههتا سواری ئه و که شتییه بی و له شی هه ژار له ده ریایه پرزگار بکه ی."

ده کتییی دهفتهری روشنایی دا وهها هاتوو:

عه ممی [به ستامیی] کوئی "بایه زیدم ده خه و دا ببینی و پیمکوت: نه سیحه تیکم بکه. کوئی: الناس بحر عمیق/ و البعد منهم سفینه/ و قد نصحتک فاحفظ/ لنفسک المسکینه." (ل ۲۲۳)

۲۱۱.

کوئی "پرووناکتر له خاموشییی چرایه کم نه دیت و قسه یه کم باشتر له بی قسه یی نه بیست."

۲۱۲. دهگێرنه وه که:

شیخیان ده خه و دا ببینی. کوئیان "ته سه ووف چیه؟"

کوئی "ده رگای حه سانه وه له سه ر خو داخستن و له سه ر چوکی مهینه ت دانیشتن."

ئەو شەوئەى كە وەفاتی پێگەشت، بووموسا غایب بوو. كوتى " دە خەونم دا بینیم كە عەرشم لە بان سەرم دانابوو و دەمبەرد و پیم سەیر بوو. بەیانی وەرپێگەوتم هەتا بۆ شیخی بگێرمەو. شیخ وەفاتی كردبوو و خەلكی زۆر لە دەوروبەر هاتبوون. كاتیک جەنازەیان هەلگرت من هەولم دەدا گوشەى جەنازە بەدەن بەمن... چوومە بن جەنازە و لە بان سەرم دانا و دەرویشتم و من ئەو خەونەم فەرامۆش كردبوو. شیخم بینی كە كوتى " یا بووموسا ئەوئەش تەعبیری خەونەكەى دویتشەو: ئەو عەرشەى كە لە بان سەرت دانابوو جەنازەى بایەزیدە. "

۲۱۴. دەگێرپنەو كە:

كاتیک شیخیان ناشت، ئوممی عەلى كە ژنى ئەحمەدى خەزروویە بوو، هاتە زیارەتى شیخ. كاتیک لە زیارەت فارغ بوو، كوتى " دەزانن كە شیخ بایەزید كى بوو؟ " كوتیان " تۆ باشتر دەزانی. " كوتى " شەویك لە تەوافى كەعبە بووم سەعاتیک دانیشم و خەوم بە سەر داهاات وەها كە منیان بردە ئاسمان و هەتا ژێر عەرشم بینی و لەوئى كە ژێر عەرشم بووم بیابانیکم بینی كە درێژایی و پانایی دیار نەبوو و هەموو گۆل و رەیحان بوو، لە سەر هەر پەلكى گۆلیك نووسرابوو: ئەبوویەزیدی وەلى

كاتیک شیخ ابو سعید بن ابى الخیر هاتە زیارەتى شیخ، ماوەیەك وەستا و كاتیک دەگەرپنەو كوتى " ئێرە جیگایەكە كە هەر كەس شتیكى لە عالەم ون كردبى، لێرە دەیبینیتەو. "

بايه زید و ئه بوومووسا
له كتيبي دهفتهري رۆشنايي

ئەوان سى برا و دوو خوشك بوون: بايه زید و ئادەم و عەلى. ئادەم گەورەترىنى وان بوو و عەلى چووكترین و بايه زید نۆنجى بوو و ئەبووموسا خادەمى بايه زید كورى براكەى وى ئادەم بوو. بووموسا لە خزمەت بايه زید دا گەلىكى هەول دا و بۆ بەجى گەياندىنى پەيمان و دۆستايەتى وى گەلىكى رەنج كىشا و بۆ ریز راگرتن و حورمەتى وى زۆر تىكوشا وودها كه دەگىرنەوه بووموسا بۆ خاترى بايه زید وەختى نويزى رادەگرت هەتا ئەو رادە كه دەچوو دەروازەى نووحان و بابى نووحان جىگەيەك بوو هەراو كه بۆ دىتنى بەرەبەيان هېچ بەرگريك نەبوو و كاتىك بەيانى دادەهات ئەوى ئاگادار دەكرد و بايه زید لە سەومەعەى خۆى دەچوو مزگەوت.

كوتى ئەو شەوہى كه رەوانى بايه زید مالاوايى لە لەشى كرد، بووموسا هات و ئەوى ئاگادار كرد و بايه زید نەهاتە دەر. لە دەرگای مالى كوتا. جوابيک نەدراوه. چوار جار. هاواری كرد: ئەى بايه زید! و هەتا ئەودەم قەت ئەوى بە ناو بانگ نەكردبوو لە تاوى پیز و حورمەت جگە لەو شەوہ. كاتىك زانى كه نايەتە دەر تىگەيشت كه بەرگريك لە سەر ريگەى هاتتە دەرى هەيه. دەرگای كردووه بىنى كه لەم جەهانە دەرچووہ.

ئەبووموسا خزمەتى بايه زیدى دەكرد و لە خزمەت و حورمەت و سوحبەتى ئەو تىدەكوشا و نەفسى خۆى دەو كارە دا بە تاوانبار دادەنا. بە زەينى دا هات كه " دەبا بايه زید خادىكى دىكەى هەبا كه لە خزمەت دا چالاكتر با. " بايه زید سەيرى كرد و كوتى " لىيگەپرى! " يانى لەو بىرە بگەپرى من نيازەندى خادىكى وەك تۆ بووم... لەوہ پتر نياز نىيە.

شاگردانى بايه زید رۆژيک لە سەر حورمەت، حورمەتى ئوستاد و پىر، قسەيان دەكرد و هەركەس لەم بارەوہ قسەيەكى دەكرد و ئەبووموسا بە پەنايان دا تىپەپرى و خەرىكى كارى خانەقا و ميوانان بوو، پىيانكوت " تۆش شتىك لەم بارەوہ، لە بارەى حورمەت، بلى! " بووموسا كوتى " ئەگەر خوداى تەعالا بە بەندەكەى شتىك رووناكتر لەو هەتاوہ بنويى و ئوستاد ئەوى بە شوين كاريك لە كارەكانى دونيا ناردبى و ئەو كارەكە بەربدا ئايا پىتانوايه ئەوہ حورمەت راگرتتە؟ "

ئەبووموسا بە گۆرپه‌لکەنى خۆى كوتبوو كه " گۆپى ئەبووموسا خوارتر لە گۆپى بايه زید هەلکەنە هەتا لەحەدى ئەو بەرابەر لەحەدى بايه زید نەبى، لەبەر حورمەتى شىخ. " ئەبووموسا كوتى " چوارسەد قسەم لە قسەكانى بايه زید دەگەل خۆم بردە نىو گۆرپەوہ چون كە سىكەم نەدىتەوہ كه بۆ بىستنى ئەهل بى. "

بايه زید كوتى " دللىك دەبى وەك دللى بووموسا. " و شىخ ئەبوو عەبدوللا كوتى " ئەو دللى دللىتە نەك دللى گلىتە. " هەرۆتر بىستم كه دەيكوت " بووموسا گەيشتبوو رادەيەك كه هەرچى بە سەر دللى بايه زید دا تىدەپەپرى، دەيزانى، جا كوتى: خودايا ئەوہم لىوەرگروہ چونكە من ئەوہ بە تەركى حورمەت دەبىنم - يانى لەوہى كه بە سەر دللى دا تىدەپەپرى ئاگادار بم. "... هەتا ئەوہكە بايه زید بە ريگەى خۆى دا رۆيشت و كوچى كرد، ئەبووموسا بەو مەقام و دەرەجە بلندە گەيشت.

۲۲۱. ههروهتر:

كوتى " من ئه و حهكايهتهى ويم زور پيخوشه و ئهوه حهكايهتيكى گهليک به سووده كه شيخ ئهبووعهبدوللا له مهشايخى خوى بيستوه كه له ئهبووموساي دهگيرنهوه كه: رۆژى قيامت پياويك به حالهتيكى گهليک سهخت له دۆزهخهوه ديتن و پياويكى ديكه له بههشتهوه به حالهتيكى گهليک باشتتر لهوهى كه بكرى باسى بكهى، ههتا دهرد و ئازارى ئهوهى كه لهويوه هيناويانه پتر بى. بهو دهلين: ئه و پياوه دهبنى كه به وها شكويهك دهچيته بههشت؟ ئه و فلانهكسه. دهلى: ئادى، له دونيا ناويم بيستبوو. كوتى " جا خودا دهنگى وى دهگهيه نيته ئه و وهلييه و ئه و له سهر جى خوى دهوهستى. بهو دهلين: بو نارۆى؟ و ئه و دهلى: ليرهوه ناچمه هيچكوئ ههتا ئه و كهسهى كه ناوى منى بيستوه نه بيته هاوړيم. كوتى: جا نه دا دهكهن كه: ئه و مان به تو به خشى، دهستى بگره و بچنه بههشت. جا شيخ عهبدوللا كاتيک ئه و حهكايهتهى دهگيراره دهيكوت: ئه و بههرهى ئه و كهسهيه كه ناوى بيستوه داخودا ئه وهى كه بينيويه تى و قسهى دهگه ل کردووه؟ "

۲۲۲.

بايهزید وهفاتی کرد و ئهبووموسا بيست و دووساله بوو. ئهبووموسا چوار مندالی ههبوو، يهك له وان عهممى موسا بوو، پياويكى گهوره و سياحهب كه رامهت و فهراسهت.

خه ره قانی و بایه زید
له کتیبی ته زکهره ی نهولیا

۲۲۳. دهگيرنه وه كه:

شيخ بايهزید سالی جاریک دهچوو زیارتهی دیهستان - که قهبری شهیدانی لیوو - کاتیک به خه رهقان دا تیدهپه ری دهوستا و بونی هه لدهمشت. مریدهکان لهویان پرسى که " ئەى شیخ ئیمه هیچ بونیکمان بۆ نایه. "

شيخ کوتى " ئادى، لهو دینهی دزان بونی پیاویکم بۆ دى، پیاویک دهبی به ناوی عهلی و کونیهی ئەبولحهسهن به سهد دهرهجه له من پیشتر دهبی، باری خاو و خیزان دهکیشی و کشتوکال دهکا و درهخت دهنیژی. "

۲۲۴. دهگيرنه وه كه:

شيخ [خه رهقانی] سه رهتا دوازده سال له خه رهقان نویژی خه وتنانی به جهماعهت دهکرد و رووی له خاکی بايهزید دهنه و دهچوو به ستام و دهوستا و دهیکوت " ئەى خودایه! لهو خه لاتهی که به بايهزیدت داوه، به بولحهسهنی بونیک بده! " ئەوسا دهگهراوه و بهیانی دهگهیشتهوه خه رهقان و نویژی بهیانی به جهماعهت له خه رهقان دهکرد به تههارتهی نویژی خه وتنان.

۲۲۵. دهگيرنه وه كه:

کاتیک دزیک پاشه وه پاش دهرویشته ههتا نه توانن بیینن و شوین پیی هه لگرن. شيخ [خه رهقانی] کوتبووی " من له ته له بی ئەو چه دیسه دا له دز که متر نیم. لهوه بهدوا له سهر خاکی بايهزید پاشه وپاش دهگهراوه و پشتی له خاکی وی نه دهکرد ههتا دواى

دوازده سال له توربهت دهنگیک هات که " ئەى ئەبولحهسهن! وهختی ئەوه داها ت که دانیشی. "

شيخ کوتى " ئەى بايهزید! وه ره هیممه تیکم بکه، پیاویکم ئوممی و له شه ریهت هیچ نازانم و قورئان فیر نه بووم. " له دهنگیک هات " ئەى ئەبولحهسهن! ئەوهی به منیان داوه له به ره که تی تووه بووه. "

کوتى " تۆ سهد و سى و چه ند سال بهر له من بووی؟ " کوتى " به لى به لام کاتیک به خه رهقان دا تیدهپه ریم، نووریکم ده بیینی که له خه رهقانه وه دهچوو ئاسمان و سى سال بوو بۆ حاجه تیک له خودا دامابووم، نه دایان کرده سهرم که: ئەى بايهزید! شه فاعهت به حورمه تی ئەو نووره به ره ههتا حاجهتت پیکبى. کورتم: خودایه! ئەوه نووری کیه و له کوئییه؟ هاتفیک دهنگی هات که " ئەوه نووری بهندهیه کی خاسه و بهو ده لاین ئەبولحهسهن، ئەو نووره به شه فاعهت بخوازه ههتا حاجهتت پیکبى. "

۲۲۶.

[خه رهقانی] کوتى " ئەگهر وانه با که خه لک بلین: گهیشته ته پایگای بايهزید و بیحورمه تی دهکا، هه رچی بايهزید به خودای کوتووه و بییری لیکردوته وه به ئیوهم دهکوت. " و سهیر ئەمهیه که لهو دهگيرنه وه که کوتوویه تی " هه رجییه ک بايهزید به بیر پییگهیشته وه، ئەبولحهسهن به قهدهم گهیشته وه وئ. "

۲۲۷.

[خه‌ره‌قانی] کوتی " له خولقاوان هیچکەس منی نه‌بینی مه‌گەر زیندووێهک و ئه‌ویش بایه‌زید بوو. "

۲۲۸.

ده‌گیڕنه‌وه له شیخ بایه‌زید که کوتووێه‌تی " له پاش هەر کاریکی باش کاریکی خراپ مه‌که وه‌ها که ئه‌گەر چاوت پییکه‌وت خراپه‌ بیینی نه‌ک چاکه. "

شیخ [خه‌ره‌قانی] کوتی " له سه‌ر تویه که چاکه و خراپه‌ فه‌رامۆش بکه‌ی. "

ده‌کتییی نوشته‌ بر دریا دا وه‌ها هاتوو:

له بایه‌زیدیان گێراوه که کوتی " دوا‌ی هەر کاریکی باش، کاریکی خراپ بکه هه‌تا که چاوت پییکه‌وت خراپه‌ی بیینی نه‌ک چاکه. "

شیخ [خه‌ره‌قانی] کوتی: " له سه‌ر تویه که چاکه و خراپه‌ فه‌رامۆش بکه‌ی و یاد‌ی خودا بکه‌ی و به‌س. " (ل ۲۰۹)

۲۲۹.

رۆژیک [خه‌ره‌قانی] له شاگردیکی پرسی " چ باشته‌ه؟ "

کوتی " نازانم! "

کوتی " جه‌هان پر له پیاو هه‌موو هه‌روه‌ک بایه‌زید. "

۲۳۰. ده‌گیڕنه‌وه که:

کاتیکی وه‌فاتی شیخ [خه‌ره‌قانی] نزیک بووه کوتی " سی گه‌ز خاکم قوولتر بکه‌ن چونکه ئه‌و خاکه سه‌رت‌تر که خاکی به‌ستامه، ره‌وا نییه و ئه‌ده‌ب نییه که خاکی من سه‌رت‌تر له خاکی بایه‌زید بی. "

بایه‌زید ده کتیبه‌کانی دیکه دا
دهفتەری رۆشنایی

۲۳۱.

بایه‌زید ده‌یکوت " خودایه! قه‌ومی‌ک که بیگان‌ه‌ن له عه‌زاب‌ده‌ری
خۆیان سبه‌ی له ده‌وزه‌خ عه‌زاب ده‌ده‌ی، بۆچ من عه‌زاب ناده‌ی که
عه‌زاب‌ده‌ری خۆم ده‌ناسم؟ "

۲۳۲.

بایه‌زید وه‌جدی ده‌کرد و نه‌یده‌زانی ده وه‌جدی چی دایه. هه‌رکه‌س
لینی په‌یدا ده‌بوو له‌وی ده‌پرسی " ئایا ده‌وایه‌ک بۆ ئه‌و ده‌ردی دل‌ی
من ده‌ناسی؟ "

هه‌ندیک ده‌یانکوت " فلانه شته‌ی بخۆ! " و هه‌ندیک ده‌یانکوت " فلانه
شته بخۆه! " هه‌تا حاجی له سه‌فه‌ری حه‌ج گه‌رانه‌وه و یه‌ک له‌وان
هاته زیاره‌تی بایه‌زید و ئه‌و سه‌رده‌مه ناوبانگی وی له هه‌موو جی
بلاو ببۆه. بایه‌زید له‌ویش هه‌ر ئه‌وه‌ی پرسی و ئه‌و کوتی " ده
هه‌ندیک کتیبان دا بینومه که کاتیک خودا بیه‌وی که‌سیک بۆ
دۆستایه‌تی خۆی هه‌لبژیری، دل‌ی ئه‌و ده به‌ند و ئیشتیاق داوی هه‌تا
ساف بینه‌وه. کاتیک به سه‌فا گه‌یشته ده‌یکاته ئاشقی خۆی و خۆشی
ئاشقی ده‌بی. یانی ئه‌و ده‌کاته دۆست و خۆشی ده‌وی. "

۲۳۳.

هیچکه‌س خه‌به‌ری له مه‌رگی بایه‌زید نه‌بوو، به‌لام ئه‌و به یه‌کیک له
شاگرد‌ه‌کانی خۆی ئیشاره‌ی کرد‌بوو. که‌سیک که ناوی عه‌بدووللای
پوونا‌بادی بوو و هات‌بوو دیداری و ده‌یه‌ویست بگه‌رینه‌وه ئاوی
خۆی و ئیزنی رۆیشته‌نی ده‌خواست، بایه‌زید بپیکوت " مه‌رۆ، بلا هه‌تا
نوژی جه‌نازه‌که‌ت بکه‌ی. " و ئه‌و پیاوه نه‌یده‌زانی که کام جه‌نازه

دل‌ی. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانی که بایه‌زید راست ده‌کا و له‌به‌ر
حورمه‌ت داوی زانی نه‌کرد. کاتیک به‌یان داها، ئه‌و جه‌نازه‌یه
جه‌نازه‌ی بایه‌زید بوو.

۲۳۴.

ئه‌بوویه‌زید ئوممی بوو و ئه‌گه‌ر له عیلمی زاهیری ئه‌و شک ره‌وا
بی، له که‌مالی عیلمی باتینی ئه‌و دا شکیک نییه.
یه‌ک له عوله‌ما لاتاوی به قسه‌ی بایه‌زید دادا و کوتی " ئه‌وه‌ی که
ئه‌و ده‌یلێ له جنسی عیلم نییه. "
له ولامی ئه‌و دا کوتی " ئایا تۆ ته‌واوی عیلم ده‌زانی؟ "
کوتی " نا! "
کوتی " ئه‌وه‌ی هی ئه‌و نیوه‌ی دیکه‌ی عیلمه که نه‌گه‌یشته‌تۆ. "

۲۳۵.

له بیدایه‌تی حال‌ی ئه‌ویان پرسی.
کوتی " ئیزه‌دی ته‌عالا منی بۆ زه‌راعت رینوینی کرد و من ده
نه‌فسی خۆم دا گه‌لیک عیباده‌تم داچاند. پاشان به‌ره‌و گازیی ئه‌مری
پیکردم و له‌و رۆژگاره‌وه هه‌میشه به گه‌لیک ته‌هاره‌ت و ئاو خه‌ریکی
شوشتم که چی ده‌بینم هیشتا نه‌شوراوه. "

۲۳۶.

بایه‌زید کوتی:
که‌سیکی ئه‌هلی حال هاته لای من و کوتی " ئه‌ی بایه‌زید! ئه‌و
پله‌یه‌ت به چی ده‌ست که‌وت؟ "

کوتم " له پله بگهړئ، به لام ههفته‌علا ههشت کهرامه‌تی پیښه‌خشم له دوايي بانگي کردم که: ئه‌ی بایه‌زید!

" یه‌که‌م له و کهرامه‌تانه ئه‌مه بوو که نه‌فسی خوّم به دواکه‌وتوو بینی و خه‌لک پیښکه‌وتوو تر له من.

" دووه‌م ئه‌وه‌که رازی بووم له‌بری هه‌موو خه‌لک بجمه‌دۆزه‌خ له تاو شه‌فته‌تیک که به‌وانم هه‌بوو.

" سیه‌م ئه‌وه‌که ته‌مای من پیکه‌ینانی شادیی ده‌للی موئمین دا بوو.

" چواره‌م ئه‌وه‌که شتیکم بۆ سبه‌ی پاشه‌که‌وت نه‌کرد.

" پینجه‌م ئه‌وه‌که ره‌حمه‌تی خودام بۆ خه‌لک پتر خواست هه‌تا بۆ خوّم.

" شه‌شه‌م ئه‌وه‌که هه‌وللی خوّم بۆ شاد کردنی دلی موئمین و دهر کردنی خه‌م له‌للی ئه‌و به‌کار هیئا.

" چه‌وته‌م له‌بهر شه‌فته‌تی زۆر به‌ موئمینان هه‌رکه‌سم بینی له‌پیشدا من سلّوم لی‌کرد.

" هه‌شته‌م ئه‌وه‌که کوتم: ئه‌گه‌ر خودای ته‌علا له‌ پوژی قیامه‌ت لی‌مببوورئ و ئیزنی شه‌فاعه‌تم پییدا له‌ پیشدا شه‌فاعه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌که‌م که‌ میان‌ نازار داوه‌ و جه‌فایان ده‌گه‌ل کردووم پاشان ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌ هه‌ق من دا چاکه‌یان کردووه‌.

۲۳۷

بایه‌زید کوتی " سی سال له‌ خودا گه‌رام، جا زانیم که‌ من ئه‌وم. پی‌موابوو که‌ من له‌ ده‌گه‌رپم و ئه‌و بوو که‌ له‌ من ده‌گه‌را.

۱۳۳

۲۳۸

پیاویک به‌ بایه‌زیدی کوت " بۆم بژمیږه‌؟

بایه‌زید ده‌ستی کرد به‌ ژماردن و ده‌یکوت " یه‌ک!

پیاوه‌که‌ کوتی " ئه‌و ده‌للی چی؟

کوتی " من جگه‌ له‌ یه‌ک هیچی دیکه‌ نانا‌سم. هه‌موو له‌ یه‌ک په‌یدا ده‌بن و یه‌ک له‌ هه‌موان هه‌رگیز په‌یدا نابی، چونکه‌ ژمار بی‌جگه‌ له‌ یه‌ک نا‌گونجی. کاتیک بگه‌یه‌ هه‌زار و یه‌ک له‌ لابه‌ی، هه‌زار ئیدی نامینی.

۲۳۹

پیاویک ئیرادی له‌ بایه‌زید گرت و کوتی " تو به‌ زوهد و عیباده‌ت ده‌ناسن و من ده‌ تو دا عیباده‌تیکی وه‌ها نابینم؟

بایه‌زید هه‌لگه‌را و کوتی " زوهد و عیباده‌ت و مه‌عره‌فه‌ت له‌ منه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌.

۲۴۰

له‌ یه‌کیک له‌ مه‌شایخم بیست که‌ ده‌یکوت:

پوژی هه‌ینی بایه‌زید بۆ نوڤژ به‌ ته‌مای مزگه‌وتی جامع بوو. باران باریبوو و ریگا قور بوو. پیی هه‌لخلیسکا و په‌نجه‌ی به‌ دیواره‌وه‌ نا. به‌و کاره‌ نه‌یه‌یشت بکه‌وئ. ماوه‌یه‌ک وه‌ستا و بیری کرده‌وه‌ و ده‌ دل دا کوتی " دیتنه‌وه‌ی خاوه‌نی ئه‌و دیواره‌ و ره‌زای ئه‌و ده‌ست خستن باشته‌ له‌ چوون بۆ مزگه‌وت. چونکه‌ ئه‌و کاره‌ قه‌زا نابی و هیشتا وه‌خت هه‌یه‌. " جا چوو و له‌ خاوه‌نی دیوار گه‌را. کوتیان پیاویکی گاوره‌. چوو به‌ر ده‌رگای و بانگی کرد. پیاوه‌که‌ هات و بایه‌زید نه‌قله‌که‌ی بۆ گپراوه‌ و گه‌ردنازایی لی‌خواست.

۱۳۴

گاور کوتی " ئیوه ده ئایینه که تان دا ئه وهنده وردبینی و ئیحتیاتان
ههیه؟ "
ئیمانی هینا.

۲۴۱

له بایه زیدیان پرسى " ئایا له نیوان عارف و خودای تهعلا شتیک
دهبیته حجاب؟ "
کوتی " نا، چونکه حجابی ئه و که سایه تی ئه وه. که سیک که خوی
حجابی خویه تی، چ شتیک دهبیته حجابی وی؟ "

۲۴۲

ئه بووموسا ده بیلێ گیزایه وه - و ئه و عالیم و فازل بوو - کوتی "
چومه لای بایه زید و دیداری ئه و شادمانی کردم و گه لیکم به هره
لیبرد. پاشان کاتی دهر که وتنم به منی کوت: ئه ی ویشکه زاهیدا! پروانه
ئه گهر ئه وه ی که داویانه به هه موو ئه نبیا بیدهن به تو، بلێ تووم دهوی
و جگه له تووم ناوی. "

۲۴۳

بایه زید کوتی " توبه ی خه لک له گونا هه کانه و توبه ی من له لا اله
الا اله. من به حه رف و ئه ندامه کان ده یلیم و هه ق به دهر له حه رف و
ئه ندامه. "

۲۴۴

بایه زید کوتی " ئه گهر له سه ره تای ئاده مه وه هه تا قیامه ت هه موو
خه لک بیه خشی، مشتیک خاكت به خشیوه و ئه گهر له سه ره تای
ئاده مه وه هه تا قیامه ت هه موویان بسووتینی مشتیک خاكت
سووتاندووه. "

۲۴۵

بایه زید کوتی " ناوه کان هه موو ناوی سه فه تن و ئه لالا ناوی زاته. ناو
عه لامه تی ناسینی مانایه و مانا عه لامه تیکه که به و سه فه ت ده ناسن و
سه فه ت عه لامه تیکه که به و زات ده ناسن. هه رکه س ئیقرار به سه فه ت بکا
و به زات ئیقرار نه هینی موسلمان نییه و هه رکه س به زات ئیقرار بیینی
به ر له سه فه ت موسلمانی پیده کوترئ. هۆیه که ی ئه وه یه که ئه گهر
که سیک بلێ لا اله الا الرحمن یا لا اله الا الرحیم و پاشان یه ک یه کی
ناوه کان بیینی موسلمان نابی هه تا نه لی لا اله الا الله و هه رکه س به م
ناوی تاکانه که ئه لالیه ئیقرار بیینی، ناوه کانی دیکه ی ده ده روونی ئه و
دایه و له و ناوه هه موو ماناکان پهیدا ده بن و ده و ناوه دا وجودی
ناوه کان ده گونجین و ئه و ناوه نیازی به ناوی دیکه نییه. هۆیه که ی
ئه وه یه که خودای تهعلا به و ناوه تاکانه کراوه و له سه ر خه لک ره وا
نییه به لام له ناوه کانی دیکه دا ده گه ل خه لک شه ریکه جگه له و ناوه.
ره وایه که به پیاویک بلین عالیم و ره حیم و که ریم له سه ر ماناکانی
ئه و ناوانه به لام ره وا نییه که به پیاویک بلین ئه لالا چونکه ئه مه ناوی
ئه وه.

" هه رکه س ئه لالا به ناویک له م ناوانه بانگ بکا ئه و نه سیب و
به هره یه کی لی هه یه ئیلا ئه لالا. ماناکه ی ئه وه یه که هه رکه س

۲۴۹.

لییانپرسی " پیاو کهی هه لگری مانای عه بدایه تییه؟ "
کوتی " ئه ودهم که بۆ ئه و ویستیک نه بی. "
پرسیان که " ئه وه چۆن ده بی؟ "

کوتی " ویست و ئاوات و شه هوه تی ئه و ده نیو مهحه ببه تی
پهروه ردگار کهی دابی و هه رگیز ویستیک پیشتی ده هیچ شتیک دا
نابی هه تا ئه ودهم نه زانی که ویستی خودا و مهحه ببه تی وی، ده و دا
چییه؟ "

۲۵۰.

بایه زید کوتی " موئمین نه فسی نییه. " پاشان ئه و ئایه ته ی
خوینده وه " خودا له موئمینان نه فسه کانی وانی کریوه - ان الله اشتری
من المومنین انفسهم - هه رکهس نه فسی خۆی فرۆشتوو ه چلۆن
خاوهن نه فسه. "

۲۵۱.

سه بارهت به ناوی ئه عزم له بایه زیدیان پرسی، کوتی " کوتنی لا
اله الا الله به شهرتیک که تو خۆت له وی نه بی. " و پاشان کوتی " لا
اله الا الله وه ها که تو خۆت له وی بی. "

۲۵۲.

سه بارهت به ته سه ووف له بایه زیدیان پرسی، کوتی " ته سه ووف
سفته تی هه قه که بهنده خۆی پیداده پۆشی. "

پهروه ردگاری خۆی به پهحمه تی وی بانگ بکا ده لی: یا پهحمیم! و
هه رکهسه به که ره م بانگی بکا ده لی: یا که ریم! و هه رکهس به جوود
ته له بی بکا ده لی: یا جه وادا! جا له ژیر هه ر ناویک مانایه که به و
نه سییه ی که بۆ خه لکه بانگی ده کا، چ بۆ ئه مری دونیا و چ بۆ ئه مری
دین جگه له ئه لالا که ئه و بۆ وه حدانیه تی خودا بانگ ده کا و نه فس ده و
یه که دا نه سیبیک نییه.

" هه رکهس له خودای تهعالا عه تایه ک داوا بکا ئه و به ناوه کانی
سفته بانگ ده کا و هه رکهس که زاتی خودا ته له ب بکا ئه و با ناوی
زات بانگ ده کا. "

۲۴۶.

بایه زید کوتی " ئه وم به خۆم ناسی، فانی بووم. له دواوی ئه وم به
ئه و ناسی و ژیانم ده ست که وت. "

۲۴۷.

بایه زید کوتی " خه لک به و ده لین و من له و ده لیم. "

۲۴۸.

بایه زید کوتی " هه رکهس به عیلم بروانیته خه لک، ده بیته دوژمنیان
و هه رکهس به هه قیقه ت بروانیته خه لک ده یانبه خشی. "
هه روه تر:

کوتی " هه رکهس له خه لکه وه بروانیته خه لک، ده بیته دوژمنیان و
هه رکهس له خه لکه وه بروانیته خاله ق، پهحمه تیان پیدینی. "

۲۶۰.

بایه زید کوتی " بیرم کرده وه که نه فسی خۆم دواى مه رگ ده نیو گومبه زیکى که سک له سه ر حه وا دا بنیم، له تیر و تانه ی ویشکه زاهدان ترسام که بلین: بپوانه ئه و مه غرووره که نه فسی خۆى وه ها لیکردوه هه تا خۆ بنوینى. له بهر ئه وه ئه و کاره م وه لانا و نه مکرد. "

۲۶۱.

جاریک موعیزه ی بۆ خۆى ده کرد و به سه ر خۆى دا ده یگوراند که "ئه ی مه نزلگای هه ر خراپه یه ک! ژن کاتیک ده حه یزه وه بچی به سى رۆژ یا به ده رۆژان پاک ده بیته وه و تۆ ئه ی نه فس بیست سى سائله ده حه یزی دای و هیشتا پاک نه بوویه وه! که ی پاک ده بیه وه که چون له به رابه ر ئه و پاکه دا بوه ستی، ده بی پاک بی. "

۲۶۲.

لێیانپرسی که " خودات چۆن ناسی؟ " بایه زید به پرسیارکه ری کوت " ئه گه ر ئه وت ناسییا له منت ئه و پرسیاره نه ده کرد و هه رکه س خودای نه ناسیوه به قسه ی عارفیش نایناسی و هه رکه س خوای ناسیوه، له پرسینی بینیازه. "

۲۶۳.

بایه زید کوتی " خودا به کافرانی کوت: ئیمان بینن! به مونا فغانی کوت: ئیخلاستان هه بی! به گونا هکارانی کوت: تۆبه بکه ن! به مو حیبانی کوت: خۆشحال بن! و به عارفانی کوت: بپوانن! "

۲۶۴.

بایه زید کوتی " هه ق وه ک هه تا و ده دره وشیته وه، کاتیک تیبپروانن به یه قین ده گه ن و هه رکه س به دیتنی عه یان، له به یان بگه ری، زیانکاره.

ده کتیبی تفسیر کشف الاسرار دا وه ها هاتوه:

بایه زیدی به ستامی ده لی " ریگای هه ق وه ک هه تاوی تابانه، هه رکه س بینایی هه یه که بپوانی به یه قین و ئیمانه، له سه ر هه ر گلمه تیک و هه ر زه رره یه ک له زه رره کانی بوونه وه ران، له سه ر تاکانه یی هه ق سه د هه زاران به یانه. " (ب ۱ ل ۴۳۴)

۲۶۵.

بایه زید ده یکوت " ئه ی ئه و که سه ی که هه موو شتت به ه یچ فرۆشتوه و ئه ی که کړیوته ه یچ به هه موو شتیک، ده تاعه تت تۆ دا ئه وه نده ئافه ت هه یه که نیازت به کرده وه ی خراپ نییه. "

۲۶۶.

بایه زید کوتی " هه رکه س له دونیا زوه د بکاته پیتشه ی خۆى، قه درى دونیای ده دلای خۆى دا نیشان ده دا. "

۲۶۷.

ئه بووموسای ده بیلای کوتی که: به بایه زیدیان کوت " ته وه ککول چیه؟ " بایه زید به منی کوت " تۆ ده لایی چی؟ " کوتم " ئه سحابی ئیمه ده لین: ته وه ککول ئه وه یه که ئه گه ر هه موو درنده کان و ماره کان له چه پ و راستی تۆ بن نابی دلّت بله رزی. "

بايهزید کوتی " ئادی، لهوه نزیکه، بهلام ئهگەر ئههلی بهههشت له بهههشت ده نیعمهت دان و ئههلی دۆزهخ له دۆزهخ ده عهزاب دان و تۆ دهو نیوه دا تهميز و توفیریک دابنئی، له ئالقهی ئههلی تهوهککول دهرکهوتووی. "

۲۶۸.

بايهزید کوتی " ئهگەر خه لک من بناسن، مونکیر دهن. " یهک له یاران پنیکوت " کهوايه تۆ مونکیری ئهوهی، ئیدی مانای مهعهرفهتی ههق چیه؟ "

بايهزید کوتی " هیچ ههقیك نییه مهگەر ئهوه که ده من دا ساف بوویتهوه. کهوايه قهوامی ههق من تهوسیف دهکا و ههقیك نییه مهگەر ئهوه که من ئهوه ههقهه. "

۲۶۹.

بايهزید کوتی " من، نه منم، من منم چونکه من، من - ئهوم و ئهوه، من ئهوه ئهوه. "

۲۷۰.

ئهبوو موسا کوتی " بايهزید وهختایهک حالهت دهیگرت قسهیهکی دهردهبری که به یادگار بۆ ئیمه ماوتهوه: دۆستایهتی ئهوه دۆستایهتی من و دۆستایهتی من دۆستایهتی ئهوه، ئهشقی ئهوه ئهشقی من و ئهشقی من ئهشقی ئهوه، مهحبهبهتی ئهوه مهحبهبهتی من و مهحبهبهتی من مهحبهبهتی ئهوه. " ههروهتر کوتی " لافاوی ئهشق هات و ههمووی سووتاند، جا ههر ئهوه تاکانهیه ماوه ههر ئهوجۆرهی که یهک بوو چونکه ئهوه تاکانه. "

۲۷۱.

بايهزید کوتی " ههرکس موبته لای وی بوو، ههرچی ههبوو بهوی بهخشی. "

۲۷۲.

بايهزید کوتی " هیچ شتیك لهوه باشتتر بۆ بهنده نییه که دهسته تال بی، بی هیچ شتیك: نه زاهید بوون، نه عابید بوون، نه زانست و نه هیچ شتیك له شتهکان ههتا له ههموو شت جی بمینی که چون جی ماوه ههموو شت له پشته سهری وین. "

۲۷۳.

بايهزید کوتی " بیستومه که خودای تهعالا ده لئ: ههرکس له ههموو هه لبراو بیته لای من، ژیانیکی پیده به خشم که مه رگی تیدانه بی و ههرکس هه لبراو له ههموو بیته لای من ملکیکی ئه به دیی ددهمی و ههرکس هه لبراو له خه لک بیته لای من، ویستی خۆم ده که م به ویستی ئهوه. "

۲۷۴.

پیاییک هاته لای بايهزید و ئه م ئایه تهی بۆ خوینده وه " ان بطش ربک لشدید. " کوتی " سویند به ژیانی ئهوه که بطش-ی من له بهطش-ی وی سهختره. "

۲۷۵.

به بایه‌زیدیان کوت " خه‌لک له ژیر ئالای مه‌مه‌مه‌دان. " بایه‌زید کوتی " سویند به خودا که ژیر ئالای من گه‌وره‌تر له ژیر ئالای مه‌مه‌مه‌ده. ژیر ئالای من له نووریکه که ئاده‌مه‌کان و په‌ریه‌کان، هه‌موو له ژیر ئه‌و ئالایه دان ده‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ران. "

۲۷۶.

به بایه‌زیدیان کوت " به چ شتیک مه‌عه‌فه‌تت ده‌ست که‌وت؟ " کوتی " به له‌شیکێ رووت و زگیکی برسی. "

ده‌کتییی تفسیر کشف الاسرار دا هاتوه:

له بایه‌زیدی به‌ستامییان برسی " به چ شتیک به‌و مه‌قامه‌گه‌یشتی؟ "

کوتی " به له‌شیکێ رووت و زگیکی برسی و دلکی پر دهرد و گیانیکی پر له‌سه‌ره‌ت! "

کوتیان " په‌وايه ئه‌گه‌ر که‌سیک بی په‌په‌وه‌یی کردن له‌ریگه‌ی ته‌ریقه‌ت به‌و مه‌قامه‌بگا؟ "

کوتی " په‌وايه، به‌لام ده‌ستکه‌وتی به‌قهره‌سه‌فه‌ره‌که‌ی ده‌بی و تیشووی به‌قهره‌سه‌له‌ی. " (ب ۱ ل ۴۰۶)

۲۷۷.

بایه‌زید کوتی " پیشکه‌وتنم له‌وه و جیمانم له‌نه‌فسی منه‌وه‌یه. " — [یانی] هه‌رکات نه‌فسی بینوه‌ جه‌بری بینوه و کاتیک نه‌فسی خۆی ون‌کردوه، ئیختیاری بینوه.

۲۷۸.

بایه‌زید کوتی " ئه‌سحابی وه‌جد شتیک له‌حوزوور نه‌گه‌یشتن مه‌گه‌ر ئه‌وده‌م که له‌حوزووری خۆیان غایب بوون و ئه‌وه من بووم که ئه‌وانم له‌حوزووری خۆیان ئاگادار ده‌کرده‌وه. ئه‌وه‌ه‌رگیز غایب نه‌بوو مه‌گه‌ر ئه‌وه که من حازر بام و حازر نه‌ده‌بوو مه‌گه‌ر ئه‌وه که من غایب بووبام چونکه هه‌چ شتیک ده‌گه‌ل دژی خۆی یه‌ک ناگرێته‌وه. "

۲۷۹.

بایه‌زید کوتی " خودایه! ئه‌گه‌ر ده‌پیشینه‌ی عیلمی تو دا ئه‌وه هه‌یه که که‌سیک به‌ئاگری دۆزه‌خ بسووتینی، که‌وايه له‌شی من وه‌ها پان بکه‌وه هه‌تا دۆزه‌خ جیگه‌ی گونجانی که‌سی دیکه‌ی نه‌بی. "

۲۸۰.

له بایه‌زیدیان برسی که " بۆ ده‌نوێژ دا ده‌سته‌کان هه‌لدین؟ " کوتی " سوننه‌تیکه له‌سوننه‌ته‌کانی ره‌سوول به‌لام تو هه‌ول بده که دلی خۆت به‌ره‌و خودا هه‌لبینی که ئه‌وه باشته‌ره. "

۲۸۱.

بایه‌زید کوتی " جاریک هه‌لیانکی‌شام هه‌تا له‌ئاستانه‌ی وی وه‌ستم. به‌منی کوت: ئه‌ی بایه‌زید! به‌نده‌کانی من ده‌یانه‌وی که تو ببین. " بایه‌زید کوتی " کوتم: ئه‌ی عه‌زیزی من، من نامه‌وی ئه‌وان ببینم. ئه‌گه‌ر تو ئه‌مه‌ت له‌من ده‌وی من توانایی دژایه‌تی تو من نییه. که‌وايه من به‌وه‌حدانیه‌تی خۆت برارینه‌وه هه‌تا کاتیک خه‌لک برواننه‌ من بلین تو‌مان بینوه. هه‌تا تو بی و من له‌وی نه‌بم. "

۲۸۴.

له حوزوور بایهزید دا ئه و ئایهتهیان خویندهوه " یوم نحشر المتقین الی الرحمن وفدا " بایهزید وه وهجد کهوت و شهیدا بوو و ههروا دهیکوت "هه رکهس لای ئه وه نیازی به وه نییه که حهشری بکهن چونکه هه میسه هاونشینى ئه وه."

۲۸۵.

بایهزید کوتی " کاتیک ئاگاداریی له ته وحیدی پنبه خشم، نهفسی خۆم ته لاق دا و چوومه لای پهروهردگاری خۆم و هانام بو برد و کوتم: مهولای من! به دوعا که سیک بانگ ده کهم که جگه له تو کهسی بو نه ماوه. کاتیک سیدقی دوعاکه ی منی بینی و هیوا برابویم له نهفس، یه کهم شتیک که له ئیجابتهی ئه و دوعایه پیمگه یشت ئه وه بوو که نهفسی منی به یه کجاریی سپارده دهست فهراموشییه وه و خه لک و بوونه وه رانی له دلّی من خسته فهراموشییه وه. " بایهزید کوتی " له هه موو خه فته تیک پزگارییم هات و به بی هیچ خه میک دانیشتم. ولات به دواى ولاتم ده بری و کاتیک ده گه یشتمه وئ، ده مکوت: ههستن تا برۆین. ئه وانم هه لده ستاند و ده رۆیشتم، هه تا چوومه لای ئه و. جا منی له خۆ نزیک کرده وه و به ره و خۆی رپی دام، رپیگایه ک نزیکتر له رپیگای پرووح به ره و له ش. پاشان کوتی: ئه ی بایهزید! ئه وان هه موو، جگه له تو، خه لگی منن. من کوتم: که وایه من تو م و تو منی."

بایهزید کوتی " جا وایکرد. منی راگرت و پازاندیه وه و کوتی: بچۆ نیو خه لکه وه. ههنگاو یکم له وه وه به ره و خه لک هه لگرت و کاتیک گه یشتمه ههنگاوی دووهه م له هۆش چووم. دهنگ هات که: دۆستی من بگه رپینه وه که ئه و تاقه تی دووری ئیمه ی نییه."

۲۸۲.

بایهزید کوتی " ئه وهنده گریام که پیکه نیم و ئه وهنده پیکه نیم که وه هام لتهات که نه پیکه نم و نه بگریم."

۲۸۳.

بایهزید کوتی " مه عره فه تی عه وام و مه عره فه تی خه واس و مه عره فه تی خه واسی خه واس.

" مه عره فه تی عه وام: مه عره فه تی به ندایه تی و مه عره فه تی ره بیایه تی و مه عره فه تی تاعه ت و گونا ه و مه عره فه تی دوژمن و مه عره فه تی نه فسه.

" مه عره فه تی خه واس: مه عره فه تی شکو و عه زه مه ت و مه عره فه تی ئیحسان و مینه ت و مه عره فه تی توفیقه.

" مه عره فه تی خه واسی خه واس: مه عره فه تی ئونس و مونا جات و مه عره فه تی لوتف و لوتف کردنه وه؛ پاشان مه عره فه تی دل و پاشان مه عره فه تی سپرر."

بایه زید کوتی " سئ کهس به سئ شت، پتر له هه مووکهس له هه ق ده حجاب دان: زاهید به زوهدی خوی و عابید به عیادهتی خوی و عالیم به عیلمی خوی. " له پاشان کوتی " بیچاره زاهید! زوهدی له خۆ بهستوو و هاتۆته مهیدانی زاهیدان. بریا کهممایهیی دونیای زانیبا و زانیبای له چی زوهد دهکا و چ نرخیکی ههیه ئهوهی که ئه و زوهدی لیدهکا و زانیبای که پایگای ئه و له نیو جهمعی زاهیدانی دنیا له کوئییه.

" بهلام عابید کهسینکه که مننهتی خودا له سه ر خوی - له توفیقی عیادهت دا - پتر له عیادهتی خوی دهبینی وهها که عیادهتهکهی دهو مننهته دا نوقم دهبی.

" بهلام عالیم، بریا زانیبای ئهوهیکه خودا له عیلم ئاشکرای کردوه دیریکه له لهوحی مهحفوز، ئیستا چ مایهیهک ئه و عالیمه له و عیلمه دهزانی و لهوهنده که دهیزانی چهنده عمهلی پیکردوه؟ " پاشان بایه زید کوتی " عالیم ئهوهیه که عیلمی وی خودایه. له و وهردهگری ههرکات بخوازی و ههرجۆر بیهوی، بی هیچ له بهر کردن و نووسراوهیهک. "

یهک له گهوره پیاوان هاته لای بایه زید و پیتی کوت " ئه ی بایه زید! ملکی هه ر دوو جهانیان داوه به من! " بایه زید کوتی " ملکی دوو جههان خوی چیه جگه له دوو سه رای ئیبلیس. "

له بایه زیدیان پرسی " خودا ئه و خه لکه ی له بهرچی خولقاندوه؟ " کوتی " هه تا قودرهتی خوی ئاشکرا بکا. رۆژی داوئی هه تا هه بوونی خوی ئاشکرا بکا. ئه وان دهمرینی هه تا قه هری خوی ئاشکرا بکا. زیندووین دهکاته وه هه تا عه زمه تی خوی ئاشکرا بکا. دهگه ل ئه وان موحاسبه ی دهکا هه تا عه دلی خوی ئاشکرا بکا. موئمینان ده باته به هه شت هه تا ره حمه تی خوی ئاشکرا بکا. "

۲۸۹. ههروه تر:

کوتی " عارف هه رگیز له شتیک شادمان نابی و له هیچ شتیک هه راسان. "

پیاویک به بایه زیدی کوت " بیستومه که ناوی ئه عزم لای تویه، دهمه وی که فیرم بکه ی. " بایه زید کوتی " ناوی ئه عزمی ئیلاهی هه دد و مه رزی نییه، تو دلای خۆت بو تاکانه یی ئه و پاک بکه وه که وه هات کرد هه ر ناویک که پیتخۆشه هه لیبژیره. به وه تو ده توانی له مه شریق بچیه مه غریب و بگه رییه وه و بیگه رییه وه. "

پیاو کوتی " سوبحانه لالا! ئه وه ده کری که به شه ر به سه عاتیک له مه شریقه وه بچینه مه غریب و بگه ریته وه و بیگه ریته وه؟ " بایه زید کوتی " ئادی و ئه مه هیچ خه ته ریکی نییه که پیاویک به ناوی ئه عزمی ئیلاهی ئاسمانه کان و زه مینه کان بنینه ژیر پیی چونکه هه رچی که غه یری خودایه له ژیر هه نگاوه کانی ئه و داده بی و ئه و به پییه کانی خوی بو هه رکوی پیخۆش بی ده چی. "

ئەو پياوۋە كوتى " ئەو چە قامىكە؟ "

بايەزىد كوتى " ئەو مەقامە سفەتى نىيە بەلام حەكايەتەكەى وەك
حەكايەتى ئاوينەيەكە شەش سوو كاتىك خودا بىهوى سەبرى خەلكى
خوى بكا دەروانىتە ئەو پياوۋەى كە ئاوينەى ويىە، جا خەلكى خوى
تىدادەبىنى و بە تەدبىرى كارەكەيان خەرىك دەبى. "

۲۹۱

ئەبووحەفس ھاتە لای بايەزىد و پىنىكوت " ئەى بايەزىد! ھەردەمەى
شتىك سەبارەت بە تۆ دەبىسىم و من ئىنكارى دەكەم. "
بايەزىد كوتى " قسە لە من بە پىي كات دەدەلى و ھەركەس بە پىي
ئەو حالەى كە تىيدا وەرىدەگرئ، ئەودەم بە ھى مى دادەنى. "

۲۹۲ دەگىرنەوہ:

جەماعەتىك لە خەلك لى كۆ بوونەوہ، بايەزىد كوتى " يا رەب لە
تۆم داوا كرد خۆت بە خۆت لەوان مەكە بە حىجاب، ئىستا منت
كردۆتە حىجابى خۆت لەوان. "

۲۹۳ يارانى بايەزىد دەگىرنەوہ كە:

دەيكوت " سەرەتای كارى من ئەوہ بوو كە ھەقتەعالا رۆژگارنىكى
درىژ منى لە بەر دەرگای عولەما و قسەى شاگردان راگرت، كاتىك لە
علومى جۆراوچۆر پىش كەوتم، نەفسى من بە منى كوت كە: تۆ زانا و
ئاگادار بووى و زانا و ئاگادار سەرروترىن پلەيە. جا ھەقتەعالا رىي دام
ھەتا ئاپوورەى عاليمان و عارفانم ببىنم. جى پىيەكم بۆ خۆم دە نىو
ئەوان دا نەبىنى. جا ھەلوہشامەوہ و گەرەمەوہ و بە ھەق نەگەيشتم.

" كوتم: عىلم و مەرەفەت، بى ھەقىقەت حوججەتە و پىمابوو كە
ھەقىقەت دە عىلم و ئىجتھاد داىە، جا ھەقتەعالا رۆژگارنىكى درىژ منى
دەگەل نويژكەرانى جەماعەت و ئەھلى مىحراب راگرت. وەھا كە
ھەرگىز تەكبىرى يەكەم دەگەل ئىمام لە من قەزا نەبوو. جا ھەقتەعالا
رىي دام و نويژكەران و ركووعبەران و سوجدەبەرانم لە بەر دەرگا
بىنى و جى پىيەكم بۆ خۆم دە نىو ئەوان دا نەبىنى. جا ھەلوہشامەوہ
و گەرەمەوہ و بە ھەق نەگەيشتم.

" جا رۆژگارنىكى درىژ منى دەگەل بەرۆژووبوان راگرت. پاشان
رىي دام و ئاپوورەى بەرۆژووبوانى برسى - كە رۆژووى رۆژيان لە
نويژى شەو بەستبۆوہ - لە بەر دەرگا بىنى و بۆ خۆم دە نىو ئەوان
دا جى پىيەكم نەبىنى. جا گەرەمەوہ و بە ھەقتەعالا نەگەيشتم.

" جا ھەقتەعالا رۆژگارنىكى درىژ منى دەگەل زيارەتكەرانى مالى
خوى راگرت. پاشان رىي دام ھەتا ئاپوورەى لەبەيكىژان و
ئىحرامكەرانى نىو دۆل و دەرەكان [كە وەك] رۆببارى خورىن و
رەوان بەرەو ئەو بەرپوون، بىنى و جى پىيەكم بۆ خۆم دە نىو ئەوان
دا نەبىنى. جا ھەلوہشامەوہ و گەرەمەوہ و بە ھەقتەعالا نەگەيشتم.

" جا ھەتەعالا رۆژگارنىكى درىژ منى دەگەل موحاھىدان راگرت و
دەگەلىان لە ئاست دوزمانى وى شەمشىرى ھەلكىشراو بووم. پاشان
رىي دام و پىنواندم ئاپوورەى ئەو موحاھىدانەى كە قاتلانى دوزمانى
وى بوون و خويان لە پىشگای ئەو كوژرابوون و دە خوینى برىنى
خويان گەوزىبوون، جى پىيەكم دە نىوان ئەوان دا بۆ خۆم نەبىنى. جا
ھەلوہشامەوہ و گەرەمەوہ و بە ھەق نەگەيشتم.

" جا كوتم: ئىلاھى! ببوورە لە من و لە ھەيرەتى من! ئەو بەندەيەت
بگەيەنە مەقامىك كە لە تۆ نزىك بمەوہ و ھىچكەس داخوازى ئەو

مهقامه دهگه‌ل من نه‌بی و لهو مهقامه من زه‌حمه‌ت نه‌دهن. من له ئه‌حوالی ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ر له من گه‌یشتبوونه لای تو ئاگادار بووم، بینیم من تاقه‌تی تیکه‌ل بوون به‌وانم نییه.

" جا هه‌فته‌عالا بانگی کردم که: ئه‌ی بایه‌زید! هیچکس له داخو‌ازانی نزیکیی له من ئه‌و نزیکایه‌تییه‌یان ده‌ست ناکه‌وئ. شتیک بو من بینه که من خو‌م نه‌مبئ. کوتم: ئیلاهی! چیه ئه‌وه‌ی که تو نیته و تو ئه‌و که‌سه له خو‌ت نزیک ده‌که‌یه‌وه که ئه‌و بو تو بینئ؟ هه‌فته‌عالا کوتی: ئه‌ی بایه‌زید من فه‌قر و نه‌داریم نییه. هه‌رکس به‌و وه‌سیله‌یه داخو‌ازی نزیکیی له من بئ ئه‌و نزیک ده‌که‌مه‌وه. کوتم: خودایه! حاله‌تی خاوه‌نانی فه‌قر و فاقه‌م پینوینه.

" جا خودا حاله‌تی خاوه‌نانی فه‌قر و فاقه‌ی پینواندم. بینیم تاقمییکی که من و له‌وئ هیچ قه‌ره‌بالغیی و داخو‌ازییه‌کم نه‌بینی و له ده‌رگای هه‌ق هاوار و بانگی وانم نه‌بیست. جا به‌لینم ده‌گه‌ل هه‌فته‌عالا به‌ست که هیچ شتیک جگه له فه‌قر و نه‌داریی هه‌لنه‌بژیرم.

" ئیستا ئه‌مه منم، له‌و پو‌ژگار‌ه‌وه که ئه‌و به‌لینه‌م داوه ساعه‌تیک نییه که که‌رامه‌تیکیی نویم له‌و پینه‌گا. جا کوتم: ئیلاهی! ئه‌وه شتیکه که تو منت له نیوان ئه‌و خه‌لکه تایبه‌ت کردووه. کوتی: ئه‌وه که‌رامه‌تیکه که تینیاگه‌ن مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که فه‌قر و نه‌داریی هه‌ل‌بژاردووه و به‌و سوکنایی دئ و خووی پیگرتووه. "

۲۹۴.

بایه‌زید کوتی " هه‌رکس خودای ناسی حه‌یران ماوه و زمانی له قسه وه‌ستا. "

حه‌دیسیک هه‌یه له مه‌حه‌مه‌د که ده‌لئ: من عرف الله کل لسانه (هه‌رکس خودای ناسی زمانی به‌سترا)

۲۹۵.

کوتی " به‌هه‌شت حیجابی ئه‌که‌به‌ره. چونکه ئه‌هلی به‌هه‌شت به به‌هه‌شت ئارامیان گرتووه و هه‌رکس جگه له هه‌ق، به شتیک ئارام بگري، ده حیجاب دایه. "

۲۹۶.

بایه‌زید کاتی ته‌که‌بیر ده‌یکوت " هه‌موو پادشاکان ده‌رگای سه‌رای خو‌یان داخستووه و ده‌رگای سه‌رای تو، بو ئه‌و که‌سه‌ی که تو بانگ بکا، ئاوه‌له‌یه یا ئه‌للا! "

هه‌روه‌تر ته‌سه‌بچه‌که‌ی ئه‌مه بوو " سبحان من علا فتعالی، سبحان العلی الاعلی دون دنو الادنی، سبحان خالق النور، شکرا لخالق النور، سبحان خالق نور، حکما لخالق النور، سبحان خالق النور، عدلا لخالق النور، سبحان خالق النور و بحمده، سبحان خالق النور عز و جل جلاله. "

۲۹۷.

بایه‌زید کوتی " ده جه‌به‌رووت دا غه‌یب بووم و ده دهریاکانی مه‌له‌کووت دا بینم لیدا و ده حیجابه‌کانی لاهووت دا هه‌تا عه‌رش چووم و عه‌رشم به‌تال بینی. نه‌فسم تیگه‌یشت و کوتم: ئه‌ی گه‌وره‌ی من له کوئی لیتبگه‌پریم؟ جا په‌رده داکه‌وت و بینیم که من منم، که‌وایه من منم. "

۲۹۸.

سه‌باره‌ت به دهرجه‌ی عارف له بایه‌زید پرسیاریان کرد، کوتی " لیره دهرجه‌یه‌ک نییه. گه‌وره‌ترین فایده‌ی عارف وجودی ئه‌وه. "

۲۹۹.

بایه‌زید کوتی " نیشانی عارف ئه‌وه‌یه که: ته‌عامه‌که‌ی شتیکه که ده‌ستی بکه‌وئ و ماله‌که‌ی جیگه‌یه‌که که بیگاتی و خه‌ریک بوونی به په‌روه‌ردگارکه‌ی. "

۳۰۰.

بایه‌زید کوتی " کاتیک دۆستایه‌تی خودا بی به سه‌ر هه‌موو شتیکی دا زال ده‌بی؛ نه شیرینایی دنیا و نه شیرینایی ئاخیره‌ت. شیرینایی، شیرینایی په‌حمانه. "

۳۰۱.

بایه‌زید کوتی " خودام به خودا ناسی و جگه له‌وم به پرووناکی ئه‌و ناسی. "

۳۰۲.

بایه‌زید کوتی " که‌مترین شتیکی که له سه‌ر عارف واجبه ئه‌مه‌یه که هه‌رچی هه‌یه بیدا به ئه‌و. "

۳۰۳.

بایه‌زید کوتی " عارف سه‌رتر له‌و شته‌یه که ده‌یئ و عالیم خوارتره له‌وه‌ی ده‌یئ. عارف به هیچ شادمان نابی و له هیچ هه‌راسان نابی. عارف هه‌میشه دهروانیته په‌روه‌ردگاری خوئی و عالیم دهروانیته نه‌فسی خوئی. "

۳۰۴.

بایه‌زید کوتی " هیمه‌تی زاهید به‌سته به‌وه‌یه که ده‌یخوا و هیمه‌تی عارف ئه‌وه‌یه که چ ئاره‌زوویه‌کی هه‌بی. "

۳۰۵.

بایه‌زید کوتی " زاهید ده‌لئ: من چ بکه‌م؟ و عارف ده‌لئ: ئه‌و چ ده‌کا؟ "

۳۰۶.

بایه‌زید کوتی " ئاره‌زووی زاهید ده دنیا دا که‌راماته و ده ئاخیره‌ت دا مه‌قامات. ئاره‌زووی عارف دهو دنیا‌یه دا به‌قای ئیمانیه و له‌و جه‌هان لیبوردن. " یانی لیبوردن بو خه‌لک.

۳۰۷.

بایهزید به ئەبووموسای دەبیلی که شاگردی عبدالرەحیم بوو، کوت "باشترین قسهیهک که له سیاحه‌بی خۆت - یانی عەبدولرەحیم - بیستووێه چیە؟"

کوتی "بیستم که کوتی: پەروای ئەوەت نەبی که پالت وە گیانداریکی دەرەو داوہ یا وە نازبالنجیک." بایهزید کوتی "نە سیاحه‌بی ئیوہ و نە ئیمە هیچکەس کاریکی نەکردووہ هەتا پال وە هەقەوہ بدا وەها که جگە له خودا هیچ نەبینی."

۳۰۸.

بایهزید کوتی "سۆفی مندالانن دە داوینی هەق دا."

ئەو قسە بە هی شیبیلی داندراوہ که دەلی "سۆفیان مندالانن له پەنا لوتقی هەق" بایهزید بە گشتی وشەیی سۆفی بە کار ناهینن.

۳۰۹.

بایهزید کوتی "هەقتەعالا روانیە هەموو دلەکانی عالەم و بەتال له خۆی بینی مەگەر دلێ من که له خۆی پڕ بینی. جا بە ریزه‌وہ بانگی کردم و کوتی: هەموو عالەم بەندەیی منن جگە له تو."

۳۱۰.

بایهزید کوتی "خودایا! ئەو خەلکەت خولقاندووہ بی ئەوہی که بزانی و ئەمانەتی خۆت دە ملی کردوون بی ئەوہی که بیانەوئ، ئەگەر تو یارمەتیان نەدەیی، کئ یارمەتیان بدا."

۳۱۱.

بایهزید کوتی "لای ئاشقان، حەز له بەهەشت نییە، چونکە ئەهلی ئەشق لەبەر ئەشقی خۆیان، له بەهەشت دە حیجاب دان."

۳۱۲.

بایهزید کوتی "خودام بە هۆی خوداوہ ناسی و ئەوہی که غەیری و بییە بە رووناکایی وی ناسی."

۳۱۳.

قەومیك له بەسره بۆ بارانه وە دەر کهوتن و یه‌کئیک دەو نیوہ دا هەستا و کوتی "خودایە بە هەقی ئەو سەرە و ئەوہی که تئیدایە ئیمە تیراو بکە!" دەستبەجئ له ئاسمان هەرۆک زارکی مەشکە باران دایگرت. پیاوہکە چۆوہ سەرای خۆی. یه‌ک له‌وان که ئەوہی بینیبوو کوتی "دەبی بە شوینی دا بچم و بزانی کئیە؟" جا بە دواي دا چوو و گەیشتەوہ سەری و لئیبیرسی، کوتی "من بە چاوی خۆم بایه‌زیدم له بەستام بینیبوو، بۆیە کوتم بە هەقی ئەو سەرە و ئەوہی که تئیدایە." پیاوہکە کوتی "بایه‌زید له بەستام هاوسای منە." ئەو پیاوہی که دوعای بارانەیی کردبوو، کوتی "تو له من داوای بارانە دەکەیی دە حالیک دا خۆت هاوسای وی؟ تو له من بەو نزیکتری."

مەتتەکە هەندیک تیکەل پیکەلە و خۆم هەندیکم ریکوپیک کردووہ. هەرۆتەر دە کتیبی مناقب العارفين دا ئەو رەوايەتە وەها هاتووہ:
رۆژیک حەزەرەتی مەولانا رەوايەتی فرموو که "له شاریک ویشکەسالیی بوو و گەلیک رۆژوویمان دەگرت، قوربانیان دەکرد و نوێزیان بە جئ دینا و له حەزەرەتی هەقتەعالا

ده پارانه وه هه تا حوت رۆژان وه هايان كرد، ئهسله ن باران نهبارى و دلۆپيک له سه ره وه نه تا. خه لک ته واو بىچاره و په ريشان ريککه وتن که سه بهى وه ختايه ک ده روازهى شار بکه نه وه له بهر ده رگا چاومان به هه ر غه ريبى بکه وى، ئه و بۆ شه فاعه ت ده به ينه حه زه رتهى هه ق هه تا دوعا بکا، که دوعاى غه ريب ئىجابه ت ده کرى که فه رموده ي ره سووله. که له ده روازهى شار ده رکه وتن، ده رويشيکى غه ريبان ديته وه که له به ستامه وه هاتبوو، کو تيان: ئه ي ده رويش! تۆ له م شاره غه ريبى و له هه ق ئيمه دا بيغه ره زى و بۆ مووسا ئه م هاتوو که من به زارىک بانگ بکه به و زاره گوناھى نه کردبى و ئه و زاره له هه ق ئيمه دا، زارى تويه، ئىستا دوعايه ک بکه به شکم هه قته عالا مه رحه مه ت به رموى دوعاى تۆ قه بوول بکا و ئىجابه تى به رموى. ده رويشى غه ريب چوو سه ر مينبه ر... کو تى : يا ره به لعاله مين! ته واوى عاله میان و ئاده میان هى تۆن و جگه له تۆ که سيان نييه ... به هه قى هه ر دوو چاوى من که بارانيک بنيره و تينوانى خۆت ئاو به. ده سته جي هه وريکى عه زيم ده رکه وت و عاله مى نو قمى سيلاو و نم کرد، چه ند رۆژيک، شه و و رۆژ بارى. ته واوى ئه کايبرى ئه و شاره خۆشيان ويست و چلۆنايه تى حاليان ليپرسى که: چاوه کانى تۆ لاي هه ق چ فه زيله تيکى هه به که کردته شه فبع؟ کو تى: هه رچه نده روانيمه و جوودى خۆم هيج شتيکم ده خۆم دا نه بينى که لاي هه ق لايق بى؛ بينيم که به م چاوه زعيفانه ي خۆم دوو که رته روى مه باره کى بايه زيدم بينوه و جه مالى ئه وم مو شاهيده کردوه و ئه وم بۆ شه فاعه ت هينا هه تا مه قسوودى ئيه حاصل بوو. " (ل ٤٩١)

٣١٤. ههروهتر:

کو تى " زاهيدى راسته قينه ئه وه يه که ئه گه ر ليپيروانى هه بيه تى وى تۆ دابگرى و کاتيک لى جيا بيه وه لى ت هاسان بى و عارف ئه وه يه که ئه گه ر ليپيروانى هه بيه تى وى تۆ دابگرى و کاتيک لى جيا بيه وه هه روا ده و هه بيه ته دابى. "

٣١٥. ههروهتر:

کو تى " ئه و که سه ي که به سه ر ئاو دا ده روا سه ير نييه. خوداى خه لقاوى زۆرن که به سه ر ئاو دا ده رۆن و لاي خودا قه دريکى وه هايان نييه. "

٣١٦.

له بايه زيديان پرسى له سه ر قسه ي خودا " انالله "، کو تى " ئىقرايکه له به رابه ر خودا که ملى هى ئه وه و انا اليه راجعون ئىقرا ه به زه رهرى نه فس و به قازانجى ملى. "

٣١٧.

ئه بووموساى ده بيلى کو تى " به بايه زيدم کوت فايده يه کم پييه خشه هه تا ده گه ل خۆمى به رم. " کو تى " ئه ي ئه بووموسا! بزانه که فايده ي مه خلوق فايده نييه! " به لام بۆى گنيرامه وه که " دايکم کو تى: ئه وده م که زگم به تۆ پر بوو هه رکات کاسه يه ک چيشتى هه لالم له پيش با ده ستم پييه ده گه يشت و ئه گه ر چيشتى هه رام با ده ستم نه يده گه يشت. ئه وه بۆ فايده وه رگره و برۆ. "

ئه بووموسا کو تى " وه هام کرد و گه رامه وه. "

٣١٨.

بايه زيد کو تى " خودايه! هه رکه س که خراپه ي ده گه ل کردووم، نيعمه تى خۆتى تيبکه وه ها که کرپوه، به فر ده نيۆ دۆله کان ده کا و ده په ستيوى. "

۳۱۹.

بایه‌زید کوتی " ئەم حەدیسە - یانی قسەى خودا - ھەرۆھک بارینی بەفرە دە ھاوین دا، و جوودی غەریبە و بەقای لەو غەریبتر. "

۳۲۰.

لە بایه‌زید دەگێرنەووە کە:

رۆژیک بە ئەسحابی خۆی کوت " ئەو پۆ بەیانی ھەستام و ویستم ھەتا زیکی خودای تەعالا بکەم، نەمتوانی. ھۆیکەى ئەو بوو کە جینیۆیک کە بە مندالی دابووم وە بیرم ھاتەو. بە خۆم کوت بە زمانیک کە وەھا شتیکی دەربریو و وەھا قسەیکە کوتوو، چلۆن یادی ئەو بکەم. "

۳۲۱.

بایه‌زید کوتی " ئەگەر ئوستادیک شاگردەکەى بە کاریک لە کارەکانی دنیا فەرمان بدا و بەرپی بکا و ئەو لە پێ دا بانگی نوێزی مزگەوتیک لە مزگەوتەکانی گۆی لیبی و بلێ: لە پیشدا دەچمە مزگەوت و نوێژ دەکەم و پاشان بە شوین کارەکە دا دەرپۆم کە ئوستاد بە شوینی دا ناردووم، دە چالیک کەوتوو کە قوولایی مەلووم نییە - یانی بۆ ئەو چالە بنیک نییە. "

۳۲۲.

بایه‌زید بە ئەبووموسای کوت " لە تەوھەککول ھەر ئەوئەندە بۆ تۆ بەسە کە: یاوهریک جگە لەو بۆ خۆت نەبینی و بۆ رۆژیبت خەزینەداریک جگە لەو نەزانی و بۆ عمەلی خۆت شاھیدیک جگە لەو نەناسی. "

۳۲۳.

لە بایه‌زید دەگێرنەووە کە:

کوتی " موسا ویستی ھەتا خودا ببینی و من نەمەویست؛ ئەو خۆدا بوو کە دەیەویست من ببینی. "

۳۲۴.

لە ھەندیک لە پیرەکانم بیست کە دەیانگێراوہ کە:

بایه‌زیدی بەستامی لە سەرھتای کارەکەى، تەمای دیداری پیاویکی ئەھلی گرت و حەوتسەد فەرسەخ پێی بری. کاتیک گەیشتی، ئەوی قەلەو بینی. لە چوونە لای پەشیمان بۆ. پیاو ئەو بیرەى بایه‌زیدی بۆ دەرکەوت، کوتی " ئەى بایه‌زید! حەوتسەد فەرسەخ پێکا برینی خۆت مەفەوتینە، ئەم قەلەویەى من ھی شادیی لەوہ. "

۳۲۵.

شیخ ئیسحاقی ھەرویی جاری ئەووەل کە ھاتبوو زیارەتی شیخ لە وەختی گەرانەوہ دا بە ئەبوو موسای خادمی کوت کە " ئەم زیارەتەى کە من کردم بە سەد حەجی پیادەى مەقبول نادم، چونکە سەوابی حەج نەھایەتیکى ھەیە و ئەمە نەھایەتی نییە. "

دە کتیبی نورالعلوم دا وەھا ھاتووہ:

گەرھیک ھاتە لای بوویەزید و زیارەتی کرد. کاتیک ھاتە دەر بە مریدیک لە مریدانی شیخی کوت " ئەم زیارەتەم بە شیتت حەجی فەرزەکراو قیاس کرد. " جاریکی دیکە ھاتە زیارەت و بەو مریدی کوت کە " ئەو قسەى منت بە خواجە کوت؟ " کوتی " نا! " پییخوش بوو و کوتی " ئەو قسەى من غەلەت بوو کە بە شیتت حەج قیاس کرد. ناکرێ دیداری وەلى خودا قیاس بکەى. " (ل ۸۳)

۳۲۶.

پرسیان که " دهبیسین که تو به سهعاتیک له مهشریقوه دهچییه مهغریب؟"

کوئی " ئهوه ههیه بهلام ئهوه دهبیته هوی بایی بوونی موئمین، پیایوی جهوههیری بهوکهسه دهلین که وهختایهک ههتاوی جهمالی دهربکهوئی مهشریق و مهغریب بیته خزمهتی ههتا ئه و جوړهوی که بخواری تهسهرووفیان تیندابکا. "

۳۲۷. دهگپنهوه که:

قهومیگ دهلین که " مفتاحی بهههشت کهلیمه ی لا اله الا الله یه. " کوئی " بهلی و کلیلی بی ددانه دهرگا ناکاتهوه و ددانهی ئه م کلیله چوار شته: زمانیک له درو و غهیبته دوور، دلک له مکر و خیانهت ساف، زگیگ له حهرام و شوپههت بهتال و عهملیک له ههوا و بیدهت پاک.

۳۲۸.

له نیشانهکانی عارفانانیاں پرسى. کوئی " ان الملوک اذا دخلوا قرية افسدوها و جعلوا اعزة اهلها اذلة و کذلک یفعلون. - پادشاکان وهختایهک بچنه مهنزلیک ئه و خراب دهکن و عهزیزهکان زهلیل دهکن. یانی مهعرفهتی ئه م پادشایه ئه گهر بگاته دلک ببقهرار و نائارامی دهکا و ههوا و نهفسی ئه و که پیشتر میر بوون ئهسیری دهکا و سهلهتهت دهسپیریته دل و دهمار له خیلی شهیتان دهردینئی و ئه و دهخاته ژیر حیمایهتی خوئی ههتا هیچکهس به دهورهی دا نهخولیتهوه

و ئه و رهقهمه دهخاته سهر چارهنووسی ئه و که: لیس علی الخراب خراج - گوندی خراب خهراجی له سهر نییه. "

ده کتیبی المم فی التصوف دا وهها هاتووه:

سهبارت به مهعرفهت له بایهزیدیان پرسى. ئه و ئیشارهی به ئایهیهکی قورئان کرد "پادشاکان وهختایهک بچنه مهنزلیک ئه و خراب دهکن و عهزیزهکان زهلیل دهکن. " که مهبهستی بایهزید ئه وهیه که رهوشتی پادشایان له چوونه نیو شار و گوندهکان ئه وهیه که خهلی شار دهکنه بنده و زهلیل و هیچکهس ناتوانی هیچ کاریک بکا مهگهر به فرمانی پادشا. مهعرفهتیش وههیه که بچینه نیو دلکوه هیچی تیندانهیلیتهوه و ههمویان له دل دهردهخا و ههرچی ده دل دا بجوولیتهوه مهعرفهت دهیسووتینى. (ل ۱۲۸)

۳۲۹. دهگپنهوه که:

دوای وهفاتی، شیخیان ده خه و دا بینى، پرسىان که " حالى تو دهگهل نهکیر و مونکیر چوون بوو؟ " کوئی " کاتیک پرسىاریان کرد، کوتم: مهقسوودی ئیوه له م پرسىاره پیکنايه، بگه رینهوه و له و بیپرسن که من بو وی کیم؟ ئه گهر سه د جار من بلیم که خودای من ئه وه ههتا ئه و من به بندهی خوئی دانهئى بو ئیوه و بو من فایدهیهکی نابى. "

۳۳۰. ههروهتر:

کوئی " ههرکهس دنیا له ئاست ئاخیرهت ههلبزیرى، جههلی ئه و به سهر عیلمی دا زال دهبی و پهردهی گوناهاهکانی ئه و رووی تاعهتهکانی دادهپوشى... و ههرکهس ئاخیرهت له ئاست دنیا ههلبزیرى، خاموشی به سهر گفتی دا زال دهبی و مهحهبیتهت روو ده دلی دهنى. "

۳۳۱. ههروهتر:

کوئی " دلی عارف هه رگیز له و شکایهت ناکا و ئه گهر هه ر پوژهی هه زار برین وه گیانی بکه وی هیوا بر اویی تیدا پیکناهیینی. "

۳۳۲. ههروهتر:

کوئی " مه رکه بی تو نه فسی تویه. ئه گهر له ریگا دا به ئاره زووی خوئی دابنیی ده خه وی و هه لدهستی، تو له ریگا وه پاش ده که وی و له ره فیقان مه حرووم ده بی و ناگه یه مه نزل. "

۳۳۳. ههروهتر:

کوئی " ئاخیرهت هی خه واسه و دونیا هی عه وام. هه رکه س که ده یه وی له خه واس بی بلنی ده ست له شه ریکایه تی عه وام هه لبره و به ده وری دونیا دا مه گهره که دونیا ئاوینه ی ئاخیره ته. هه رکه س لیبروانی و ئاخیره تی بینی رزگاریی هاتووه و هه رکه س به و مه شغوول بی ده فه وتی و ئاوینه که ی ژه نگار ده گری. "

۳۳۴. ههروهتر:

شیخ، ئه بوومووسای وه سیهت کرد... فه رمووی " ئه ی با مووسا! وه سیهتت پیده که م که هه تا زیندووی روو له هه ق وه رمه گیره و له هه موو حالیک دا به ته واوه تی خه ریکی خزمه تی هه قته عالا به و به یه قین بزانه که چاره نووسی خه لک له ده ست ده سه لاتی خودای ته عالا دایه و له په یمانی خودای ته عالا له سه ر هه ر ده ست و پییه ک هه زار به ندی پیوه یه و بییشک ئه و ده بینی و له پیش وی راده وهستی و خیتابی وی ده بیسی و

خیتابی خودای ته عالا ده بی جوابیک بده یه وه و ئه ویش جگه له سه واب شیوا نییه. که وایه ئیستا کاره که ت پیکینه و له شو ره کات توو دامه چینه و غافل دامه نیشه خو بو مه رگ ته یار بکه که ریگا دژواره. تیشووی قیامهت ته قوایه به مال و نیعمهت نه جات پیکنایه. له خه وی غه فلهت هه سه ته. قسه ی خودای ته عالا به جیدد بیسه و کوخایی بده وه به هه ق. دل له به ندی به یانی و شیوا ده ربکیشه. ملازمی زیکری هه ق به. که مه ری خزمهت له میان به سه ته. هیچکه س جگه له هه ق ئیختیار مه که. گومانی باش له خودای ته عالا بکه که هه قته عالا به قه را گومانیان ده گه ل به نده کان ده جوولیته وه. له سه ر به لای هه ق سیبوور به و رازی به قه زای ئه و. هیوات به ره حمه تی وی هه بی. دلنیا به له وه عده ی هه قته عالا که هه قته عالا صادق ولوعده. له هه ره شه ی وی بترسه که جه بیاره. ته وه ککول به و بکه که قهت نامری. یاریی له وه بخوازه که هه رکه س وه خو بگری، ره دی ناکاته وه. هه تا زیندووی خو له و بپاریزه که بینیازه. کاری خو ت به و بسپیره که بیشه ریکه. له هه قته عالا جگه له خوئی هیچ مه خوازه که زیان ده که ی. "

۳۳۵. ههروهتر:

کوئی " هه تا به نده ئه و باوه ره ی هه بی که له نیو خه لک دا که سییک له و خرابتر هه یه، هیشتا خو پیژوره. "

۳۳۶. دهگپڻه وه که:

کاتیک شیخ وهفاتی کرد ئه وهی له پاشی به جی مابوو بهرمالیک بوو و کلاویک و کهولیک و جووتیک پیلوو و گوچانیک و کاسهیه ک و کراسیک. که لئیانکولیه ئه و کراسه هی ئه بووموسا بوو.

ده کتیبی اللمع فی التصوف دا نووسراوه:

کاتیک بایه زید مرد جگه له جلیک چی به جی نه هیشت که ئه ویش به ئامانهت وهرگیرابوو و پاشان دایانه وه به خاوه نه کهی. (ل ۲۲۶)

۳۳۷. دهگپڻه وه که:

کاتیک شیخیان ناشت، ئوممی عهلی، خیزانی شیخ ئه حمه دی خه زروویه، هاته زیاره تی مه رقه دی شیخ. کاتیک زیاره تی کرد کوتی " ده زانن بایه زید کئ بوو؟ " کوتیان " تو باشتر ده زانی. " کوتی " شه ویک له ته وافی که عبه تاویک دانیشتم و خه وم لیکه وت خه ونم بینی که منیان برده ئاسمان هه تا ژیر عه رش. له وئ بیابانیکم بینی سه ر و بن نادیار و هه موو ئه و بیابانه گوول و ره یحان، له سه ر هه ر په لکیک نووسرابوو که: ئه بوویه زید ولی الله. "

تفسیر کشف الاسرار

۳۳۸.

بوویه زیدی به ستامی کوتی:

له خودام ویست هه تا ئیبلیم پینویتی. ئه وم له حه ره م دیته وه و وه قسه م هینا و ژیرانه ده دا. پرسیم " ئه ی بیچاره به و ژیرییه بوچ ئه مری هه قت به جی نه هینا؟ " کوتی " ئه ی بایه زید! ئه و ئه مری ئیبتلا بوو نه ک ئه مری ئیراده ت. ئه گه ر ئه مری ئیراده ت با هه رگیز بی ئه مرییم نه ده کرد. " کوتم " ئه وه دژایه تی هه قه که تووشی ئه و پوژهی کردوی! " کوتی " دژایه تی له دژ بو دژه و خودا دژی نییه و هاو پایی له وینه بو وینه یه و خودا هاو وینه ی نییه. " ئه وه ی کوت و ون بوو.

۳۳۹.

پوژگاریک داها ت که بایه زید که متر زیگری به سه ر زمان دا ده ها ت، کاتیک لئیانپرسی، کوتی " زورم پئ سهیره ئه و یاده ی زمان، له وه سه یرتر کوا بیگانه یه؟ بیگانه چ ده کا له نیوانمان، که یادی ئه وه خو ی له ده روونی گیان. "

۳۴۰

کەسێک لە بایەزیدی پرسی "ئەو تیرە ی هەق کە دلی دەرویشانی نیشانە کردووە، چیه؟"

بایەزید کوتی "ئەو پرسیارە هی تو نییه و تو ئەهلی ئەو پرسیارە نی! کە ئەمە پرسیاری حەزرتیانە و من لای حەزرت بووم و تۆم نەبینی."

ئەو کەسە کوتی "زۆر لە غەلەت دای ئەی بایەزید! من لە دەرگا بووم، عەیان منیان ری دا، میهر پەردە ی هەلگرت، واحیدییه تی منی لە پەنا خۆی جی کردووە، جا غەیرەت پەردە ی داداوە و تو لە بەر دەرگا مایهوه! تۆ چ خەبەرت لە من هەیه؟"

بایەزید پرسی "ئەمە نیشانە یه کی هەیه؟"

کوتی "نیشانە ئەمە یه کە ئیستا بەرەو دەرگا دەچمەوه، ئەگەر کار و مەقامیکت هەیه بیهینه هەتا یاریدەت بدەم." ئەو دە ی کوت و گیانی دا. بایەزید کوتی "ئاخ کە غەوسی جەهان بوو."

۳۴۱

عارفیک بۆ بایەزیدی نووسی "ئەگەر کەسێک لە خودا غافل بی و بە شەو بخەوی، هیچ دەکرێ کە بە مەنزل بگا؟"

بایەزید جوابی نووسیوه "ئەگەر شنه ی لوتقی ئەزەلییهت لە هەوای فەردانییهت بە حوکمی عینایهت بشنیتە سەر دلی، بی هیچ زەحمەتیک دەگاتە مەنزل."

۳۴۲

بایەزید کوتی "چل سالە من دەگەل خەلک قسەم نەکردووە، هەرچیم کوتووه بە هەقم کوتووه و هەرچیم بیستووه لە هەقم بیستووه."

۳۴۳

بایەزید کوتی "هەرکەس بۆ خۆی کاریک بکا، بۆ خودا کاریکی نەکردووه! و هەرکەس بۆ خودا کاریک بکا، بۆ خۆی کاریکی نەکردووه و خۆی نەبینیوه."

۳۴۴

حەدیسی دلایان لە بایەزیدی بەستامی پرسی، کوتی "دل ئەو هیه کە بە قەرا یه ک زەررە ئارەزووی خەلکی تێدانه بی."

۳۴۵

بایەزیدی بەستامی کوتی:

دەرویشیکی لەبەر دلایشی و شیواورەنگی و سەرلێشیواوی، وەک مسافەرەکان هاتە لای و لە تاو وەجدی خۆی کوتی "ئە ی بایەزید چ دەبوو ئەگەر ئەو خاکە بیناکە نەبا؟"

بایەزید لە خۆ چوو و بە سەر دەرویش دا گورانندی کە "ئەگەر خاک نەبا، ئەو سۆزی سینە یه نەدەبوو! ئەگەر خاک نەبا شادیی و خەمی دین نەدەبوو! ئەگەر خاک نەبا، ئاگری ئەشقی هەلنەدەکرد! ئەگەر خاک نەبا بونی میهری ئەزەل بە کی دەگەیشت؟ ئەگەر خاک نەبا کی ئاشنای خودای لەم یەزەل دەبوو؟ ئە ی دەرویش! لەعنه تی

ئېبليس به ھۆى كەمالى جەلالى خاكە، ريزوان بە ھەموو غيلمان و
وہلەدەكانیەوہ، خاكى قەدىمى خاكە، بەختەوہرىي ئەزەلىي توحفە و
خەلاتى خاكە، سفاتى رەببىانى رازىنەرىي جەمالى خاكە، مەحەببەتى
ئىلاھى خۇراكى ئەسرارى خاكە، سفاتى قەدىم تىشوووى ريگاي خاكە،
زاتى پاكي بيخەوش، مەشھوووى دلەكانى خاكە "

۳۴۶

بايەزىدى بەستامىي دەلى " ئەگەر پوژى قىامەت بە من بلين چ
ئارەزوويەكت ھەيە، دەلىم ئارەزووى من ئەوہيە كە بچمە دۆزەخ و
ئەو نەفسە پىتشكەشى ئاگر بکەم كە دە دونيا دا گەلىك لەو تووشى
گەوزان ھاتم و رەنجى ويم چىژت. "

۳۴۷

بايەزىد بەستامىي كاتىك لە مەقامى تەوھىدى ئىقرار دابوو،
مريدىك كوتى " ئەى شىخ خودا دەناسى؟ "
كوتى " لە ھەموو عالەم دا كەسىك ھەيە كە خودا نەناسى؟ "
كاتىكى دىكە نوقمى دەرياي تەوھىدى مەعرەفەت بوو، پىيانكوت "
خودا دەناسى؟ "

كوتى " من كىم كە ئەو بناسم و ئايا لە ھەموو عالەم دا كەسىك
ھەيە كە ئەو بناسى؟ "

ترجمه رساله قشيره

۳۴۸. ھەروەتر دەگىرنەوہ كە:

بوويەزىد دەگەل يارىك جلى دەشوشت لە سەحرا. ئەو يارە كوتى "
جل بە ديوارەكان دابدەين. "

كوتى " ناكرى بزمار لە ديوارى خەلك بدەين. "

كوتى " بە درەختەكانى دابكەين. "

كوتى " نالقەكانيان دەشكى. "

كوتى " كەوايە چ بکەين، بە سەر ئەو گىايانەى دابدەين. "

كوتى " نا، گىايى ھەيوانانە و لەوانى داناپوشين. "

پشتى دە خۆرەتاو كرد و كراسى بە پشتى دادا ھەتا ويشك بووہ.

۳۴۹

بە ئەبوويەزىديان كوت " بەندەى خۆبەكەمزان كىيە؟ "

كوتى " ئەوہ كە مەقامىك و مەجالىك بو خۆى نەبىنى و دە نيو

خەلك دا ھىچكەس بە لە خۆى خرابتر دانەنى. "

۳۵۰.

شیخ ئەبوویەزید لە پیاویکی پرسى که "پیشهت چیه؟" کوتى "کهردار و خهريهندهم" کوتى "خودا مهرگ بدا به کهرکهت ههتا بهندهى خودا بى نهک بهندهى کهر."

نفات الانس

۳۵۱.

ئوستادى وى كوردیك بووه. وهسیهتی کرد که قهبرى من ژیرتر له ئوستادهکهم بنین و دابنن بۆ خاترى حورمهتی ئوستاد.

۳۵۲.

بایهزیدیان دواى مهرگ ده خه و دا بینى کوتیان "حالی تو چونه؟" کوتى "به منیان کوت: ئەى پیر چت هیناوه؟" کوتم "دهرویشیک که بجیته دهرگای پادشا نالین چت هیناوه، دهلین چت دهوئ؟"

وه کوتیان له نیشابور پیریژنیکی عیراقی بوو به ناوی ئەزدهرها که سوالی دهکرد، مرد. ده خه و دا بینیان کوتیان "حالت چۆن؟"

کوتى "به منیان کوت چت هیناوه؟" کوتم "ئاخ! هه موو عومر منیان بهوه چهواله دهکرد که خودا بتداتی! ئیستا دهلین چت هیناوه." کوتى "راست دهکا لینگه رین."

۱۷۳

عوارف المعارف

۳۵۳.

بایهزید کوتوویهتی "هه رکهس که شیخی نهبن، شیخی ئەو شهیتانه."

۳۵۴.

سولتانی عارفان بایهزیدی بهستامی کوتى:

هیچکەس وهها منى نه بهزاند که لاویکی بهلخیی له چهج هاتیووه، به منى کوت "یا بایهزید چه ددی زوهد لای تو چیه؟" من کوتم "ئهگەر وه گیرم بکهوئ دهخۆم و ئهگەر دهستم نهکهوئ سهبر دهگرم." کوتى "سهگهکانی بهلخ-یش هه ر ئەو سفهتهیان ههیه." جا من بهوم کوت "چه ددی زوهد لای ئیوه چیه؟" کوتى "ئیمه ئهگەر وه گیرمان نهکهوت سهبر دهگرین و ئهگەر دهستمان کهوت دهیبه خشین."

ئەو رەوايه ته ده تهزکهره ی ئەولیا دا به ناوی شهقیقی بهلخی و ئیبراهیمی ئەدهم هاتووه:

۱۷۴

شەقیق چوو مەككە و لەوئ توشی ئیبراھیمی ئەدھەم هات. شەقیق کوتی " ئەئى ئیبراھیم!
چ دەكەئى لە كارى مەعاش دا؟ "

كوتى " ئەگەر شتیك بگا شوكر دەكەم و ئەگەر نەگا سەبر دەگرم."

شەقیق کوتى " سەگەكانى بەلخیش ئەمە دەكەن كە ئەگەر دەستیان بكەوئ موراغات دەكەن
و كلكەسووتەئى دەكەن و ئەگەر دەستیان نەكەوئ سەبر دەگرن."

ئیبراھیم کوتى " ئەئى ئیوہ چ دەكەن؟ "

كوتى " ئەگەر شتیكمان پییگا دەیبەخشین و ئەگەر نەگا سەبر دەگرین."

ئیبراھیم هەستا و سەرى ماچ كرد و کوتى " انت السناذ واللہ." (ل ۲۳۶)

مناقب العارفين

۳۵۶.

حەزەرەئى سولتان وەلەد فەرمووی كە:

رۆژێك باوكم لە مەدرەسە مەعانیی دەفەرموو، كوتى كە " مریدی
راستەقینە ئەوہیە كە شیخی خۆئ سەرروتر لە گشت بزانی. هەرۆهك
كەسیك لە مریدی ئەبایەزیدی پرسىوہ كە: شیخی تۆ گەرەترە یا
ئەبووحەنیفە؟ كوتى: شیخی من! كوتى: ئەبووبەكر گەرەترە یا شیخی
تۆ؟ كوتى: شیخی من! كوتى: خودای تەعالا گەرەترە یا شیخی تۆ؟
كوتى: من خودام دە شیخ دا دیوہ و جگە لە شیخ من شتیكى دیکە
ناناسم.

هەرۆهتر لە یەكێکیان پرسى كە: خودای تەعالا گەرەترە یا شیخی
تۆ؟ كوتى: دە نیو ئەو دوانە دا هیچ فەرقیك نییە.
عارفێكى دیکە كوتوویەتی كە: لە و دوو گەرەترە، گەرەترێك
پێویستە هاتا بتوانی فەرقیك دابنى."

۳۵۵.

لە سولتانی عارفان بایەزیدی بەستامییان پرسیار كرد " وەجھى
بژیوی تۆ چلۆنە؟ "
كوتى " خودای من بژیوی سەگ و بەراز دەگەییەئى، من مەحروروم
ناھیائیتەوہ."

۳۶۰.

ئەببویەزید پیاو دەچوو حەج، حەفتا حەجی کردبوو. رۆژیک دیتی که خەلک لە رینگە حەج بۆ ئاو موحتاج و هیلاک بوون. سەگیک دیت نزیك ئەو چالاوہی که حاجیەکان لە سەری دەورەیان داوو و خۆیان لێدەپاراست. ئەو سەگە چاوی لە ئەببویەزید دەکرد. ئیلام هات که " بۆ ئەم سەگە ئاو دەست بخە! " جاردەر هەرای کرد " کئ حەجیک مەبرووری مەقبول دەکریتەوہ بە شەربەتیک ئاو! "

هیچکەس ئیلتفاتی پینتەکرد. لیان زیاد دەکرد پینج حەجی پیاوہی مەقبول و شەش و حەوت هەتا گەیشتە حەفتا حەج. یەکیک هەرای کرد که " من دەیدەم. " بە خاتری ئەببویەزید دا هات که " حەیف که بۆ خاتری سەگیک حەفتا حەجی پیاو بە شەربەتیک ئاو فرۆشت. " کاتیک ئاوی دە تەغار کرد و لە پیش سەگی نا، سەگ پرووی وەرگیرا. ئەببویەزید بە پروو دا کەوت و توبە ی کرد. نەدا هات که " چەندە بە خۆت دەلئیی ئەمەم کرد و ئەوہم کرد بۆ هەق! بروانە که سەگیکیش قەبوولی ناکا. " هاواری کرد که " توبەم کرد، ئیدی وا بیر ناکەمەوہ. " دەستبەجئ سەگ دەمی دە ئاو نا و خواردیوہ.

۳۶۱.

ئەببویەزید که دەچوو حەج، بە تەنیا چوونی پیخۆش بوو، نەیدەویست دەگەل کەس ببیتە یار. رۆژیک کەسیکی بینی که لە پیشەوہی ئەو دەرویشت. سەیری کرد و لە سووک رویشتنی ئەو،

زەوقیکی تیکەوت. لای خۆی دوودل بوو که ئاخۆ بیمە هاوپی؟ شیوہی تەنیا رووی بەردەم که هاوپیەکی گەلیک خۆشە. دیسان دەیکوت که: الرفیق الاعلی، دەگەل هەق دەبمە رەفیق تەنیا. دیسان دەیبینی که زەوقی هاوپیەتی ئەوکەسە خۆشترە لە زەوقی رویشتن بە تەنیا، لەو باسە دا ماپووە که " کام هەلژیرم؟ " ئەو کەسە ئاوری داوہ و کوتی " لە پیشدا تەهقیق بکە که من قەبوولت دەکەم بە هاوپیەتی؟ "

ئەو سەری سورما... ئەوکەسە هەنگاوی خیراتر کرد.

۳۶۲.

ئەببایەزید نەفسی خۆی قەلەو بینی، کوتی " بە چی قەلەو بووی؟ " کوتی " بە شتیک که نەتوانی چارە ی بکە ی و ئەو ئەوہیە که خەلک دینە لات و دادینەوہ و تو خۆت بە موستەهەقی ئەو داہاتنەوہیە دەیبینی. " کوتی " تو غالبی ئاقیبەت، من ناتوانم بە سەرت دا زال بم. " وەختی مەرگ، داوای زونناری کرد.

۳۶۵.

لاى ئەبوويەزىد كوتيان كە " شەو بوو كە حاتم [ى ئەسەم] لە خەلك هەلبرا. " كوتى " ئەگەر هەلبرا بيكەن بە پياويكى نمونە دە نيو خەلك دا هەتا بە شوين ئەو دا پياوهكان رابن. "

۳۶۶.

بوويەزىد كوتى " ئىلاھى! لەو دۇستايەتییەى من زەوى ئاگادار بكە. " زەوى جمى. پياويك كوتى " يا شيخ زەوى دەجمى. " كوتى " ئادى، خەبەريان پيداوه. "

۳۶۷.

بە بوويەزىديان كوت " بە هەولى بەندە هيچ پيكدى؟ " كوتى " نا، بەلام بى هەوليش نابى. "

۳۶۸.

بوويەزىد جاريك وه مال كهوت تەبەككىكى هەرمى بىنى، كوتى " كى هيناويهتى؟ " كوتيان " فلانى. " كوتى " هەليگرن و بيبەنەوه و بلين: ئاوى خەلك وەردەگرى و درەختەكان ئاو دەدهى و هەرمى بۆ من دەنيرى؟ "

۳۶۹.

بيلالى بەلخىي بە بوويەزىدى كوت " من ئەوسال تۆم لە مەككە بىنى. " بوويەزىد كوتى " من ئەو نەبووم. "

نورالعلوم

۳۶۳.

ئەبوويەزىد كوتى " دوورترين لە دەرگای خوداوهند، كەسانىكم بىنى كە ئەوان خويان پىن نزيكترە. "

۳۶۴.

ئەبوويەزىد كوتى كە " جوابى قسەتان لە بىر بى، هەركەس جوابى قسەى [پاشەرۆژى] خوى لە بىر نەبى، لە هەركوييەك قسە بكا باكى نابى؛ حيسابى رۆژى قيامەتان لە بىر بى چونكە هەركەس حيسابى قيامەتى لە بىر نەبى، مال لە هەركوي دەست بخا باكى نابى؛ قەدرى چوونيش باش بزائن، هەركەس قەدرى چوون باش نەزائى قسە دەگەل هەركەس كە بكا باكى نابى. "

دەكتيبي نوشته بر دريا دا وەها هاتووه:

دەگيرنەوه كە شيخ ئەبولحەسەن [ى خەرەقانى] كوتى " بايەزىد كوتويهتى: جوابى قسەتان لە بىر بى، هەركەس جوابى قسەى لە بىر نەبى هەرچۆريك قسە بكا باكى نيبە و حيسابى قيامەتتان لە بىر بى چونكە هەركەس حيسابى رۆژى قيامەتى لە بىر نەبى مال لە هەركويوه كو بكاتووه، باكى نابى. " (ل ۲۴)

سئ جار بیلال وای کوت.

خه لک کوتیان " ئیمه بیلالمان پی دروزن نییه و توش، ئه وه چ حالیکه؟ " کوتی " موئمین له ته به قی هه تاو عه زیزتره بو خودا. ته به قی هه تاو له یهک جینگه یه به لام له هه موو شاره کانه وه دیاره، خوئی دهیتهئی و خوئی دهیبا، ئه و نواندنه له خودا وه یه وها که بهنده ئاگای لینییه. "

.۳۷۰

بوویه زید کوتی " ئیبراهیم لای خودا وه ند گلهیی له ساره کرد، فه رمان هات: دهگه ل ساره بسازی هه تا بتوانی بژی. و نه یفه رموو که: ساره ی بهر لالا بکه. "

.۳۷۱

ئه بوویه زید جاریک کوتی " قیامهت من بکه سپه ریک ده نیوان حوکمی تو و خه لکی تو، حیسابی وان دهگه ل من بکه، که ئه وان زه عیفن، بهرگه ناگرن. "

.۳۷۲

بوویه زید کوتویه تی " بهنده ی باش ئه و که سه یه که هه ردووک دهستی وی راست بی. " یانی ئه وه ی که به هه ردووک دهستی دهیکا چاکه بی هه تا فریشته کانی دهستی راست بینوسن، شتیک نه بی که فریشته کانی دهستی چه پ بینوسن.

.۳۷۳

بوویه زید کوتی " ئه ی قورئان خوینی ریایی، گریمان که هه موو شتت به عیلم راست کرده وه، چ له ئیراده تی دل ده که ی که هه تا دهگه ل خودا راست نه وهستی، سوودیکی نابین. "

.۳۷۴

یه کیک هاته لای بوویه زید و ته سبیحیک به دهسته وه، کوتی " بیکه به دوو! به یه کیان چاکه ی بژمیره و به یه کیان خراپه. "

اللمع فی التصوف

.۳۷۵

له بایه زیدی به ستامیم بیست که: روژیک سفه تی عارفیان پرسی. کوتی: رهنگی ئاو، رهنگی ئامانه کانه. ئه گه ر ده ده فریکی سپی بکه ی ئاو به سپی ده بینی و ئه گه ر ده ده فریکی ره شی بکه ی، ره شی ده بینی. ههروه تر زهرد و سووریش هه ر ئه مجوره ن و ئه حوالی عارف دهگه ل ئه حوالی سهروه ری خوئی وه هایه.

.۳۷۶

بایه زید کوتویه تی " هه رکهس به هره له خاموشی ویزه ر وه رنه گری، له قسه کانی ویش چ تیناگا. "

.۳۷۷

له یه حیا ئیبنی مه عازی رازی ده گیره وه که سه ره تا په شمینه و شه ری ده پۆشی و لا ئاخر خه ز و هه ریر. ئه م قسه یان به بایه زید

کوت، کوتی "بیچاره یه حیا! سهبری له سه سهختیی و که مبابی نه گرت چلون ده توانی سه بر له سه نئعمهت و راحه تیی بگری." "

۳۷۸.

بایه زید کوتوویه تی "ئه وانه ی که پتر ئیشاره به خودا ده کهن، پتر له خه لکی دیکه له خودا دوورن." "

۳۷۹.

بایه زید کوتی "هه رکهس به عیلم ئیشاره به خودا بکا کافر بووه چونکه کاتیک به عیلم ئیشاره به شتیک ده کهین، مه علوم ده ناسین و هه رکهس به مه عرفهت ئیشاره به و بکا مولحید بووه چونکه ئیشاره به مه عرفهت وهختایه که که ناسراو هه ددی هه بی." "

۳۸۰.

بایه زید کوتی "لای عالیمیک په سنی یه ک له موریدانم کرد. عالیم کوتی: مه عاشی ئه و له کوپوه دی؟ کوتم: شک له خولقینه ری ناکه م هه تا له رسقده ری پرسیار بکه م. عالیم خه جالهت بووه و بیده نگ بوو.

۳۸۱.

بایه زید کوتی "ئه گه که سیک به پمالی له سه ر ئاو رابخا و له سه ر هه و چوارمه شقی دابنیشی، فریوی مه خون هه تا ئه وتان به حه لال و حه رام به تاقی نه کردۆته وه." "

نوشته بر دریا

۳۸۲.

بایه زید به مریدانی کوت که "خودا وهند ده لی: هه رکهس منی بوئ گه لیک که رامه تی ده گه ل ده که م و هه رکهس توی بوئ که بایه زیدی ده یفه وتینم و هه که له هه چکوئ یادی ناکه م؛ ئیستا ئیوه ده لین چی؟ " کوتیان "ئه گه ر بمانفه وتینئ ئیمه تۆمان ده وی." ل ۱۸۴

۳۸۳.

[خه ره قانی] کوتی:

رۆژی ههینی ده مه وه ئیوار ده رگای ئاسمان ده که نه وه و مه لایکه له مزگه وتی بایه زید داده نیشن و ده رگای به هه شت ده که نه وه و حۆریه کان له مزگه وتی بایه زید داده نیشن و گۆری وی ته واف ده که ن و کاتی وا هه یه که مالی که عبه دیته زیاره تی مزگه وتی بایه زید.

شرح شطحيات

ئەو چەند نوسخەى ميعراجى بايه زيد كه له بهر دەستمن هيچيان
وهك يهك ناچن. ئەسلى ميعراجى بايه زيد هەرچيک بووه جيگهى
دەست تيۆەردان بووه و ئەو كه سانهى كه نوسيويانەتەوه به پيى
زەوق و روانگهى خويان ليين كه م و زياد کردووه. منيش يا دەبا
هەمووم وەرگيرابانەوه كه سووديكم تيدا نەبينى و يا دەبا دەستم
ليھەگرتبا يا يهك دانەم هەلبژاردبا. ئاکام به پيى سەليقەى خۆم ئەو
وەرگيراوهم ليدەرکيشان كه دەتوانى هەو بى يا هەو نەبى.

۳۸۴.

دەلین كه ئەبوويه زيد كوتى " حەوت كه رەت تەوافى كه عەبەم كرد، جا كوتم:
ئىلاھى! هەر حىجابيک كه دە نيوان مەن و تۆ دا بوو هەلتگرت. له سەرەودى
كه عەبە نەدايان كرد كه: ئەى بايه زيد! دە نيوان دۆست و دۆست دا حىجاب نيبه. "

۳۸۵.

ئەبووموسا دەللى كه:

ئەبوويه زيد له بانگدەر الله اكبرى بيست، كوتى " مەن گەورەترم. "

كشف المحجوب

۳۸۶.

له بوويه زيدان پرسى كه " ئەمير كئيه؟ "
كوتى " ئەوكەسە كه ئىختيارى نەمابى و ئىختيارى هەق لەو
بوويته ئىختيار. "

کوتی: هه موو منم و نه غهیری من و نییه خودایهک جگه له من.
 کاتیک به چاوی ههق روانیمه ههق
 ههقم به ههق بینی
 ماوهیهک دهگه ل ههق، وهک ههق مامه وه
 بی نهفهس و بی زمان و بی گوئ و بی زانایی
 ههتا ههق بو منی خولقاند:
 عیلمیک له عیلمی خوئی
 زمانیک له لوتفی خوئی
 چاویک له نووری خوئی.
 هه موو بوونه وهرانم به ههق بینی
 چاوم له و کرد به نووری ئه و
 به عیلمی وی زانا بووم
 به زمانی لوتفی وی گوئا بووم
 کوتم: حالی من دهگه ل تو چونه؟
 کوتی: من هی توم بو تو، نییه خودایهک جگه له تو
 کوتم: خودایه به وه بایی نابم
 من بی تو، له خووم بینیاژ نابم
 تو بی من هی من بی
 باشته ره له وه که من بی تو خووم بم
 کاتیک بو تو له تو بدویم
 باشته ره که بی تو بو نهفسی خووم بدویم
 کاتیک سهفای سپرپی منی بینی
 دلّم نه دای رهزای ههقی بیست

میجرای شیخ بایه زید

به چاوی یهقین روانیمه ههق
 پاش ئه وهی که منی له هه موو بوونه وهران بینیاژ کرد
 منی به نووری خوئی نوورانیی کرد
 عه جاییب و ئه سرارم لی ئاشکرا بوون و خوئی به من نواند
 من له ههقه وه روانیمه خووم و سفاقی خو
 نووری من له ئاست نووری ههق تاریکیی بوو
 عه زه مه تی من له ئاست عه زه مه تی ههق، عهینی ههقارهت بوو
 عیززه تی من له ئاست عیززه تی ههق ون بوو
 له وی گشت سهفا بوو و لی ره گشت دژایه تی
 که دیسان روانیمه وه
 بوونی خووم ده نووری ئه و دا بینی
 عیززه تی خووم ده عیززه ت و عه زه مه تی ئه و دا زانی
 هه رچیم کردبا به قودره تی ئه و دهمتوانی بیکه م
 به چاوی ئینساف و ههقیقهت چاوم لیکرد
 هه موو په رستن له ههقه وه بوو نهک له من
 من پیمو ابوو که ئه وه منم که ئه و ده په رستم.
 کوتم: خودایه! ئه مه چیه؟

له زولمه تی نه فس و له دژایه تی به شه ریبه تی تیپه راندم
 زانیم که به و زیندووم
 له فه زلی ئه و به ساتی شادییم خسته دلمه وه
 کوتی: هه رچی ده خوازی، بخوازه!
 کوتم: تو م ده وی که له فه زل فازلتری و له که ره م گه وره تر
 له تو به تو قانعم و ده تو دا به نه هایه ت گه یشتووم
 جگه له خوتم پیمه نوینه
 به شتیکی جگه له خوتم، له خوتم دوور مه که وه.

ماوه یه ک جوابی نه دامه وه.
 پاشان کوتی: هه قه ئه وه ی کوتت
 هه قه ئه وه ی بیستت
 هه قه ئه وه ی که دیتت
 هه قه ئه وه ی لیگه رای!
 کوتم: ئه گه ر دیتم به تو م دیت
 ئه گه ر بیستم به تو م بیست
 کاتیک به ره و هه ق چووم و ده گه ل هه ق وه ستام به هه ق
 دوو بالی له عیزز و کیبریا دا به من
 به و دوو باله فریم و نه گه یشتمه عیزز و کیبریای وی
 کاتیک بیهیزی منی بینی و نیازی منی زانی
 منی به هیزی خوئی به هیز کرد
 منی رازانده وه و تاجی که رامه تی نایه سه رم
 ده رگای سه رای ته وحیدی له سه ر من کرده وه
 کاتیک زانی که سفاتی من گه یشتوته سفاتی وی

له چه زره تی خویه وه ناویکی لینام و بو خوئی خوئی ریی دام
 یه کیکی پیکهات و دووی رابوو
 کوتی:
 ره زای ئیمه ئه وه یه که ره زای تو یه
 ره زای تو ئه وه یه که ره زای ئیمه یه
 سه ری خوتم به تاجی که رامه تی من به رز بکه وه
 به عیززه تی من خوتم عه زیز بکه
 به سفاتی منه وه برۆ لای خه لک
 که سایه تی من به که سایه تی خوتم به وان بنوینه
 هه رکه س تو ی بینی منی بینیوه
 هه رکه س ته مای تو ی کرد، ته مای منی کردوه
 ئه ی پروناکی من له سه ر زه وی من
 ئه ی رازاوه یی من له ئاسمانی من
 کوتم: تو عه یانی منی ده عه یینی من دا
 زانایی منی ده نه زانیی من دا
 تو نووری خوتم به هه تا تو به تو وه ببینن
 جگه له تو خودایه ک نییه!
 تو عالیمی و تو مه علووم
 تو تاکی و تو تاکانه
 من له خوتمه وه به غه یر خه ریک مه که
 من نامه وی ئه وان ببینم
 ئه گه ر ده ته وی من بو لای خه لک بنیری، من دژایه تی تو ناکه م
 من به وه حدانییه تی خوتم برارینه وه
 هه تا خه لکی تو کاتیک من ببینن

له تۆيان پروانبيی و من ده ئارا دا نه بيم.

ئهو مرادهی دا به من

تاجی که رامه تی نایه سهرم

له مه قامی به شه رییه ت تیبه راندم

کوتی: برۆ لای خه لکی من!

یه ک هه نگاو له حه زره ت دوور که وتم

هه نگاوی دووه م له پین که وتم

نه دایه کم بیست که:

دۆستی من بیئنه وه که ئهو بی من ناتوانی بی

جگه له من ریگایه ک نازانی!

جا ده گه ل وی بووم

گه لیک سال له وه ره یمه به پی فام رامکرد

هه تا بووم به مه لیک

له ش له یه کیی و بال له هه میشه یی

له هه وای چلۆنایه تی ده فریم

کاتیک له خولقاوان غایب بووم

سهرم له هه ریمی ره ببایه تی ده رکیشا

کاسه یه کم خوارده وه که هه رگیز هه تا ئه به د

له تینوایه تی یادی ئهو تیراو نه بووم.

پاشان سی هه زار سال له فه زای وه حدانییه تی وی دا فریم

سی هه زار سالی دیکه له خودایی دا فریم

سی هه زار سالی دیکه له تاکانه یی دا فریم.

کاتیک نه وه د هه زار سال ته واو بوو

جا چواره زار بیابانم بری

گه یستمه نه هایه ت.

ئهو سا به چاوی زات پروانیه من

منی به ناوی خوی بانگ کرد

کوتی: ئهی من!

کوتم: ئهی تو!

کوتی: ئهی تو!

کوتم: ئهی من!

جا به منی کوت: تو تاکانه یی

کوتم: منم تاکانه

به منی کوت: تو تو

کوتم: منم من!

جا بایه زیدم بینی و من هه رچیم بینی

هه موو من بوو.

سه‌چاوه‌کان

- اسرار التوحید فی مقامات الشیخ ابی سعید، شفیعی کدکنی،
انتشارات آگاه، چاپ دوم، ۱۳۶۷
- اللمع فی التصوف، ابونصر سراج طوسی، رینولد آلن نیکلسون،
ترجمه دکتر مهدی محبتی، چاپی دوم، ۱۳۸۸
- ترجمه رساله قشیری، بدیع الزمان فروزانفر، مرکز انتشارات علمی
و فرهنگی، ۱۳۶۱
- تذکره الاولیاء، فریدالدین عطار نیشابوری، دکتر محمد استعلامی،
چاپی هشتم، ۱۳۷۴
- تذکره الاولیاء، عطار نیشابوری، ا. توکلی، چاپ هفتم ۱۳۸۷
- تفسیر کشف الاسرار، خواجه عبدالله انصاری، حبیب الله آموزگار،
چاپی یازدهم، ۱۳۷۶
- تلبیس ابلیس، ابوالفرج ابن جوزی، علیرضا نکاوتی قراگزلو، نشر
دانشگاهی، چاپ دوم، ۱۳۸۱
- دفتری روشنایی، محمد رضا شفیعی کدکنی، ، چاپ سوم، ۱۳۸۵
- شرح شطحیات، روزبهان بقلی شیرازی، هانری کربین، کتابخانه‌ی
طهوری، ۱۳۶۰

- فیهی ما فیهی، مهوله‌وی، و: علی نانه‌وازاده، موکریانی، هه‌ولیر،
۲۰۰۶
- عوارف المعارف، شهاب الدین سهروردی، قاسم انصاری، انتشارات
علمی و فرهنگی، ۱۳۶۴
- کشف المحجوب، هجویری، تصحیح دکتر محمد عابدی، چاپ دوم،
۱۳۸۴
- مقالات شمس تبریزی، محمد علی موحد، انتشارات وزارت فرهنگ
و ارشاد اسلامی، چاپ دوم، ۱۳۷۷
- مناقب العارفین، شمس الدین محمد افلاکی، تحسین یازجی، چاپ
چهارم، ۱۳۸۵
- نفحات الانس، عبدالرحمن بن احمد جامی، مهدی توحیدی پور،
انتشارات محمودی، تهران ۱۳۳۷
- نورالعلوم، بکوشش عبدالرفیع حقیقت، انتشارات کتابخانه بهجت،
چاپ سوم، ۱۳۶۹
- نوشته بر دریا، محمد رضا شفیعی کدکنی، ، چاپ سوم، ۱۳۸۴